

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE
TANEČNÍ ŠKOLA „MOULIN ROUGE“ V PAŘÍŽI

VYPRACOVAL

ONDŘEJ SOUKUP

VEDOUCÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

ING.ARCH.AKAD.ARCH. JAN HENDRYCH

FUATUL 2010

OBSAH

TEXTOVÁ ČÁST

A ANALÝZA

A.1	POLOHA A CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ	2
A.2	HISTORIE A ROZVOJ ÚZEMÍ	3
A.3	HISTORIE KABARETU MOULIN ROUGE	4-5
A.4	STAVEBNÍ VÝVOJ	6
A.5	ŠIRŠÍ VZTAHY A DOPRAVA	7
A.6	CHARAKTERISTIKA ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	8

B KONCEPT A ŘEŠENÍ

B.1	ZADÁNÍ	10
B.2	KONCEPT	10-13
B.3	STRUČNÝ POPIS STAVBY	14
B.4	ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ	14
B.5	DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ	14
B.6	BILANCE PLOCH	15
B.7	STAVEBNĚ TECHNICKÉ ŘEŠENÍ	16-17
B.8	TZB	19
B.9	AKUSTIKA	19
B.10	VOZÍČKÁŘI	19
B.11	ODPAD	19

VÝKRESOVÁ A DOKUMENTAČNÍ ČÁST

C VÝKRESY

C.1	SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHŮ	20
C.2	SITUACE UŽŠÍCH VZTAHŮ	21
C.3	PŮDORYSY	22-34
C.4	ŘEZY	35-38
C.5	POHLEDY	39-40

D ARCHITEKTONICKÉ DETAILS

D.1	JIHOZÁPADNÍ (MEDIA) FASÁDA	42-44
D.2	JIOVÝCHODNÍ FASÁDA	45-46
D.3	FASÁDA KOMUNIKAČNÍHO JÁDRA	47
D.4	SKLADBA PODLAHOVÝCH KONSTRUKCÍ	48-49

E	VIZUALIZACE	51-64
---	-------------	-------

F	POUŽITÉ ZDROJE	65
---	----------------	----

TEXTOVÁ ČÁST

A ANALÝZA

A.1 POLOHA A CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Paříž

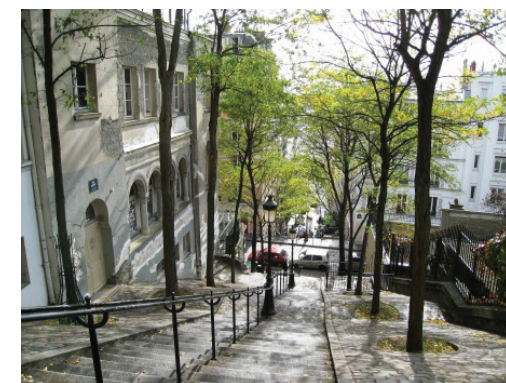
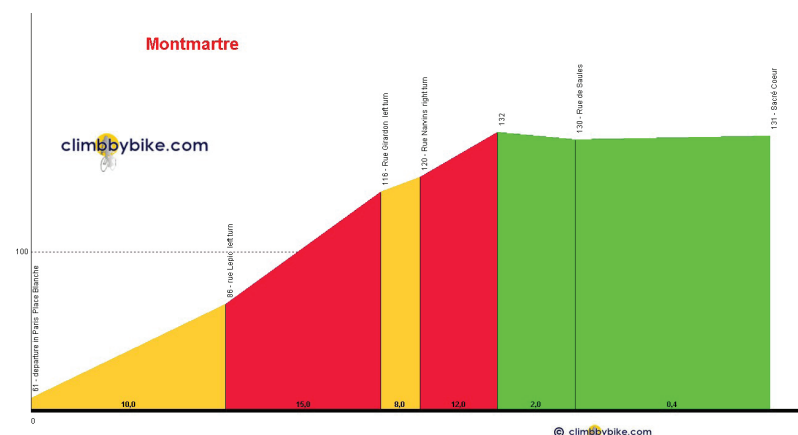
(francouzsky: Paris) je hlavní město Francie. Je také zároveň centrem regionu Île-de-France, zahrnujícího Paříž a její předměstí, a současně sama tvoří jeden z francouzských departementů (franc.: département de Paris). Název je odvozen od galského kmene Parisiů. Od počátku 20. století byla Paříž známá i pod slangovým jménem Paname (Moi j'suis d'Paname. tj. Jsem z Paříže). Se svými předměstími a satelitními městy vytváří tzv. Velkou Paříž, sídelní aglomeraci, jejíž populace byla v r. 2007 odhadována na 12,1 milionů obyvatel. Paříž tak představuje nejlidnatější metropolitní oblast Evropské unie (druhý je Londýn). Vlastní obvod města (v zásadě vymezený okružní dálnicí a dvěma lesíky), z historických důvodů poměrně malý, má naproti tomu podle odhadů z r. 2004 pouhých 2 142 800 obyvatel na ploše 86,928 km² (bez Bouloňského a Vincenneského lesíka). Celá metropolitní oblast (aire urbaine) čítající 1584 obcí (commune) má rozlohu 14 518 km². Hustota osídlení je ve vnitřním městě 24 448/km², v celé oblasti pařížské aglomerace pak 770/km² (podle údajů z r. 1999). Paříž má od 19. století široké bulváry.

Pigalle

je čtvrť v Paříži, která se nachází na hranici 9. a 18. obvodu. Nejedná se o oficiální administrativní čtvrť. Jejím centrem je náměstí Place Pigalle, po němž nese jméno, a zahrnuje též přilehlé ulice, především bulváry Clichy a Rochechouart. Čtvrť je známá především svým nočním životem. Jean-Baptiste Pigalle (1714-1785), který dal náměstí, ulici a této čtvrti jméno, byl francouzský sochař, který zde bydlel. Pigalle se proslavila již minulosti jako místo nočních podniků. Světově proslulý **kabaret Moulin Rouge**, který se zde nachází, byl otevřen již v roce 1889. Pobývalo zde mnoho umělců jako Pablo Picasso, Vincent van Gogh nebo Maurice Neumont, svůj ateliér zde měl Henri Toulouse-Lautrec. Se čtvrtí jsou také spojeni umělci, kteří bydleli na nedalekém **Montmartru**. Američtí vojáci čtvrť po druhé světové válce přejmenovali na Pig Alley (neboli Alej prasat). Dodnes kolorit čtvrti dotváří mnoho prostitutek a sex shopů, což z ní svým způsobem činí turistickou atrakci. Také proto zde bylo otevřeno Muzeum erotiky.

Montmartre

(přeloženo: Hora mučedníků) je název vyvýšeného pahorku vysokém 130 m, který dává název samotné přilehlé čtvrti. Leží v severní části Paříže v 18. obvodu, který pokrývá rozlohu 6.005 km². Je součástí tzv. Pravého Břehu (Rive Droite). Městská čtvrť umělců na vyvýšenině nad Paříží je proslulá jak svým nočním životem (zejména v oblasti náměstí Pigalle), tak bělostnou bazilikou Sacré Coeur, tyčící se vysoko nad střechami čtvrti. Na hřbitově Montmartre jsou pohřbeni mj. Heinrich Heine, Edgar Degas, Hector Berlioz či Jacques Offenbach.

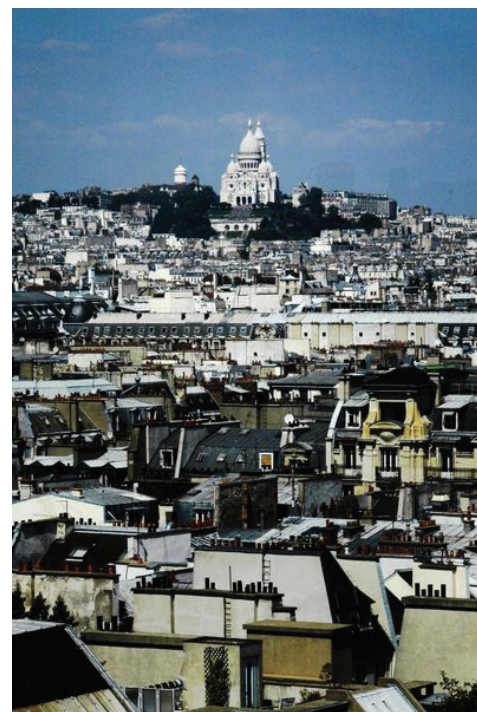

A.2 HISTORIE A VÝVOJ ÚZEMÍ

Montmartre vděčí za svůj název „Hora mučedníků“ mučednické smrti pařížského biskupa Sv. Denise, který byl na kopci popraven r. 250 n. l. a posléze se stal nejvýznamnějším francouzským svatým. Náboženský význam kopce sahá ještě hlouběji do historie, byl označován jako druidské posvátné místo pro svoji nejvyšší polohu v kraji. V 18. a 19. století zde bylo několik dolů na těžbu sádrovce, v dolech se ale také našly pozůstatky pravěkých zvířat. Když se Napoleon III. se svým dvorním architektem baronem Haussmannem rozhodli udělat z Paříže „nejkrásnější město Evropy“, prvním krokem se stalo díky štědrým sponzorům připojení a rozvinutí přilehlých oblastí. Z vesnic se staly příměstské čtvrti jako Clichy, LaVillette a kopec s výhledem na město – Montmartre.

Protože obyvatelé Montmartre nemuseli platit pařížské daně a neplatili zde ani městské zákazy, podpořeno faktem, že místní řeholní řády zde vyráběli víno, oblast se brzy stala vyhlášenou pijáckou čtvrtí, kam se stěhovali i jiné pokleslé žánry zábavy. Bazilika Sacré Coeur zde byla dostavěna roku 1912 z prostředků veřejné sbírky mimo jiné za „odčinění hříchů“ v tomto centru kabaretní hýřivosti.

Montmartre je jedinečná čtvrť, která se velmi liší od ostatních pařížských částí. Úzkými křivolakými uličkami, které jsou místy nahrazeny schodištěm, se lze dostat na nejvyšší místo Paříže – 130 m. n. m. Kromě nejznámější baziliky Sacré Coeur se zde nachází starší kostel s jezuitskou kolejí nazvaný Saint Pierre de Montmartre. Velké množství umělců jako např. Salvador Dalí, Amedeo Modigliani, Claude Monet, Pablo Picasso nebo Vincent van Gogh zde mělo své ateliéry. Jezdí zde metro číslo 2 se stanicemi: Anvers, Pigalle a Blanche a číslo 12 se stanicemi Pigalle, Abbesses, Lamarck.

A.3 HISTORIE KABARETU MOULIN ROUGE

Moulin Rouge (česky Červený mlýn) je světoznámý francouzský kabaret, který se nachází ve čtvrti Pigalle, na Boulevard de Clichy, na náměstí Place Blanche na úpatí Montmartru. Kabaret vybudoval v době slavné „Belle Époque“ Joseph Oller, který v té době již vlastnil známou Olympii, společně se svým spoluinvestorem Charlesem Zidlerem. Kabaret přezdívali „Le Premier Palais des Femmes“ (První ženský palác). O tomto kabaretu bylo také natočeno několik celovečerních filmů a filmových dokumentů. Všeobecně patří mezi nejnavštěvovanější místa Paříže a drží si pověst symbolu pařížské schopnosti se bavit.

Při otevření kabaretu 6. října 1889 se zde tancovala „quadrille“, z kterého Nini Pattes-en-l’Air o dva roky později vytvořila proslulý francouzský kankán - osmiminutový tanec na divoký rytmus Offenbachovy hudby. Stalo se tak poté, kdy představení navštívil princ waleský, pozdější anglický král Eduard VII. To už se kabaret zbavil své pověsti pokleslé zábavy frivoliho stylu a naopak proslul extravagantním programem nazývaným „Grandes Revues“, který kombinoval prvky cirkusu, tance a divadla na velmi vysoké profesionální úrovni. Velký slon před varieté se stal symbolem místa stejně jako větrný mlýn na střeše jeho nezaměnitelným poznávacím znamením. Do kabaretu proudily davy návštěvníků, mezi nimiž nechyběly ani korunované hlavy. Pro anglickou královnu Alžbětu II. se dokonce divadlo na večer zavřelo. Učinilo tak poté ještě několikrát. Ať už proto, že tu pro vybrané publikum koncertovali Ella Fitzgeraldová, Josephine Bakerová, Edith Piaf, Charles Aznavour, Frank Sinatra, Yves Montand a další světově proslulí zpěváci, nebo proto, že budova se několikrát předělávala, než v padesátých letech minulého století nabyla současné podoby.

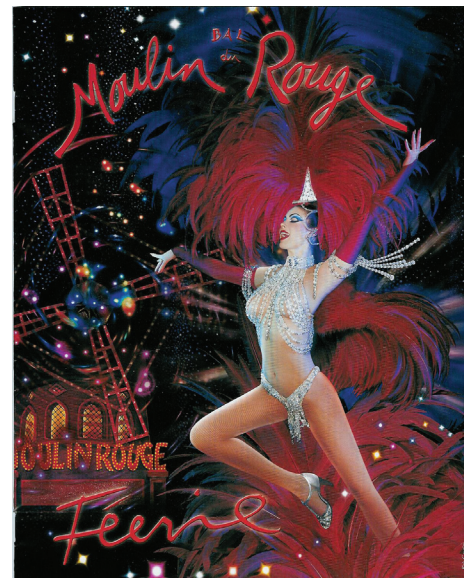
Na prknech Moulin Rouge nejdříve tancovaly francouzské pradleny, služky a další dívky, které si tím večer co večer přivydělávaly. Velmi záhy se zde ale prosadily nejtalentovanější tanečnice hlavního města jako La Goulue, která udělala pro svou slávu z kankánu „neřestný tanec“, a mnoho dalších se zde proslavilo: „Jeanne la Folle“, „La Môme Fromage“, „Grille d’Egout“, „Nini Pattes-en-l’Air“, „La Cascadeuse“. V této době s nimi tančil jediný muž - „Le Désossé“. Po první světové válce se stal ředitelem varieté Francis Salabert. Při obrodě kabaretních večerů se inspiroval americkou Broadwayí a vytvořil „New York-Montmartre“ s proslulou tanečnicí Mistinguet. Po její smrti zastínila Revues exploze filmového průmyslu. Pathé Company proměnila Moulin Rouge v biograf a spolu s poklesem zájmu zapříčiněné druhou světovou válkou se zdálo, že velkolepé show se stanou historií. Až v roce 1951 Georges France dal místu znovu příležitost vydobýt si svou slávu zpět. O několik let později „dîner-spectacle“ přilákalo pozornost davů. Nejznámější kabaret produkovali největší hvězdy 20. století jako Charles Trenet, Charles Aznavour, Fernand Raynaud, Line Renaud... V roce 1957 německá baletka Doris vytvořila skupinu čtyř profesionálních dívek, které si začaly přezdívat Doriss Girls. Název zůstal dodnes, jen dívek už je šedesát a přibýlo k nim ještě dvacet „Doriss Boys“ - tanečníků. Členy baletu vyhledává už deset let baletní mistryně Angličanka Janet Pharaohová po celém světě. „Kromě Francouzů jsou to především Nizozemci, Angličané, Američané, Australané, Norové, Švédové, Finové nebo Rusové, celkem čtrnáct národností,“ vysvětluje. I primabaleríny jsou většinou cizinky. Například Elena Comon z Petrohradu jí byla deset let, než si pohmoždila kotník.

Posledních deset let se hraje Féerie. Nová inscenace stála sedm milionů eur a zapotřebí pro ni bylo na tisíce kostýmů, osm set párů bot, akvárium se čtyřiceti tunami vody, v němž baletka tančí s hady. Název každého představení musí začínat na písmeno „F“ - to předchází se jmenovalo Formidable (skvělé). Choreografii Féerii sestavil Bill Goodson, hudbu komponoval Pierre Porte a hraje ji osmdesát muzikantů. Šedesát tanečníků a tanečnic vás provází jednotlivými scénkami, v nichž nechybí historie Moulin Rouge od roku 1900 s proslaveným kankánem, kostýmově zarámovaným v barvách francouzské trikolory. Ten ostatně nesmí chybět v žádném představení, na něm je vlastně kabaret postaven. Stejně tak na bohaté výpravě s mnoha efekty, aby si diváci opravdu užili, ale také aby je nic neuráželo. Krása v závoji i bez něj je tu podávána s opravdovou grácií.

Představení, jež se hraje dvakrát denně, od devíti a od jedenácti večer, stojí od 87 eur s polovinou láhve šampaňského až po 170 eur i s večeří hned pod pódiem. Kabaret, vybraná jídla i obsluha jsou na vysoké úrovni. Vždyť každé představení navštíví 850 diváků, ročně na 600 tisíc, kteří vypijí na 240 tisíc lahví šampaňského.

O spokojenost hostů se stará na tři sta vlastních zaměstnanců a patnáct set smluvních. Všechny sály v Moulin Rouge využívají rovněž velké firmy či módní ateliéry ke svým shromážděním, přehlídkám nebo uzavřeným koncertům. Kuchyni vévodí Henri Poussimour, který má k ruce pětadvacet kuchařů, a celá jeho brigáda, včetně pomocného personálu a číšníků, činí 115 lidí. Večeře se podává už dvě hodiny před prvním představením a můžete si vybrat ze tří menu nebo podle jídelníčku. Na něm nechybějí tak typická „foie gras“, paštičky z kachních jater, hlemýždi, různě upravovaná masa na šampaňském nebo červeném vínu, sladké moučníky nebo sýry. A pokud se nespokojíte se dvěma sklenkami šumivého moku, také výběr vín je bohatý. Moulin Rouge nabízí všechny možné požitky a jeho mlýnské kolo se točí neustále, tak jako se točí peníze v tomto byznysu.

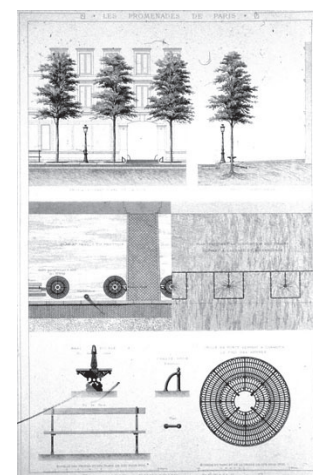
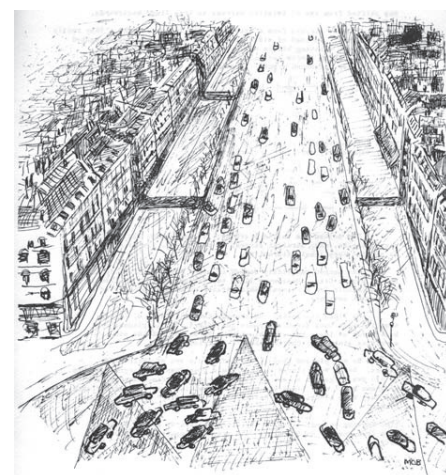
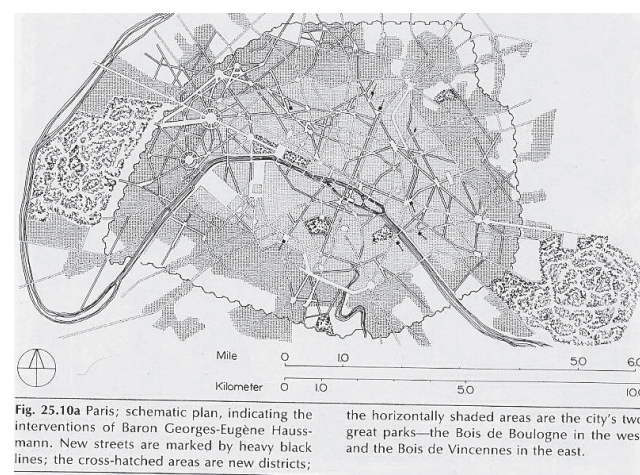

A.4 STAVEBNÍ VÝVOJ

Montmartre byla původně malá vesnice nedaleko Paříže, což se ale v průběhu 19. století rychle změnilo. Paříž se začala díky městskému architektovi baronu Hausmannovi a jeho grandiózní přestavbě rozrůstat do šířky a pohlcovat okolní vesnice. Když se Napoleon III. dostal k moci, vybral si mladého politika, který sdílel jeho názory sdílel, a pověřil ho ambiciózním úkolem provést přestavbu francouzské metropole ve skutečně moderní město, které by se přinejmenším vyrovnalo Londýnu. Tímto politikem a následně i pařížským prefektem byl Georges Eugène Haussmann, známější jako baron Haussmann.

Císař Napoleon III. si při změnách vytkl několik cílů. Chtěl, aby všechny městské tepny vedly k železnici. Výška nových domů měla být stejná a měla odpovídat šířce ulice, nikdy ji neměla překročit. Při vytyčení nových ulic a bulvárů měly být ušetřeny vzácné památky a významné domy. Stavět se mělo na obou březích řeky Seiny rovnoměrně. Po dokončení úprav měly být podle Napoleonova přání vydány a zveřejněny nové mapy. Haussmann spolu s Napoleonem III. ctily tradici římských měst a vojenských táborů a podle jejich vzoru Paříž rozdělili na dvě osy – severojižní (cardo) a východozápadní (decumanus). První měly tvořit bulváry de Sébastopol a Saint-Michel, druhou ulice de Rivoli až k náměstí Svornosti (Place de la Concorde), které se otevíralo do Champs-Élysées. Další práce probíhaly na jihu, kde měly vzniknout bulváry Saint-Marcel a Port-Royal a na severu měl být bulvár Ludvíka XIV., z něhož vybíhaly další široké ulice – bulvár Haussmann a Richard-Lenoir. Okrajové čtvrti byly připojeny k vnitřnímu městu a začaly se rychle rozvíjet. Kde to bylo nutné, byly domy demolovány a na jejich místě vznikaly nové, které lemovaly široké ulice.

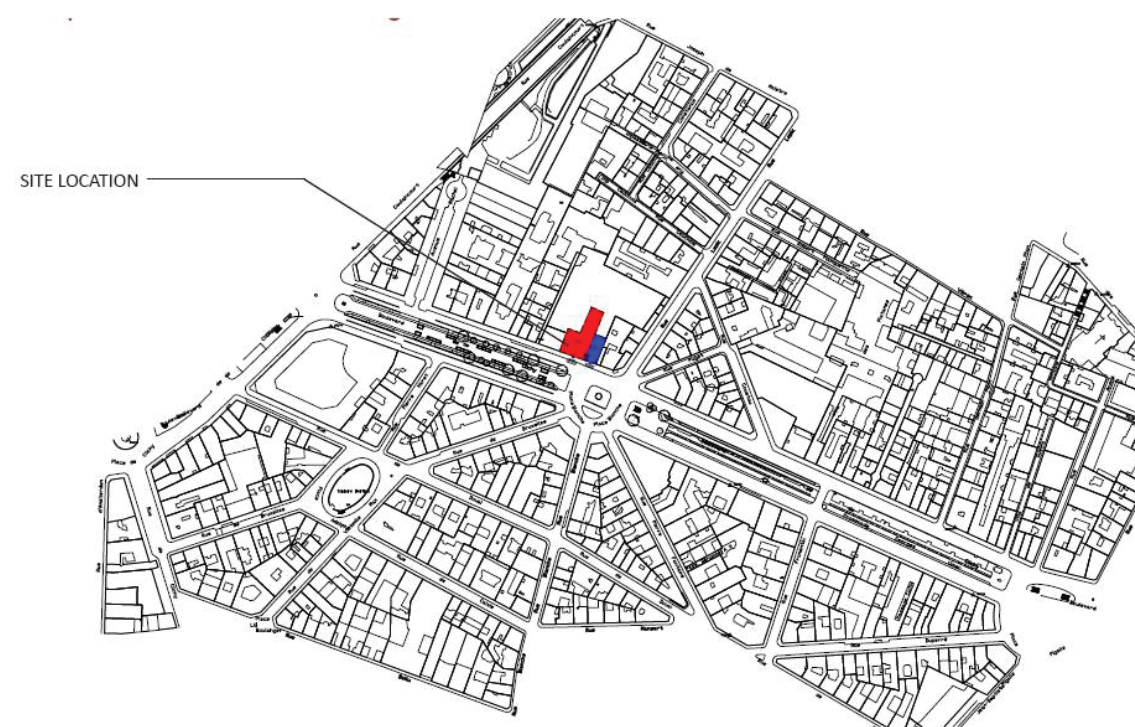
Velkolepá přestavba sledovala několik cílů, např. odstranit z centra města dělnické osídlení, přebudovat historické jádro Paříže, uvolnit Notre-Dame a Louvre z bezprostředního sousedství ostrovů bída, provést hygienickou očistu města nebo získání prostoru pro budování reprezentativních paláců a činžovních domů podél nových bulvárů a v nových čtvrtích pro bohaté na okraji města. K estetickým, hygienickým a urbanistickým hlediskům se přidala i strategická úvaha - široké ulice (bulváry) umožňovaly spojení kasáren na okraji města s vládním a reprezentativním centrem. Proti přestavbě brojili zastánci staré Paříže. Baron Haussmann provedl zásadní proměnu asi šedesáti procent Paříže a neváhal zbořit ani vlastní rodný dům. Během 16 let bylo zasazeno 80 000 stromů a postaveno 64 kilometrů nových ulic, 40 000 nových budov a 585 kilometrů kanalizace. Cena za práce se pohybovala okolo pěti set milionů tehdejších franků, prostředky byly z velké části získány státními dluhopisy. Nová Paříž se stala „hlavním městem 19. století“, modernizace francouzské metropole našla odezvu v Lyonu, Toulouse, Bordeaux a Marseille a ovlivnila architekturu dalších evropských měst. Císařský dvůr v čele s císařovnou Evženií zase udával tón světové módě (po Evženii začaly ženy v celé Evropě nosit krinolíny a velké toalety s volány). Roku 1855 se zde koná druhá světová výstava průmyslu a kultury.

A.5 CHARAKTERISTIKA ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Řešené místo se nachází v poměrně lukrativní čtvrti Pigalle, oblíbené zvláště velmi, zejména pro její noční život. Pigalle je čtvrť v Paříži, která se nachází na hranici 9. a 18. obvodu. Nejedná se o oficiální administrativní čtvrť. Rozkládá se na úpatí kopce Montmartre a Pigalle se nachází v širším okruhu městského centra. Z významných dopravních tepen zahrnuje bulváry Clichy a Rochechouart.

Uvažovaný pozemek se nachází téměř v ústí náměstí *Place Blanche*, které je několik desítek metrů od centra celé čtvrti Pigalle - *Place Pigalle*. Obě tato náměstí propojuje nejrušnější dopravní křižovětka v okolí - *Boulevard Clichy*, které je doslova obleženo nočními podniky a bary. U jihozápadní paty Montmartru vybíhá z *Place Blanche* strmá ulice *Rue Lepic* směřující k vrcholku kopce (se slavným pseudobyzantsko - románským kostelem z konce 19. století), která lemuje jihovýchodní stranu bloku s pozemkem. Pozemek má nepravidelný půdorys, připomínající zrcadlově obrácené písmeno L. Z jihozápadní strany k pozemku přiléhá budova stávajícího kabartu *Moulin Rouge*, který obklopuje pozemek i ze strany severozápadní. Ze severovýchodu se k pozemku přimyká činžovní dům z 19. století a stranou jihozápadní je parcela obrácená do *Boulevardu Clichy* z kterého se na pozemek vstupuje. Okolní zástavba je smíšených funkcí. Tvoří ji převážně obytné domy z přelomu 19. a 20. století.

A.6 ŠIRŠÍ VZTAHY A DOPRAVA

Vchod pozemku ústí do rušného Boulevardu de Clichy, který na západně přechází do Boulevard de Batignolles, směřujícího dále na západ k významnému dopravnímu uzlu silnice A13 a středního městského okruhu. Na jižní straně přechází Boulevard de Clichy do velkolepého Boulevardu de Rochechouart, který míří ke křížení silnice N3 se středním městským okruhem a poté dále k východnímu cípu Paříže. Do náměstí Place Blanche, do kterého je dům obrácen svojí čelní fasádou, ústí, kromě protínajícího rušného bulváru, vcelku poklidné ulice Rue de Bruxelles, Rue Blanche, Rue Fontaine a Rue Lepic. Veškerý přístup (pohyb osob i samotné zásobování) je možný pouze z Boulevardu de Clichy a to buď hlavním vstupem do taneční školy, nebo vstupem alternativním, přes kabaret Moulin Rouge.

TEXTOVÁ ČÁST

B KONCEPT

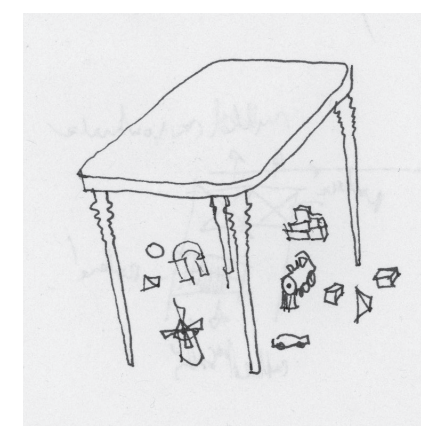
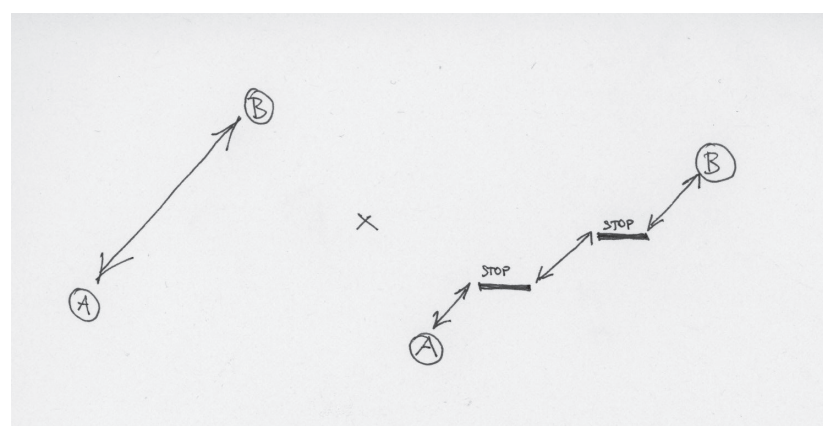
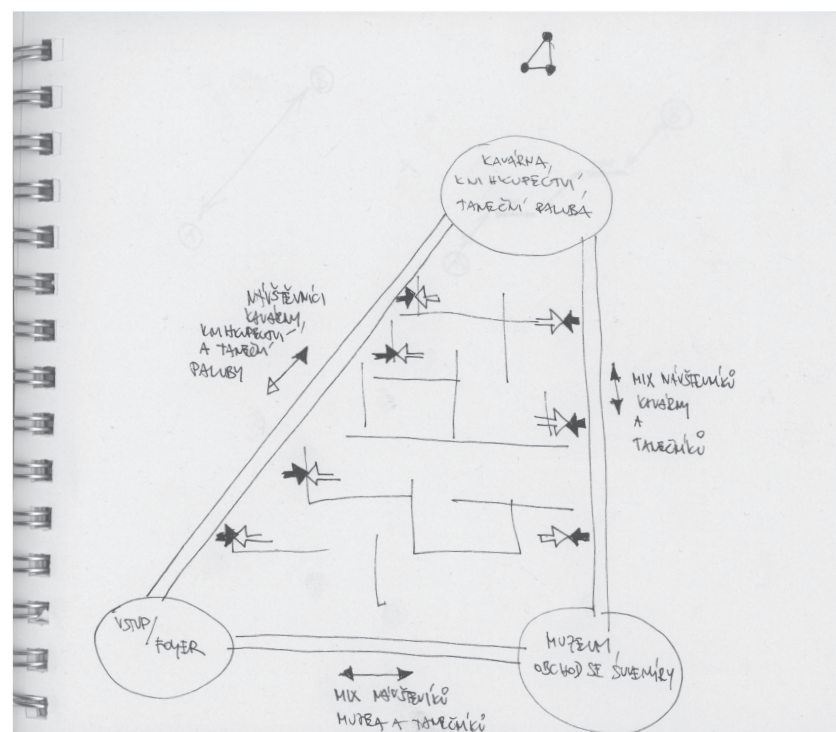
B.1 ZADÁNÍ

Zadáním mezinárodní architektonické soutěže, vypsané společností Architectum (www.Architectum.com) v roce 2009, byla „Taneční škola na Moulin Rouge“ v Paříži. Tématem je reinterpretace pojmu stávajícího světoznámého kabaretu a symbolu pařížského veřejného života, Moulin Rouge, vytvoření „Nového Moulin Rouge“. Cílem soutěže je návrh taneční školy obsahující i prostory přístupné širokou veřejností. Návrh by měl zohlednit nejnovější tendence ve vývoji tanečních škol a tance samotného, stejně tak i historii a kontext místa a v neposlední řadě symbol legendárního „Červeného větrného mlýnu“.

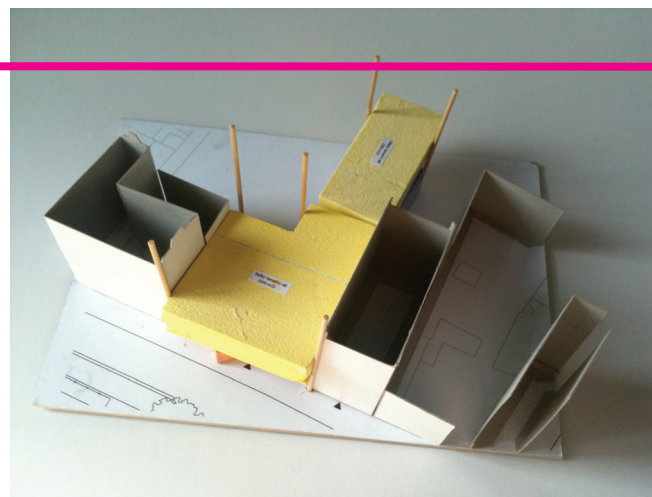
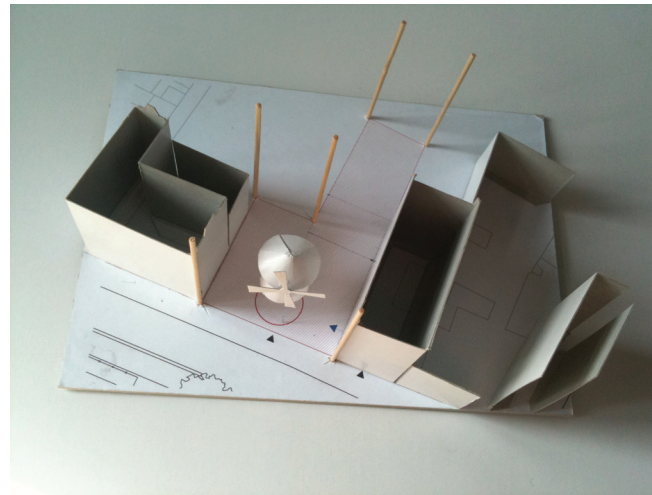
B.2 KONCEPT

Podmínky zadání (zejména vnitřní funkční náplně) byly od počátku jasně vymezeny. Ve skutečnosti se jedná o dům, v jistém smyslu polyfunkční, dochází zde k členění vnitřních (i venkovních) prostorů na celky veřejné, poloveřejné i ryze privátní. Od počátku u projektu vycházím z hlavního předpokladu: zachovat stávající kulisu červeného větrného mlýna. Samotný koncept stojí na myšlence pocitu „pozorování krajiny z okénka vlaku“: Z bodu A putuji do bodu B a cestou nemohu zastavit, prohlédnout si, co mně zaujme. Z objektu zájmu se často stane pouhá šmouha, skutečnosti zůstávají skryté, nebo jsou obnaženy pouze ve svých náznacích a jemných detailech. Pozorovateli se otevírá nový svět, je mu dán prostor pro jeho fantazii, snění. Na cestě střídá volnou krajinu vesnický kostelík, pak malý doubek u cesty, následuje pole a hned za ním zahrádkářská kolonie, shrbená postava zachází s pytlím čehosi do polorozpadlé chatky, pak zase les a pole kukuřice, snad kolouch, milenci(?), nad údolím káně, nebo orel (?).blíží se zastávka.....

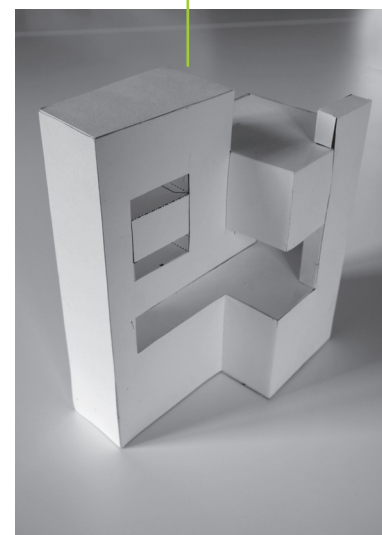
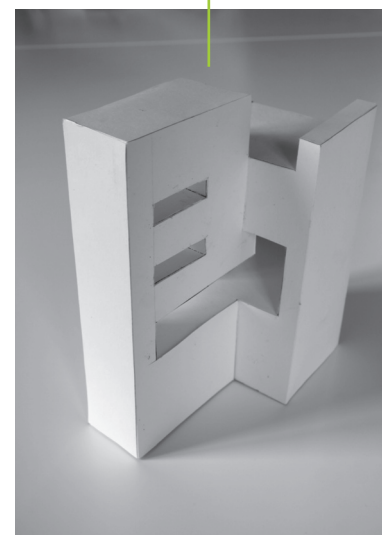
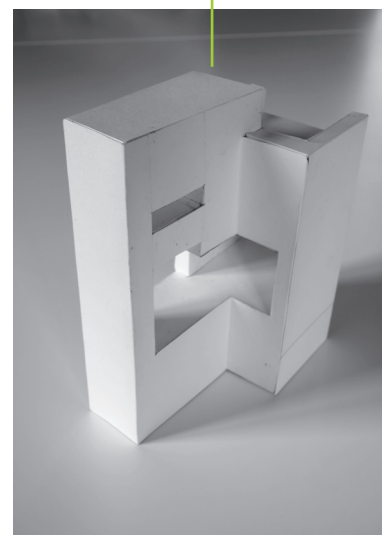
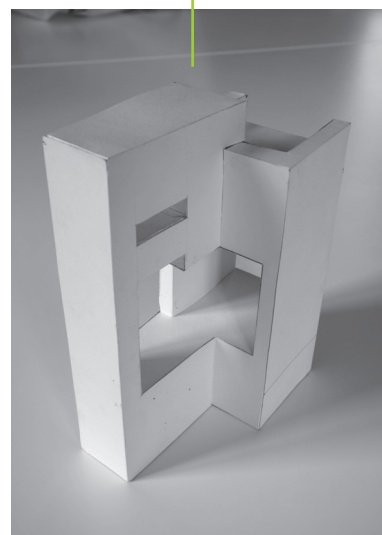
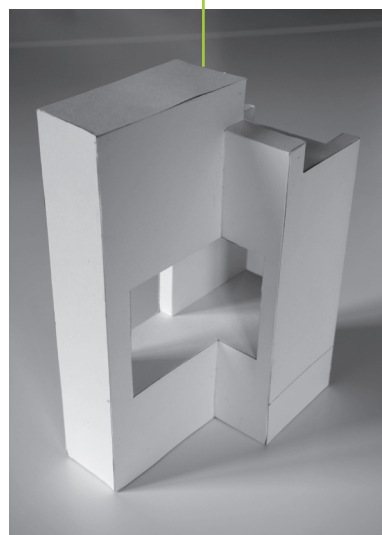
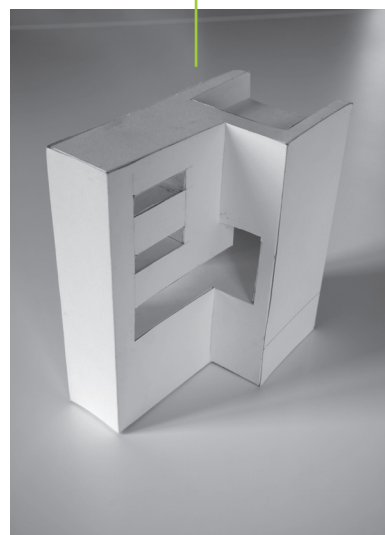
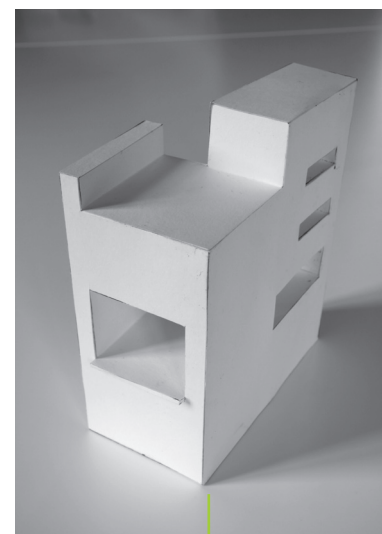
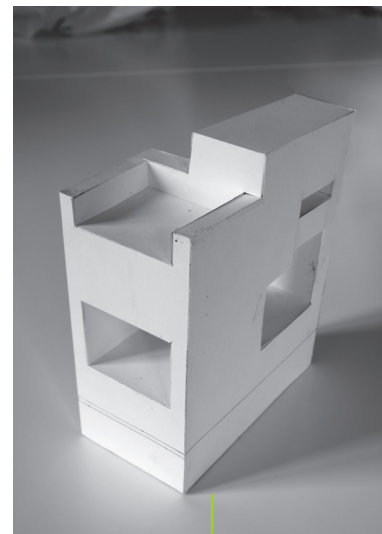
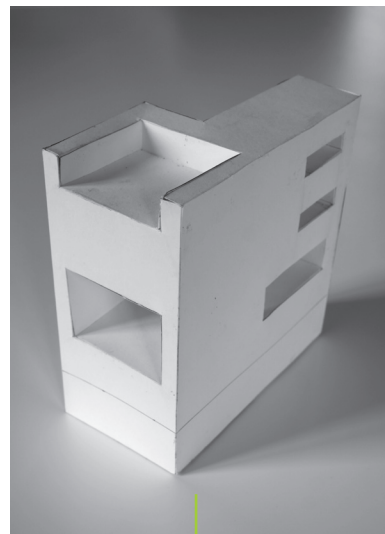
...těch jsou v domě celkem tři (dolní foyer, zvýšený parter - místo pro zachovanou maketu větrného mlýna s maketou větrného mlýna a horní „paluba“ sloužící jako terasa kavárny a taneční prostor pod širým nebem. Téma volné krajiny jako otevřeného prostoru, zasahuje okrajově i pojetí budovy: hmoty (objemy) jednotlivých prostorů jsou k sobě logicky řazeny a přidružovány. Ve vzniklých mezerách se nachází volný (otevřený) prostor. Stejně jako u „průjezdu“ krajinou, dochází i domu cestou výtahem vzhůru, ke střídání náhledu do prostor veřejných, poloveřejných i ryze privátních. Samotná tři zastavení se pak, i svým charakterem, směrem vzhůru otevírají volnému prostoru (od uzavřeného foyer po zcela otevřenou střešní terasu).

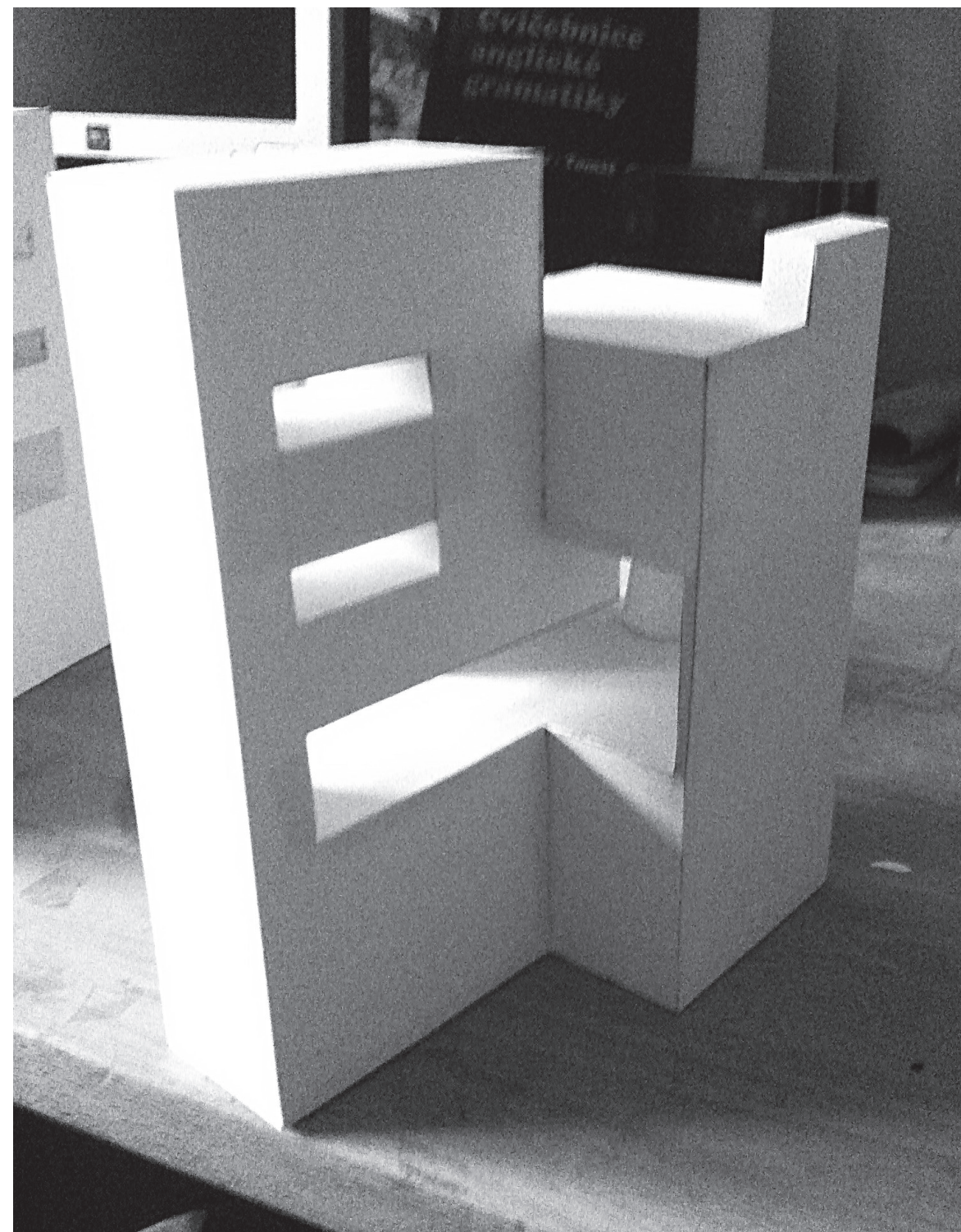
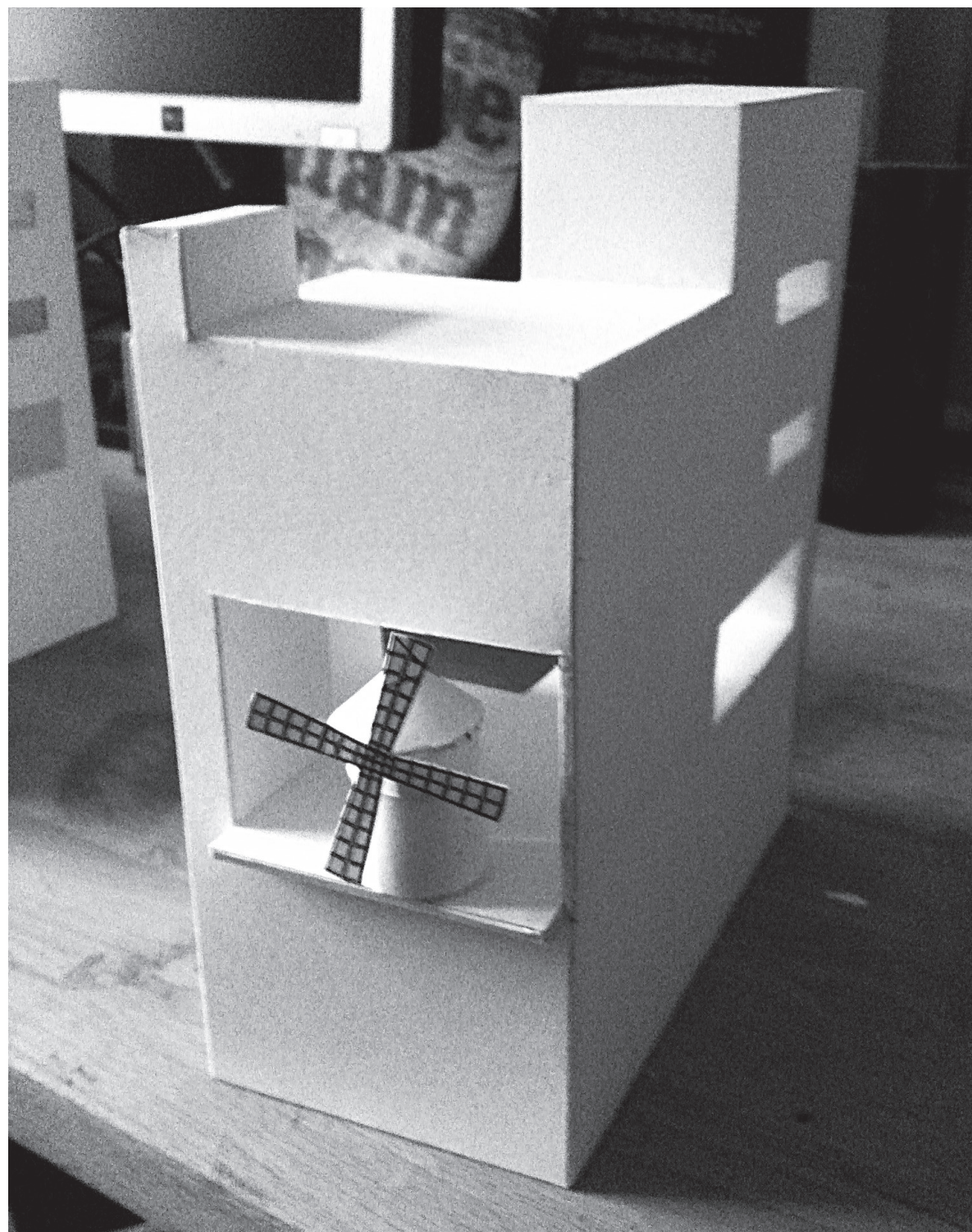
PRACOVNÍ MODELY /ÚVODNÍ ROZVAHA

PRACOVNÍ MODELÝ/VÝVOJ

PRACOVNÍ MODEL/KONEČNÁ VARIANTA

B.3 STRUČNÝ POPIS STAVBY

Polyfunkční dům s kombinovanou (ocelovou prostorovou a betonovou plnostěnnou) konstrukcí, plně podsklepený, s plošným založením.

B.4 ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

Navržen je objekt s celkem 9. nadzemními a třemi podzemními podlažími s proměnlivými půdorysnými rozměry. Budova ve svém půdorysu bezezbytku využívá celý vymezený pozemek. Řazení hmot je logické a vyplývá z funkční náplně, který je dán samotným zadáním a z uvažovaného konceptu, založeného na pohybu celou budovou. Exteriérové prostory budovy (terasy, dutý prostor okolo mlýna, vycházejí pak jako výsledek-zbytek mezi additivně vrstvenými hmotami. Proporčně korespondují ze zbylým objemem, který je obklopuje. Kromě rozličných funkcí těchto prostorů (taneční paluba, terasa kavárny, pořádání rautů, kuřácký prostor...) zprostředkovávají tyto především vizuální kontakt s městem.

Výsledný objem je určen především i skutečností a vstupním předpokladem zachování kulisy stávajícího větrného mlýna. Dům je v blízkém okolí výraznou dominantou, v prostředí, které je však, co se týče výšky zástavby velmi proměnlivé a v poněkud unifikované atmosféře Boulevardu Clichy, vytváří nový významný vztahový bod (i z hlediska vnitřní funkce). K vnímání celkových proporcí a měřítek přispívá významnou měrou i hmota nedalekého Montmartru. Hmota budovy je vnitřním, různorodým opláštěním dělena na jasné objemy, různorodé materiály reflektují odlišné vnitřní funkce a odrážejí atmosféry jednotlivých prostorů.

Kulisa větrného mlýna, která kabaret provází již od jeho založení, zůstává na steném místě, ve velmi podobné pozici. Mlýn je v tomto návrhu představen před budovu na konzole, která opticky prodlužuje plochu zvýšeného parteru, poskytuje zastřešení prostoru vstupu, který spolu s mlýnem jasně artikuluje.

B.5 DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ

Těžiště celé budovy je situováno okolo foyer, které je umístěno v přízemí. Prostor foyer je otevřený, kontinuální. Je v něm umístěno informační centrum s prodejem vstupenek a šatny. Po hlavním schodišti, situovaném naproti hlavnímu vstupu scházíme do, rovněž otevřeného, prostoru v 1PP, kde se nachází muzeum, obchod se suvenýry a knihkupectví. V tomto prostoru se rovněž nachází komunikační propojení mezi prostorem taneční školy a kabaretu. Ze vstupního prostoru foyer jsou přístupná i obě auditoria (edná se o jednu ze dvou možných přístupových cest).

Celý dům je ve všech úrovních obslužen dvěma komunikačními jádry s požárně únikovým schodištěm proskleným výtahovým prostorem. Nad úroveň foyer, v 2NP, je otevřený venkovní prostor, sloužící ke trávení volného času, zejména o přestávkách, během, nebo po skončení přednášek, jednak i jako exteriérový prostor, s atraktivní kulisou červeného větrníku, využitelný pro pořádání různých rautů, akcí. Nad touto terasou se vznáší „kostka“ Media fasády“ jejíž spodní strana (led fasádu) je možno využít k různým představením a performancím. Taneční sály s nezbytným zázemím (šatny pro tanečnice, wc, sprchy, sklady apod) jsou celkem tři a jsou typické v půdorysném uspořádání. První se nachází ve 2PP a je, skrze prostor foyer osvětlen, horním přirozeným osvětlením, z úrovně zvýšeného parteru. Další jsou situovány do 4 - 7NP. Nacházejí se tedy nad úrovní fyzické kulisy větrného mlýna. Ke každému sálu náleží venkovní malá terasa, situovaná nad šatnami. Šatny jsou umístěny v 5. a 7. nadzemním podlaží. Malý taneční sál (určený pro pokročilé tanečnice), zčásti vyvěšený pod, již dvěma zmiňovanými sály, je umístěn ve 3NP.

V 8NP je situována kavárna-bistro, na kterou, nad hlavní částí půdorysu velkého sálu, navazuje venkovní terasa („paluba“). Má výhled na celou Paříž, slouží jako venkovní prostor kavárny a jako taneční platforma. 8NP je přístupné pouze zadním komunikačním prostorem a nachází se v něm provozní zázemí celé budovy - administrativa. Technické zázemí - sklad a strojovna vzduchotechniky, je umístěno ve 3PP.

B.6 BILANCE PLOCH

3PP

STROJOVNA VZDUCHOTECHNIKY	105 m²
SKLAD	47.5 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37,5 m²
CELKEM	190 m²

2PP

VELKÝ TANEČNÍ SÁL	430 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
ŠATNY ŽENY	30.5 m²
ŠATNY MUŽI	28 m²
SPRCHY ŽENY	8.5 m²
SPRCHY MUŽI	7.5 m²
WC ŽENY	9.5 m²
WC MUŽI	9 m²
ZÁZEMÍ, KUCHYŇKA, BAR	7.5 m²
ÚKLAD, ÚKLID	6 m²
CELKEM	597.5 m²

1PP

WC ŽENY	16.5 m²
WC MUŽI	14.5 m²
OBCHOD SE SUVENÝRY	45.5 m²
MUZEUM	165.5 m²
KNIHKUPECTVÍ S ČÍTÁRNOU	55 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
CELKEM	334.5 m²

PŘÍZEMÍ

VSTUPNÍ FOYER	120 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m²
SCHODIŠŤE FOYER	52 m²
ÚKLID, SKLAD	21 m²
SCHODIŠŤE K AUDITORIÍM	12.5 m²
CELKEM	229 m²

1NP

SCHODIŠŤE K AUDITORIÍM	12.5 m²
AUDITORIUM 1	155 m²
AUDITORIUM 2	115 m²
ZÁZEMÍ AUDITORIA	8 m²
ZÁZEMÍ AUDITORIA, SKLAD ŽIDÍ	12.5 m²
PŘEDSÁLÍ	35 m²
PŘEDSÁLÍ	28.5 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
CELKEM	404 m²

2NP

ZVÝŠENÝ (POCHOZÍ) PARTER	610 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
CELKEM	671 m²

3NP

MALÝ TANEČNÍ SÁL	260 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
CELKEM	297.5 m²

4NP

VELKÝ TANEČNÍ SÁL	430 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
ŠATNY ŽENY	30.5 m²
ŠATNY MUŽI	28 m²
SPRCHY ŽENY	8.5 m²
SPRCHY MUŽI	7.5 m²
WC ŽENY	9.5 m²
WC MUŽI	9 m²
ZÁZEMÍ, KUCHYŇKA, BAR	7.5 m²
SKLAD, ÚKLID	6 m²
CELKEM	597.5 m²

5NP

5.01 VENKOVNÍ TERASA	100 m²
5.02 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
CELKEM	137 m²

6NP

VELKÝ TANEČNÍ SÁL	430 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
ŠATNY ŽENY	30.5 m²
ŠATNY MUŽI	28 m²
SPRCHY ŽENY	8.5 m²
SPRCHY MUŽI	7.5 m²
WC ŽENY	9.5 m²
WC MUŽI	9 m²
ZÁZEMÍ, KUCHYŇKA, BAR	7.5 m²
SKLAD, ÚKLID	6 m²
ZVUKOVÁ KABINA	15 m²
SKLAD APARATURY	7.5 m²
CELKEM	620 m²

7NP

VENKOVNÍ TERASA	100 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
CELKEM	137 m²

8NP

VENKOVNÍ TERASA, TANEČNÍ „PALUBA“	
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	375.5 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	47.5 m²
WC ŽENY	37,5 m²
WC MUŽI	12.5 m²
SKLAD	12.5 m²
KUCHYNĚ, ZÁZEMÍ BARU	6.5 m²
BAR	9 m²
KAVÁRNA	7 m²
CELKEM	142.5 m²
	650.5 m²

9NP

ŘEDITELNA, ZASEDACÍ MÍSTNOST	28.5 m²
SEKRRETARIÁT	9 m²
KANCELÁŘ 1	27 m²
KANCELÁŘ 2	25.5 m²
RECEPCE, ODPOČINKOVÁ ZÓNA	14 m²
WC ŽENY	3.2 m²
WC MUŽI	3.2 m²
SPRCHA ŽENY	1.8 m²
SPRCHA MUŽI	1.8 m²
KOPÍROVACÍ MÍSTNOST, KUCHYŇKA	11.5 m²
SKLAD	17 m²
SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m²
CELKEM	180.5 m²

PODLAŽÍ - SHRNUTÍ

3PP	190 m²
2PP	597.5 m²
1PP	334.5 m²
PŘÍZEMÍ	229 m²
1NP	404 m²
2NP	671 m²
3NP	297.5 m²
4NP	597.5 m²
5NP	137 m²
6NP	620 m²
7NP	137 m²
8NP	650.5 m²
9NP	180.5 m²

CELKEM UŽITNÁ PLOCHA

5046 m²

B.7 STAVEBNĚ TECHNICKÉ ŘEŠENÍ

Nosná konstrukce domu je uvažována jako kombinace betonového monolitu a ocelové svařované konstrukce. Založení je navrženo plošné, z hydroizolačního betonu (bílá vana), s proměnlivou hloubkou 8800 mm - 15300 mm. Vnější nosnou konstrukci tvoří do úrovně 1NP železobetonové monolitické stěny, dále 2 železobetonová jádra (ve kterých je situováno požárně únikové schodiště) a soustava svislých ocelových nosníků profilu HEB rozměrů profilu 300x300 mm (hlavní nosná kostra) a 200x200 mm (nosná kostra výtahových šachet).

Vodorovné stropní konstrukce jsou zavěšeny na svislé nosné konstrukci. Sestávají s příčných a podélných průvlaků I profilů, rozměru profilů 300x800 mm do kterých jsou vetknuty trámy (v příčném směru) I profilu, rozměrů profilů 300x800 mm (malý taneční sál, velké taneční sály, zastřešení foyer) a rozměrů profilů 300x600 (podlaha auditorií, šatny, kavárna, kanceláře). Příčně uložené trámy jsou nosnou konstrukcí podlahy a jsou rozmístěny ve vzdálenosti 2000 mm á. Oválné auditorium je částečně vetknuto do betonové konstrukce foyer, částečně vyvěšeno z vodorovných trámů zastřešení foyer.

Celá ocelová konstrukce je v příčném i podélné směru zavětrována táhly. Tvoří je ocelová lana, průměru 30 mm, sepnutá uprostřed svorníkem kruhového průřezu, profilu 150 mm.

Fasádní plášť se v konstrukci vyskytuje celkem ve třech podobách a je podrobně zpracován v části **D - Architektonické detaily. 1) Media fasáda.** Její vnější plášť je tvořen panely z čirého PMMA na kterém jsou umístěny RGB diody osazené v kruhových reflektorech rovněž z čirého PMMA, opatřeny reflexní folií. Vnitřní plášť je z dvojitého izolačního skla. Mezi oběma vrstvami je větraná mezera. Celá fasáda je kotvena bodově, kruhovými terči k vnitřnímu nosnému systému fasády, který je složen z ocelových sloupků kruhového průřezu o průměru 100-140 mm. Stínění proti slunečnímu záření je tvořeno svislými (difuzními, nebo světlonepropustnými roletami).

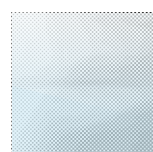
2) Skleněná fasáda s rastrem. Pokrývá obvod konstrukce v místě 2 vrchních tanečních sálů. Její svrchní vrstva je tvořena panely z izolačního dvojskla s grafickým potiskem na vnitřní straně, sloužící jako částečná clona proti tepelnému záření. Vnitřní vrstvu tvoří desky z čirého nebo barevného, avšak transparentního, PMMA, opatřené rovněž grafickým potiskem, vytvářející z vnější potištěnou vrstvou moiré efekt. Mezi oběma vrstvami je větraná mezera. Celá fasáda je kotvena bodově, kruhovými terči k vnitřnímu nosnému systému fasády, který je složen z ocelových sloupků kruhového průřezu o průměru 100-140 mm. **3) Skleněná fasáda.** Pokrývá obvod komunikačního jádra v místě výtahů. Skládá se z jedné vrstvy požárně odolného skla. Sklo je kotveno kloubovými držáky typu spider k svislým prvkům nosné konstrukce budovy.

Z materiálů, převládá, do úrovně 1NP ve svislých plochách, zejména pohledový beton, z vnější strany (ze vstupu je opláštěn perforovaným plechem, ve stejném rastru, který je použitý na skleněné fasádě.

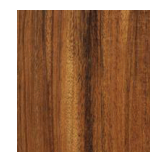
Podhledy jsou řešeny buď jako otevřené (přiznané ocelové trámy) nebo rovné (pohledový beton, nebo bílý sádkokarton). V přednáškových sálech jsou použity akusticky odrazné desky. Podlahová, nášlapná vrstva je tvořena a) gumovou folií, opatřenou protiskluzovou úpravou (plasticky vystouplými kroužky) - prostor foyer, mezea, obchodu se suvenýry a knihkupectví. b) Dřevěnou bezesparou bukovou plovoucí podlahou - prostor kavárny a kanceláří, c) dřevěnými dubovými palubky - prostor horní venkovní terasy, d) baletisolem (různých barev) - prostor tanečních sálů, e) cementovou stěrkou (provozní místnosti - prostor zvýšeného foyer okolo mlýna.

pohledový beton

dvojité izolační sklo s texturou

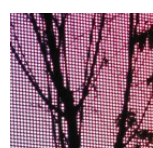
americký ořech

baletisol různých barev

ocel antracit

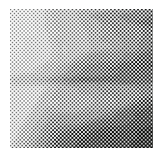
media fasáda

dub

jednoduché, čiré sklo

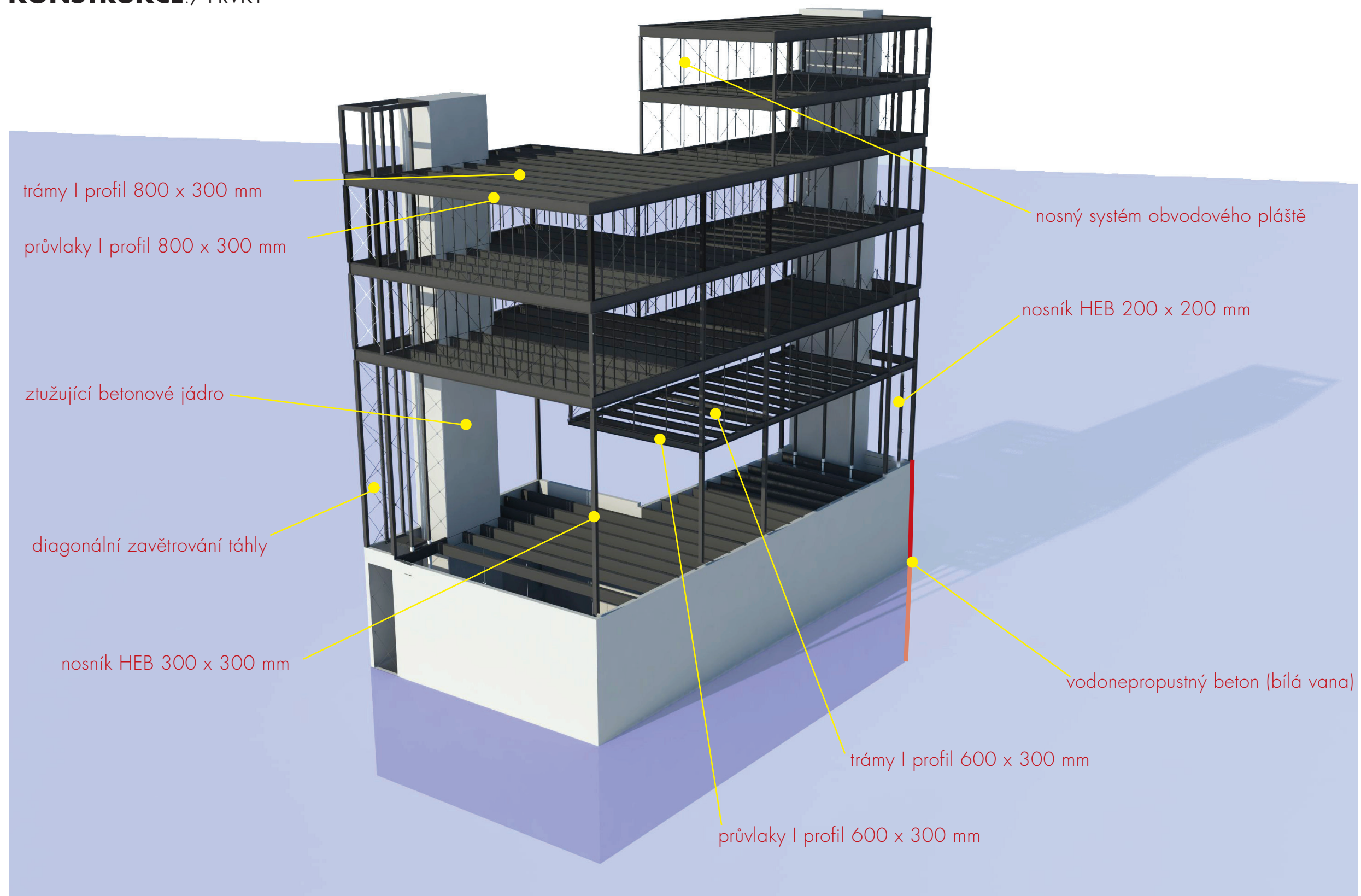

perforovaný ocelový plech

červená gumová podlaha

B.9 AKUSTIKA

Díky rozložení funkcí je třeba v celém domě dobrého akustického odhlučnění, zejména pak mezi jednotlivými tanečními sály. Skladba podlah v sobě obsahuje 70 mm vrstvu akustické izolace (Skladba jednotlivých podlah je blíže popsána v části **D - Architektonické detaily**). Vnitřní akustika přednáškových sálů (auditorií) je zajištěna polohovatelnými akustickými deskami. Mezi oběma auditorii je navržena sendvičová akusticky pohltivá stěna.

B.10 TZB

Objekt bude napojen na místní síť (elektrickou, voda, kanalizace). Vzduchotechnika je přetlaková, rozváděná do šesti okruhů - 1) - 2PP: taneční sál s šatnami, 2) - 1PP a PŘÍZEMI: foyer s muzeem, obchodem se suvenýry a knihkupectvím, 3) - 1NP: auditorium1, auditorium2, 4) - 3NP, 4NP, 5NP: taneční sály s šatnami, 5) - 6NP, 7NP: taneční sál s šatnami, 6) - 8NP a 9NP: kavárna, kanceláře. Strojovna vzduchotechniky, jakožto i výměník tepla jsou umístěny v 1.PP. Teplo je získáváno z místního teplovodu.

B.11 VOZÍČKÁŘI

Pohyb po objektu pro hendikepované je umožněn pomocí výtahu s dostatečně velkou plošinou. Mezi prostorem foyer a obchodem se suvenýry a muzeem je zřízena hydraulická přídavná plošina.

B.12 ODPAD

Běžný, komunální.

VÝKRESOVÁ A DOKUMENTAČNÍ ČÁST

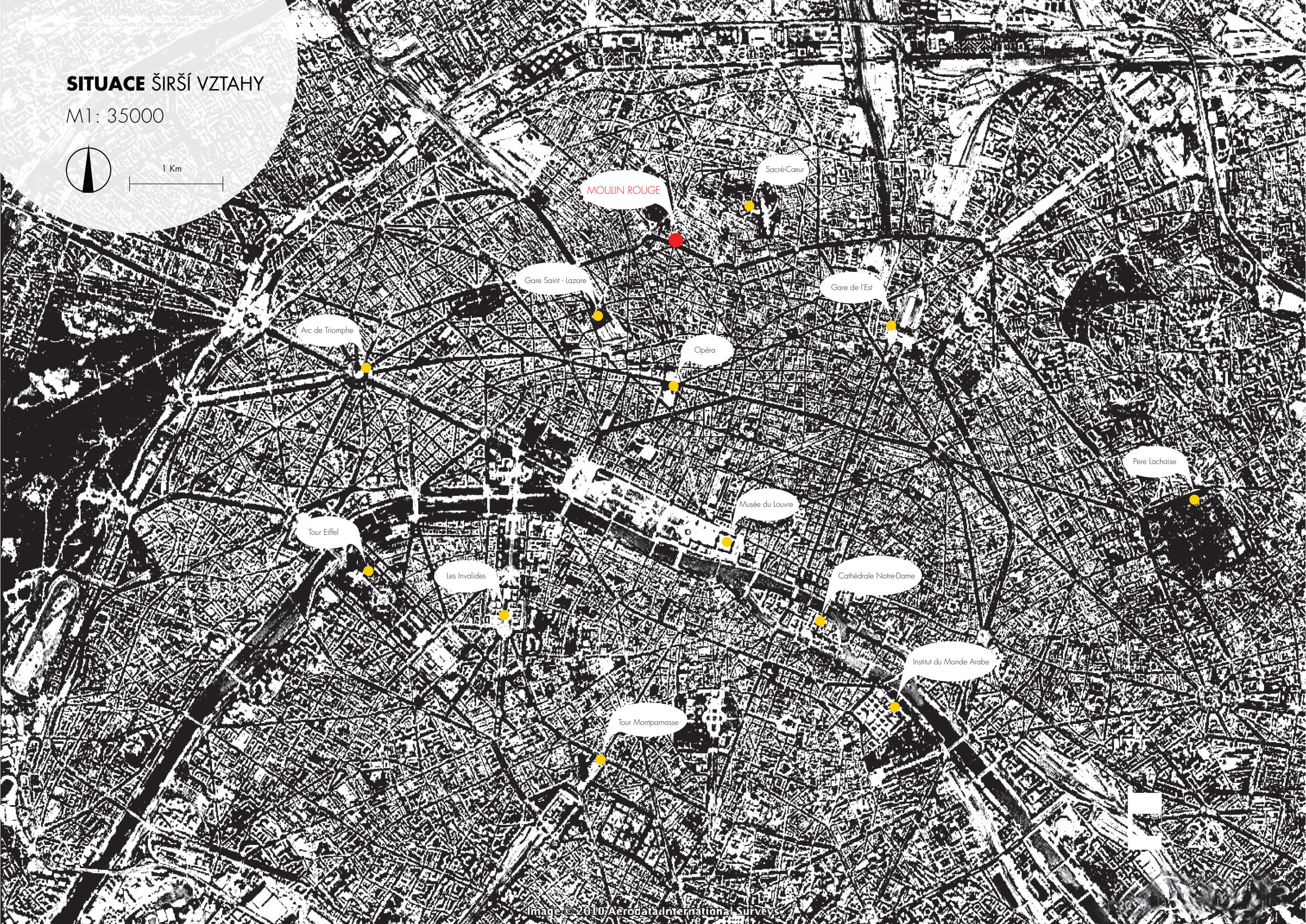
C VÝKRESY

SITUACE ŠIRŠÍ VZTAHY

M1: 35000

1 Km

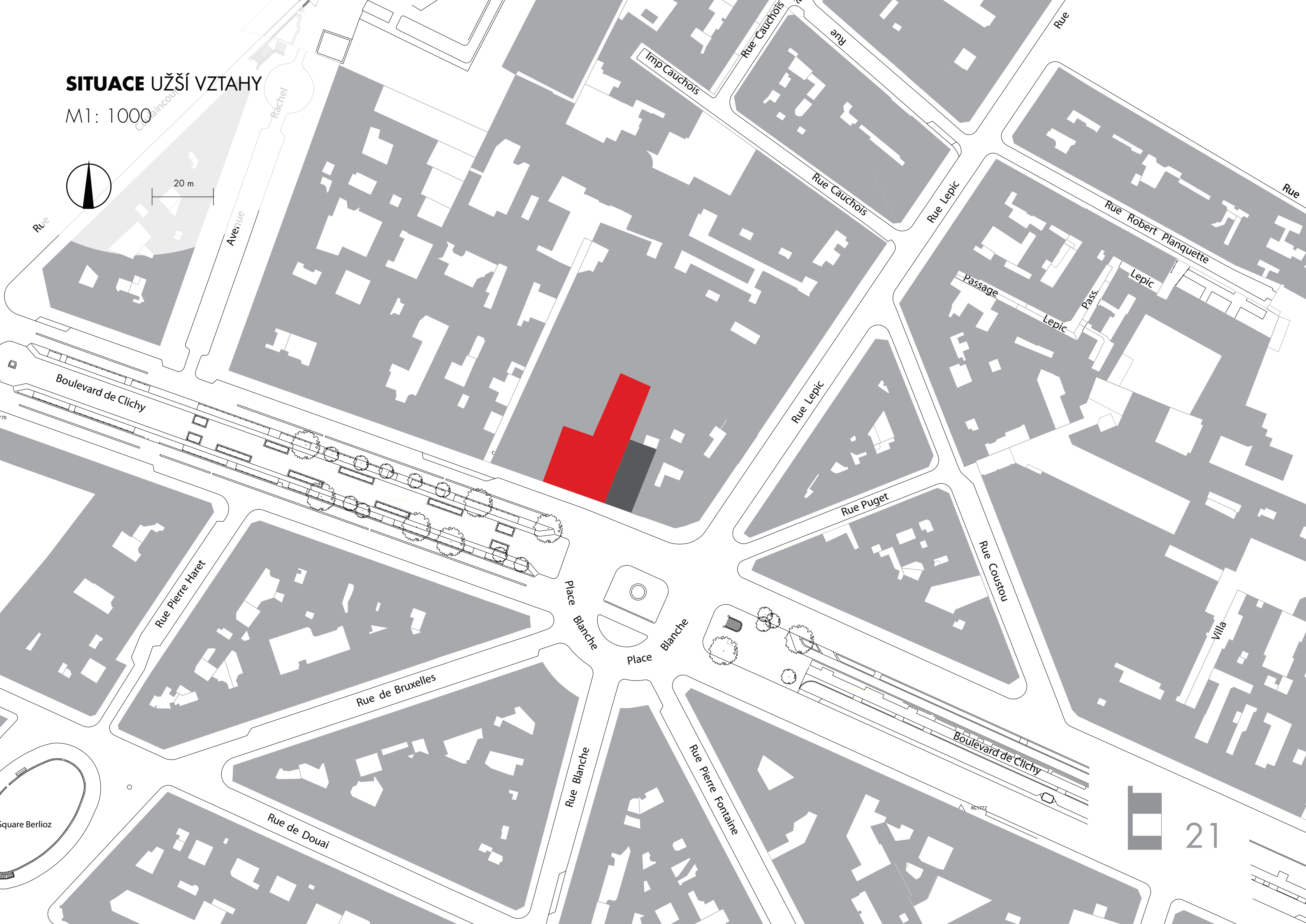

SITUACE UŽŠÍ VZTAHY

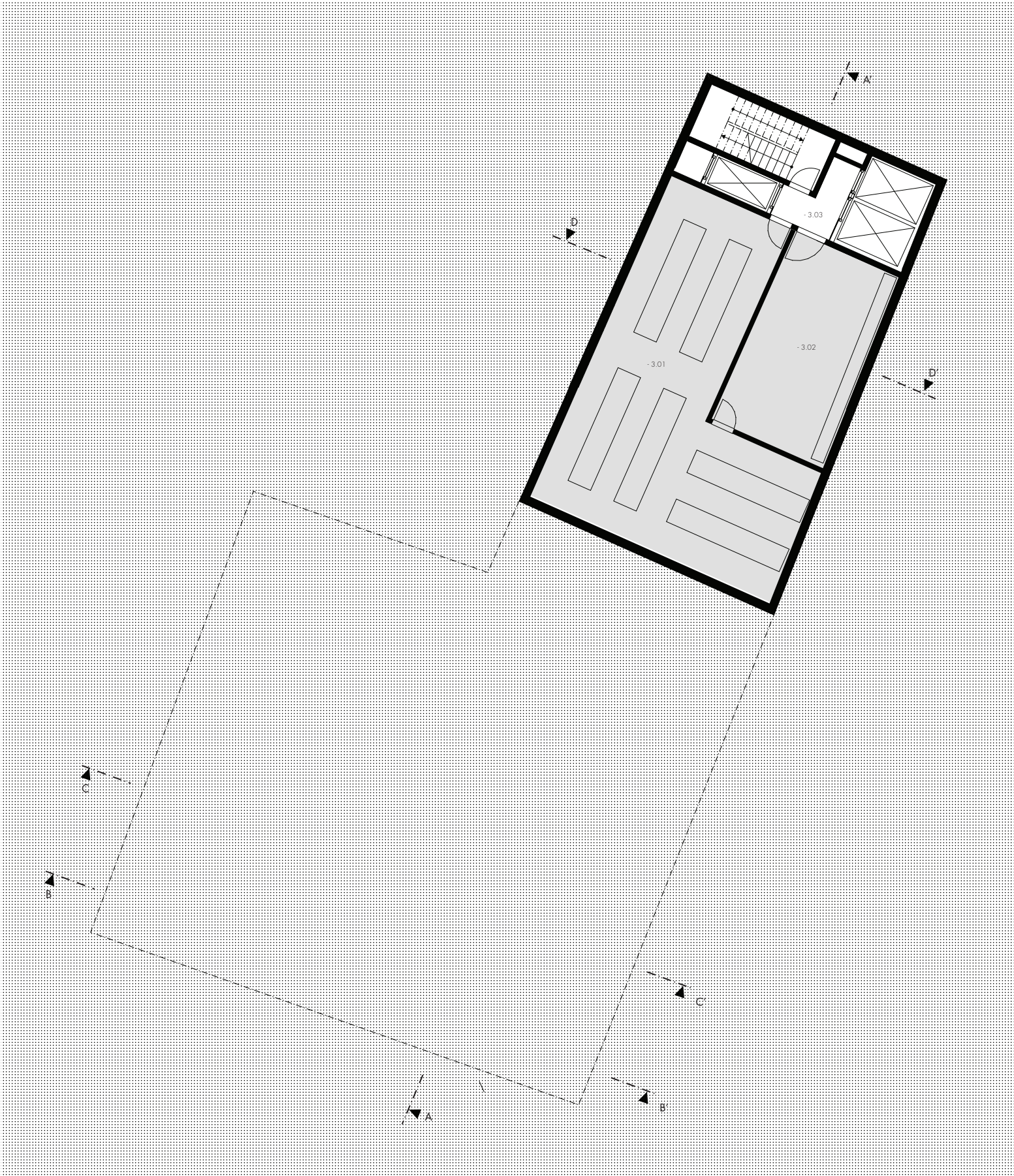
M1: 1000

20 m

21

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

3PP	
- 3.01 STROJOVNA VZDUCHOTECHNIKY	105 m ²
- 3.02 SKLAD	47,5 m ²
- 3.03 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37,5 m ²

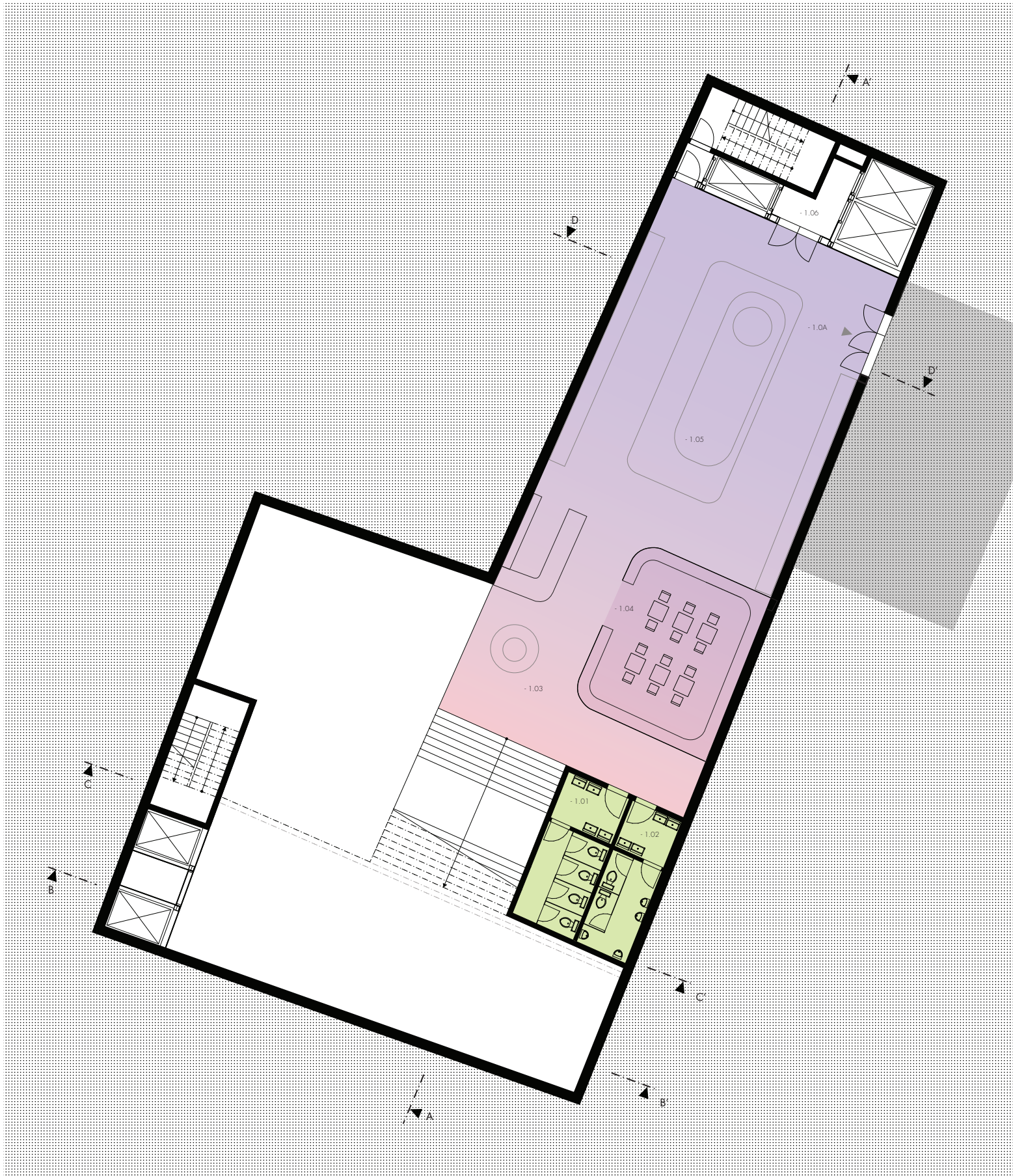

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

2PP

- 2.01	VELKÝ TANEČNÍ SÁL	420 m ²
- 2.02	SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m ²
- 2.03	SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²
- 2.04	ŠATNY ŽENY	30.5 m ²
- 2.05	ŠATNY MUŽI	28 m ²
- 2.06	SPRCHY ŽENY	8.5 m ²
- 2.07	SPRCHY MUŽI	7.5 m ²
- 2.08	WC ŽENY	9.5 m ²
- 2.09	WC MUŽI	9 m ²
- 2.10	ZÁZEMÍ, KUCHYŇKA, BAR	7.5 m ²
- 2.11	SKLAD, ÚKLID	6 m ²

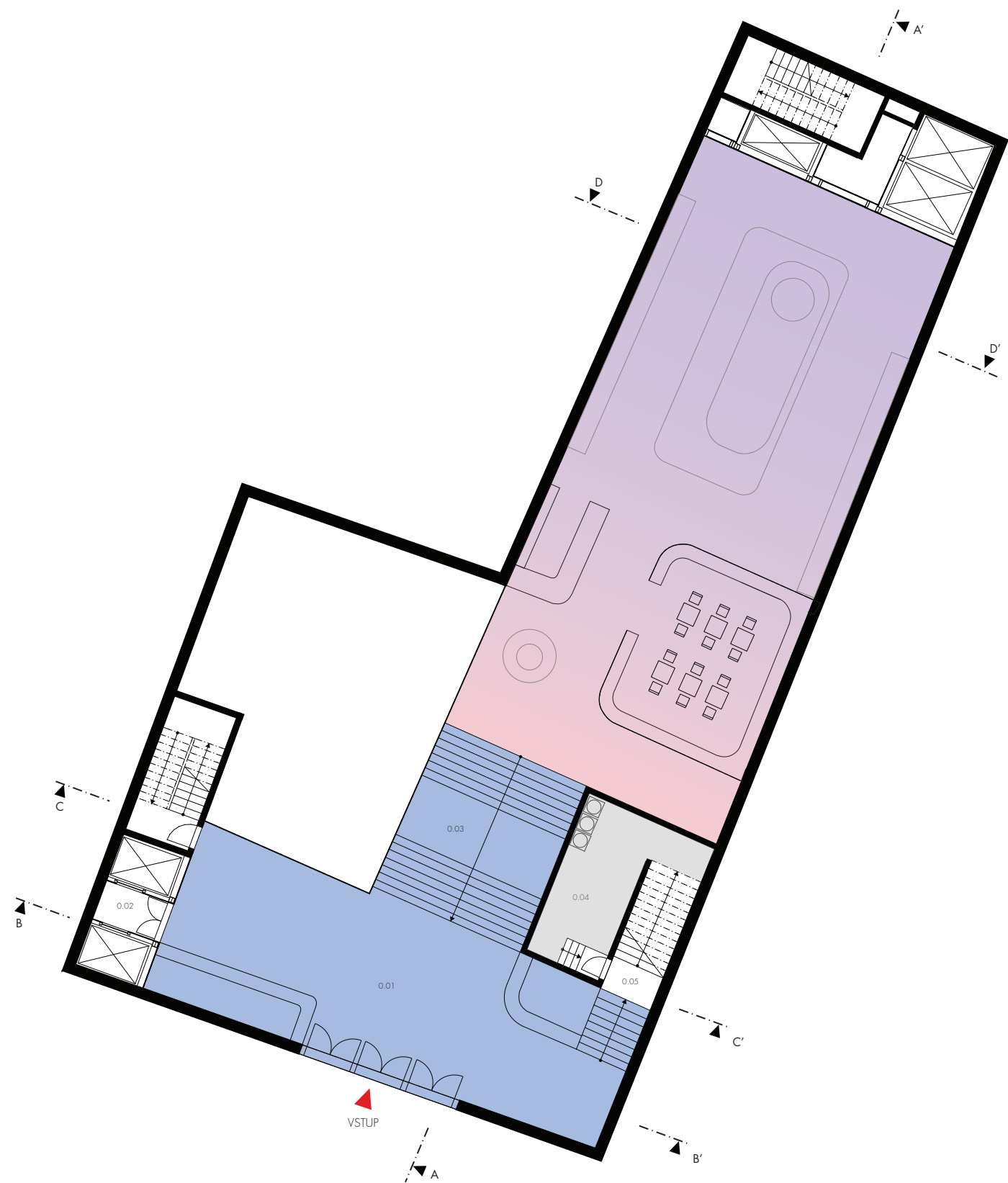

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

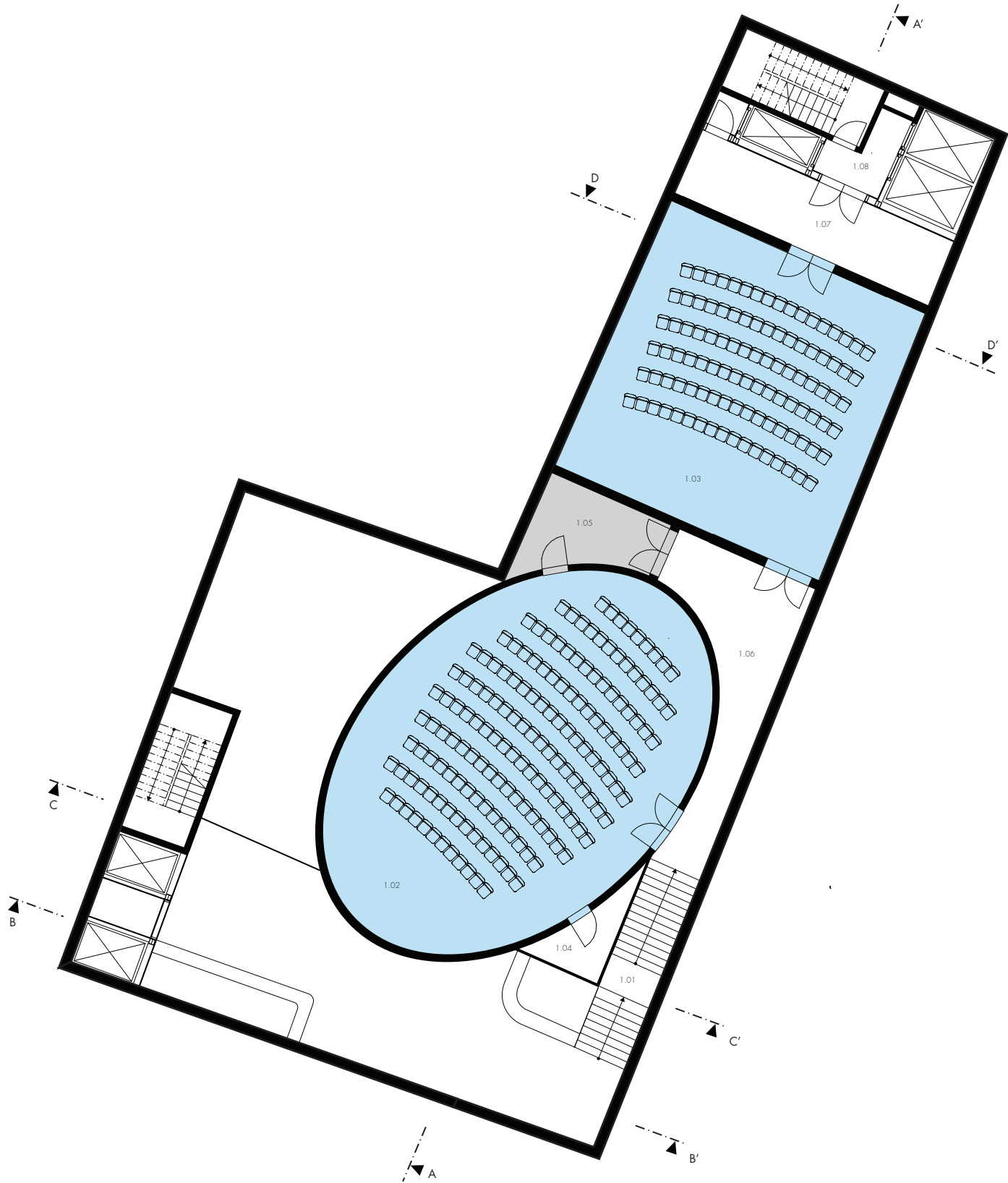
1PP	
- 1.01 WC ŽENY	16.5 m ²
- 1.02 WC MUŽI	14.5 m ²
- 1.03 OBCHOD SE SUVENÝRY	45.5 m ²
- 1.04 MUZEUM	165.5 m ²
- 1.05 KNIHKUPECTVÍ S ČÍTÁRNOU	55 m ²
- 1.06 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²
- 1.0A VSTUP DO KABARETU (VÝÚSTĚNÍ DO SALON LAUTREC)	

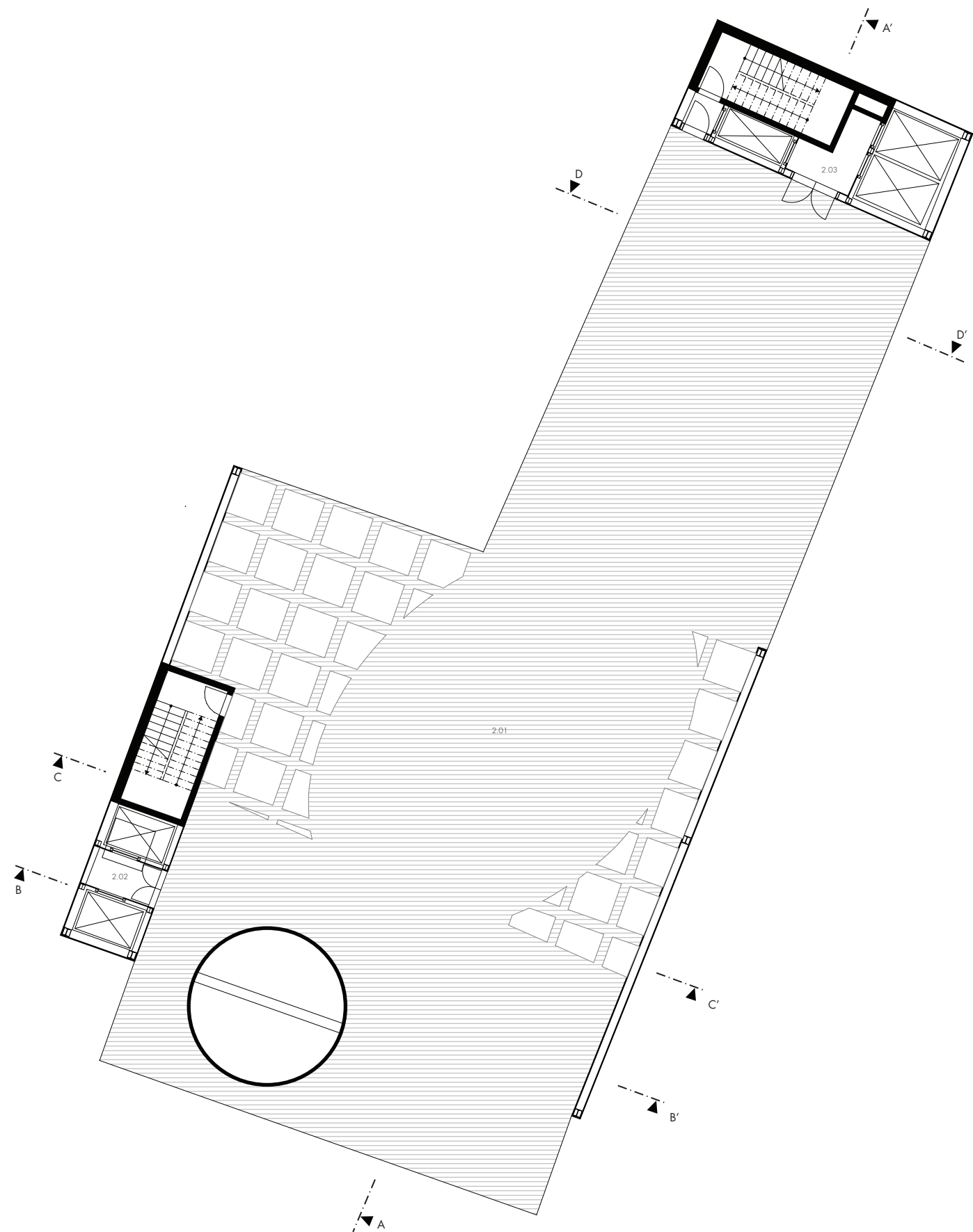
LEGENDA MÍSTNOSTÍ

PŘÍZEMÍ	
0.01 VSTUPNÍ FOYER	120 m ²
0.02 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m ²
0.03 SCHODIŠŤE FOYER	52 m ²
0.04 ÚKLID, SKLAD	21 m ²
0.05 SCHODIŠŤE K AUDITORIÍM	12.5 m ²

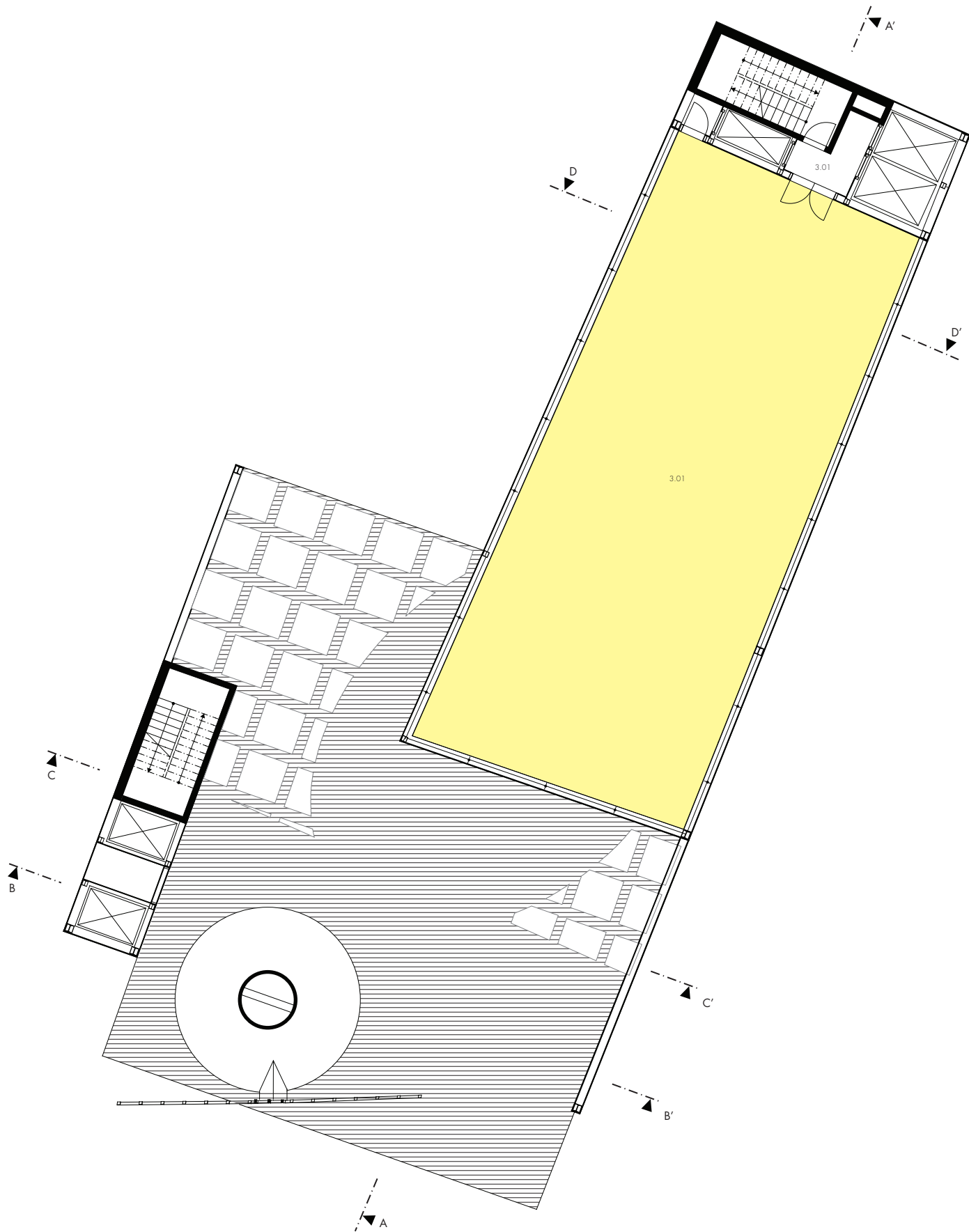
LEGENDA MÍSTNOSTÍ

1NP		
1.01	SCHODIŠTĚ K AUDITORIÍM	12.5 m ²
1.02	AUDITORIUM 1	155 m ²
1.03	AUDITORIUM 2	115 m ²
1.04	ZÁZEMÍ AUDITORIA	8 m ²
1.05	ZÁZEMÍ AUDITORIA, SKLAD ŽIDLÍ	12.5 m ²
1.06	PŘEDSÁLÍ	35 m ²
1.07	PŘEDSÁLÍ	28.5 m ²
1.08	SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

2NP	
2.01 ZVÝŠENÝ (POCHOZÍ) PARTER	610 m ²
2.02 SCHODIŠTOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m ²
2.03 SCHODIŠTOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²

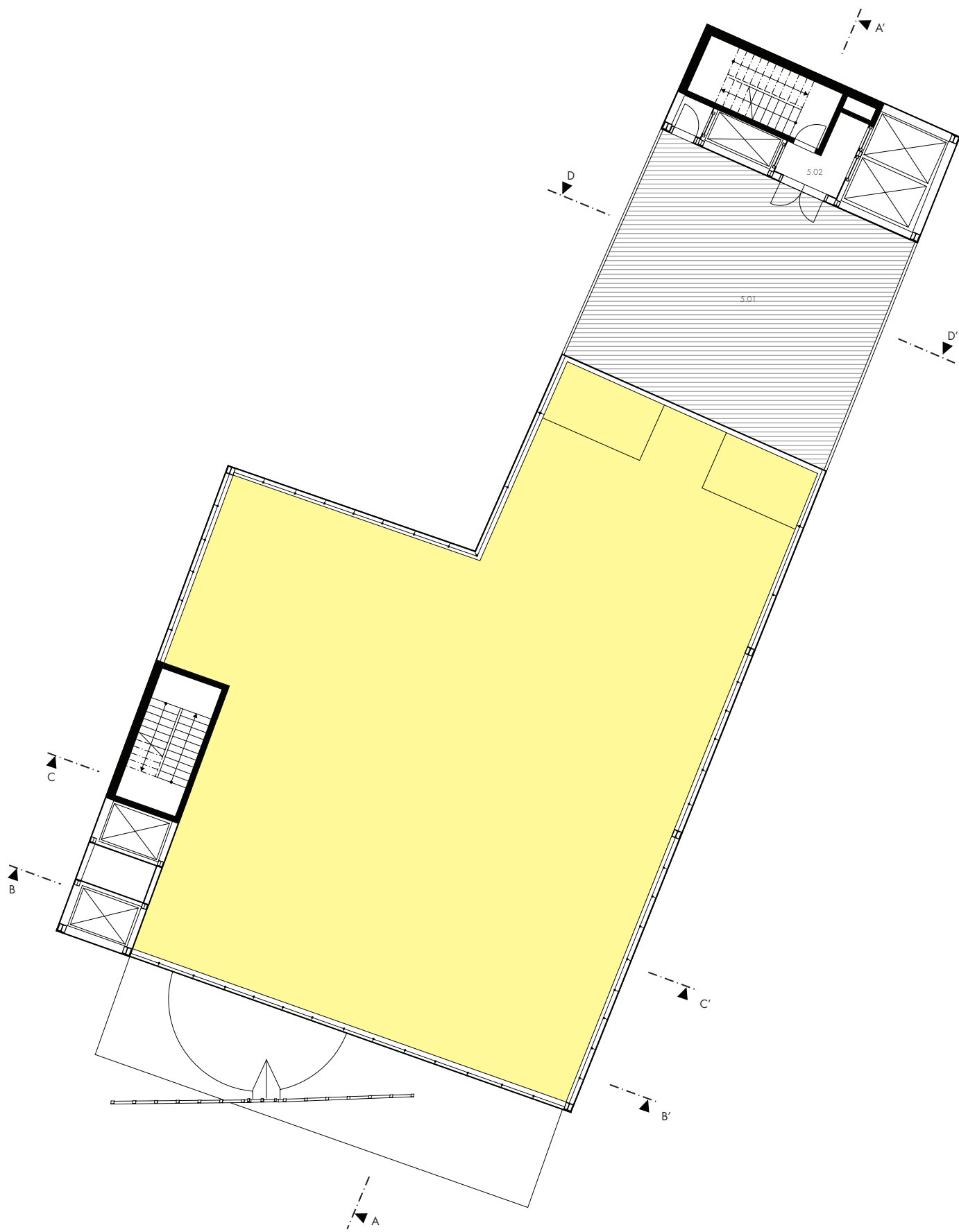
LEGENDA MÍSTNOSTÍ

3NP	
3.01 MALÝ TANEČNÍ SÁL	260 m ²
3.02 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

4NP	
4.01 VELKÝ TANEČNÍ SÁL	420 m ²
4.02 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m ²
4.03 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²
4.04 ŠATNY ŽENY	30.5 m ²
4.05 ŠATNY MUŽI	28 m ²
4.06 SPRCHY ŽENY	8.5 m ²
4.07 SPRCHY MUŽI	7.5 m ²
4.08 WC ŽENY	9.5 m ²
4.09 WC MUŽI	9 m ²
4.10 ZÁZEMÍ, KUCHYŇKA, BAR	8 m ²
4.11 SKLAD, ÚKLID	7.5 m ²

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

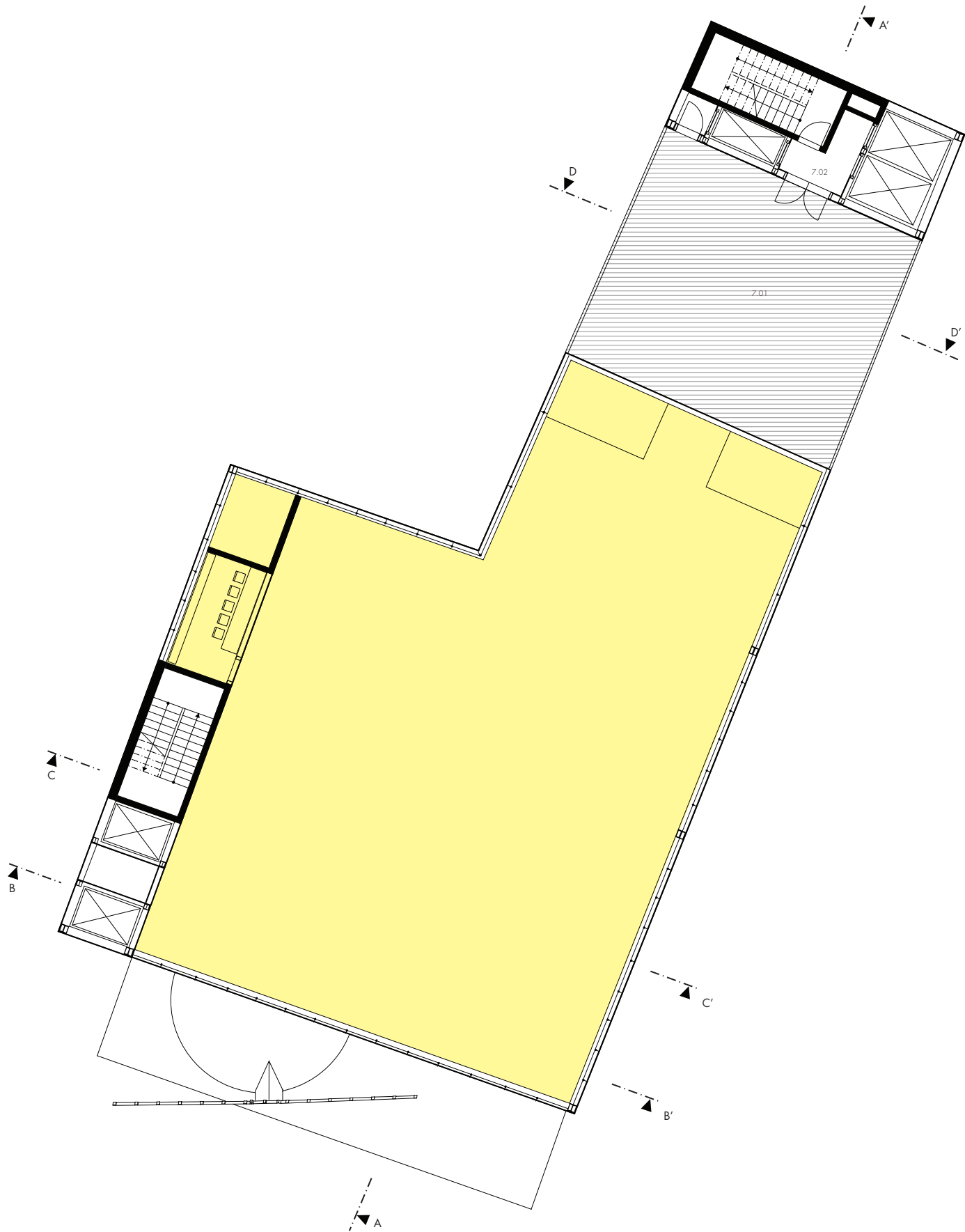
5NP	
5.01 VENKOVNÍ TERASA	100 m ²
5.02 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

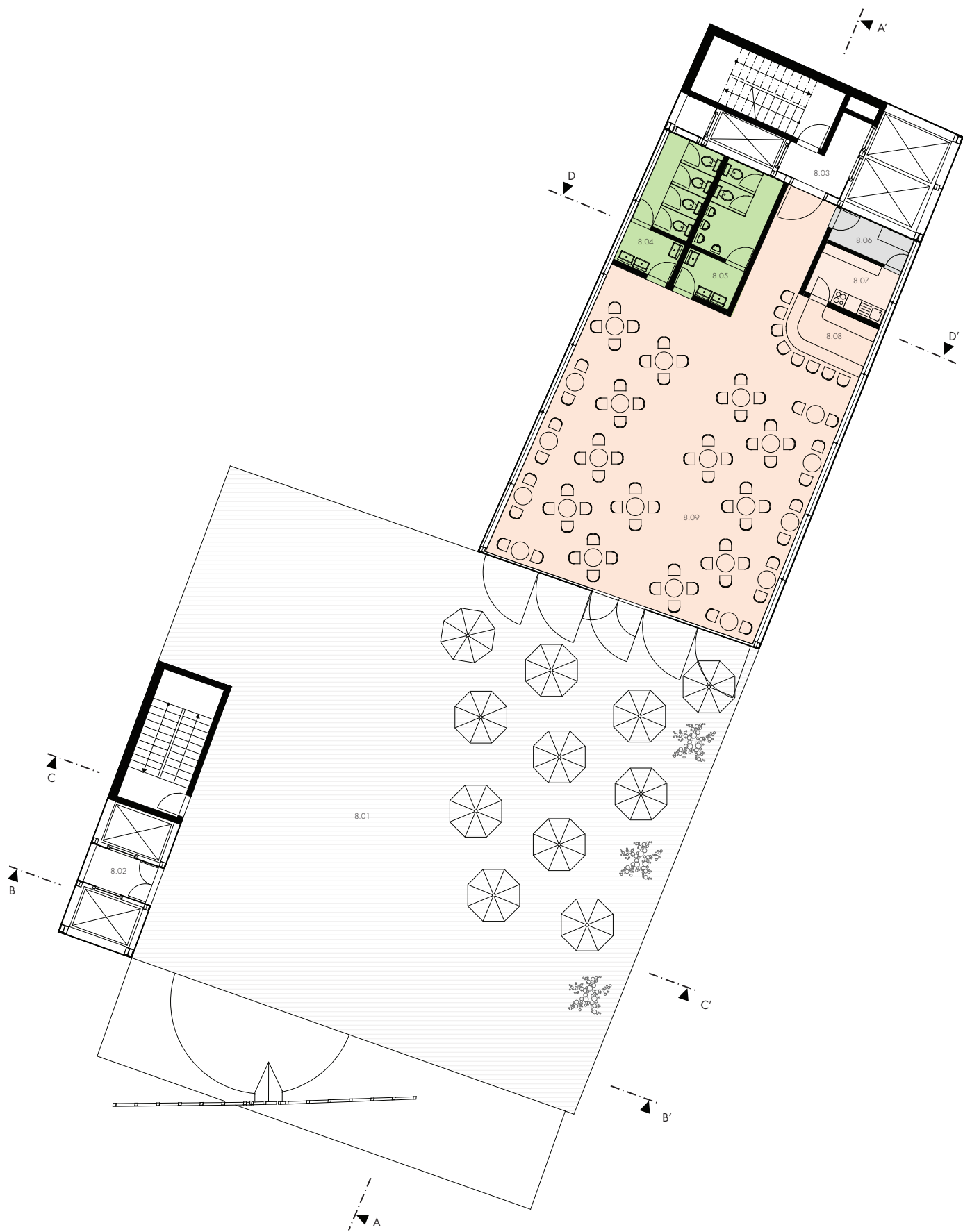
6NP	
6.01 VELKÝ TANEČNÍ SÁL	420 m ²
6.02 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	23.5 m ²
6.03 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²
6.04 ŠATNY ŽENY	30.5 m ²
6.05 ŠATNY MUŽI	28 m ²
6.06 SPRCHY ŽENY	8.5 m ²
6.07 SPRCHY MUŽI	7.5 m ²
6.08 WC ŽENY	9.5 m ²
6.09 WC MUŽI	9 m ²
6.10 ZÁZEMÍ, KUCHYŇKA, BAR	8 m ²
6.11 SKLAD, ÚKLID	7.5 m ²
6.12 ZVUKOVÁ KABINA	15 m ²
6.13 SKLAD APARATURY	7.5 m ²

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

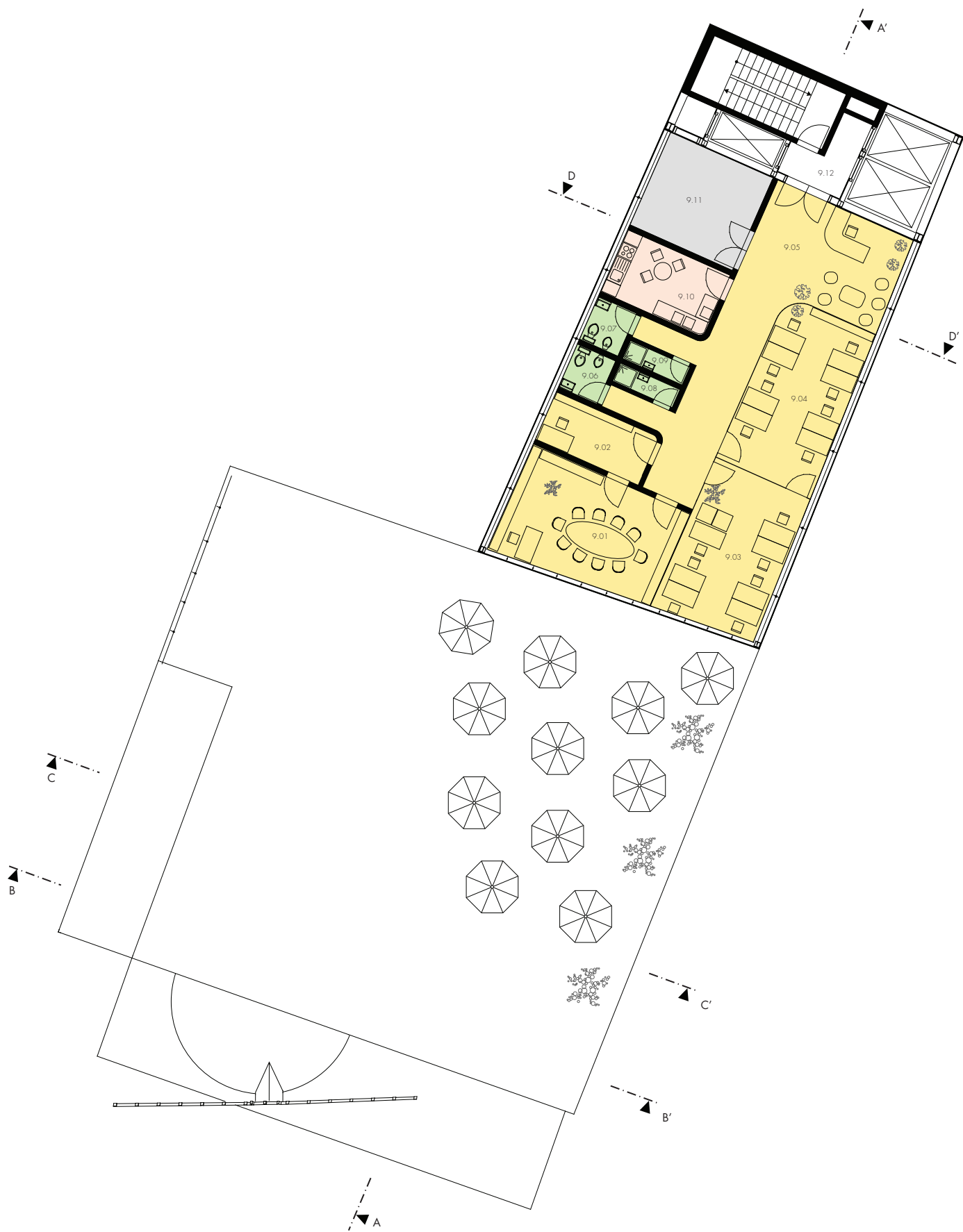
7NP	
7.01 VENKOVNÍ TERASA	100 m ²
7.02 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

8NP	
8.01 VENKOVNÍ TERASA, TANEČNÍ „PALUBA“	375.5 m ²
8.02 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (PŘEDNÍ KOMUNIKACE)	47.5 m ²
8.03 SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37,5 m ²
8.04 WC ŽENY	12.5 m ²
8.05 WC MUŽI	12.5 m ²
8.06 SKLAD	6.5 m ²
8.07 KUCHYNĚ, ZÁZEMÍ BARU	9 m ²
8.08 BAR	7 m ²
8.09 KAVÁRNA	142.5 m ²

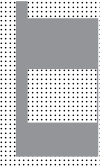
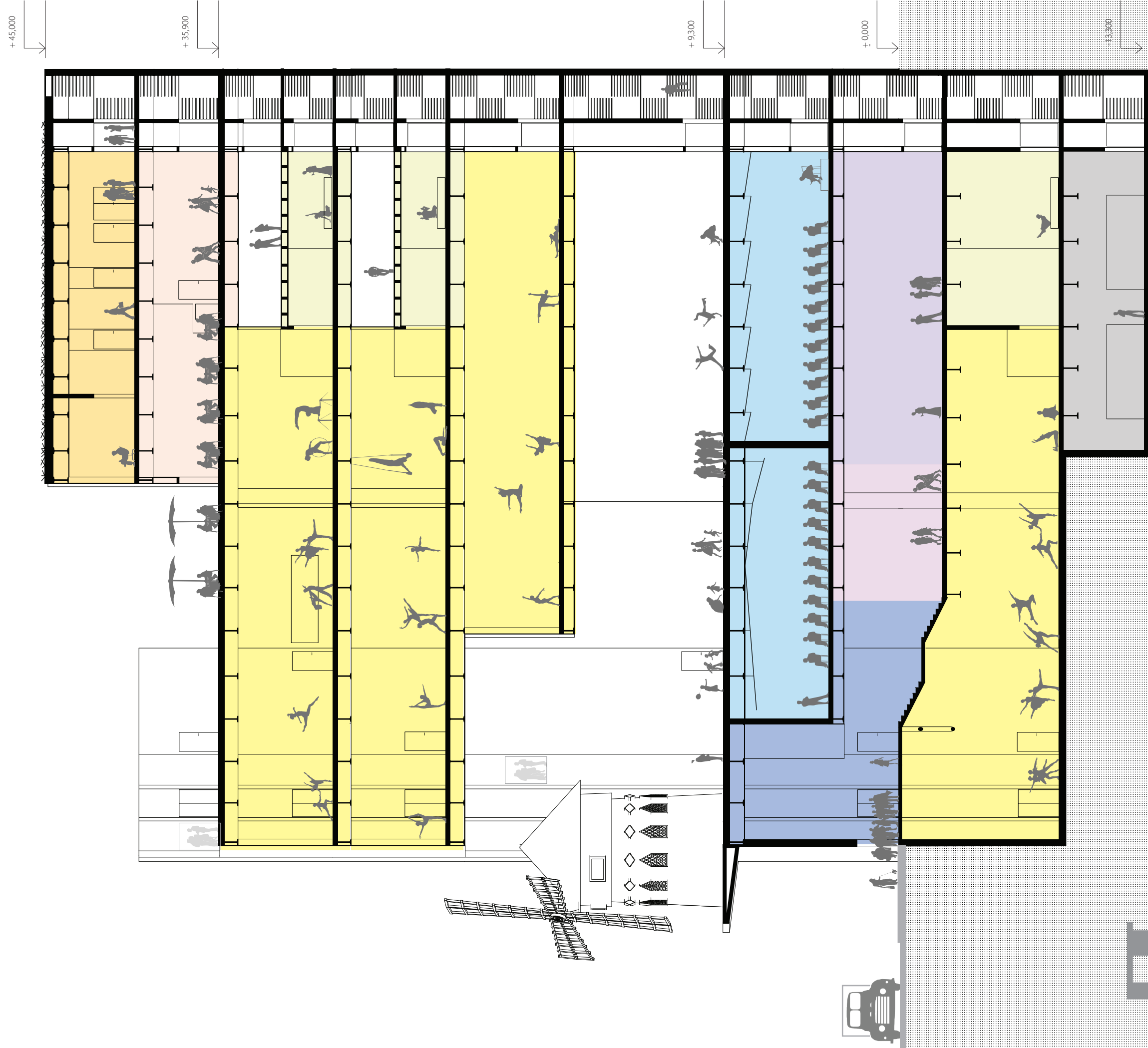

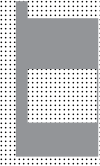
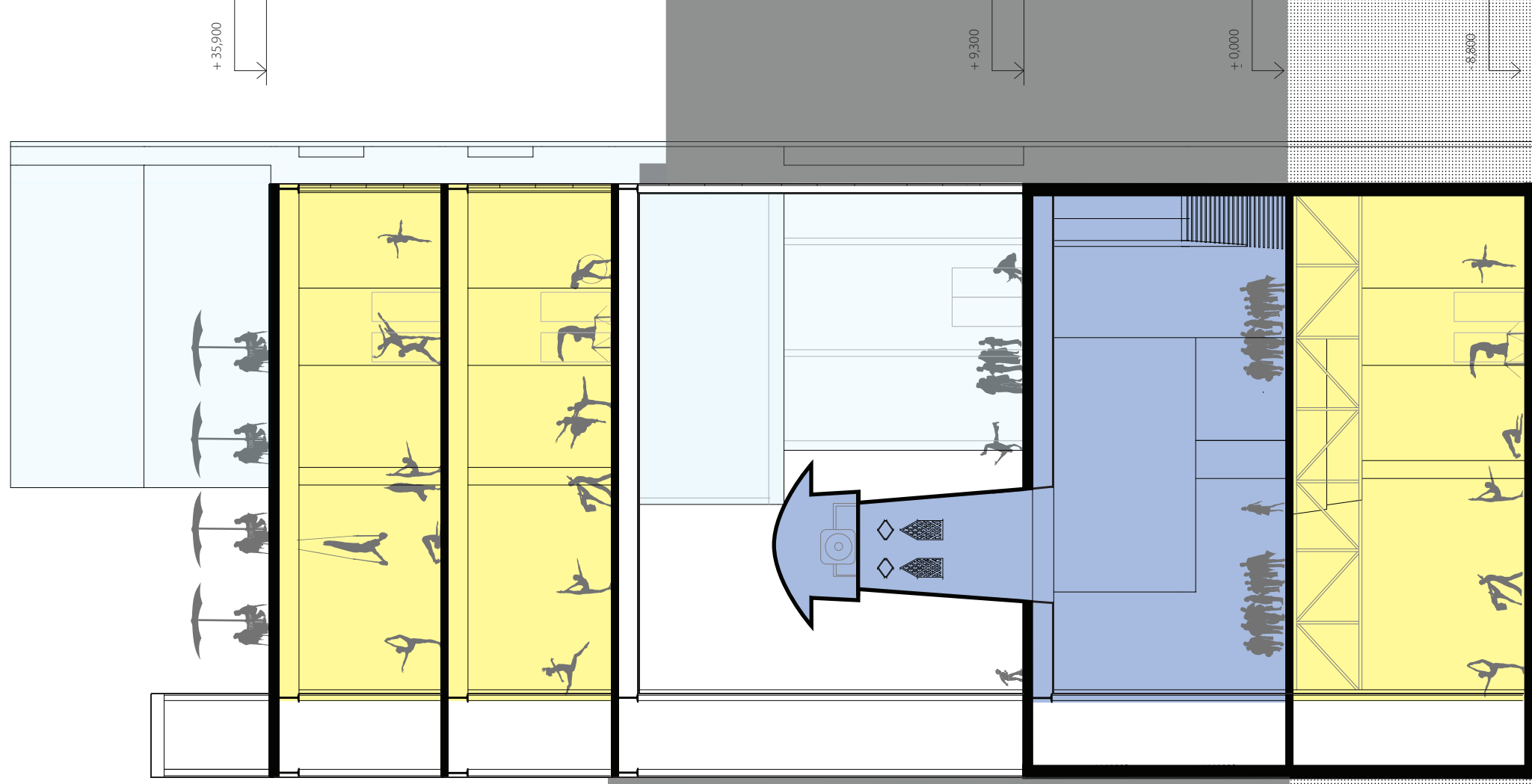
LEGENDA MÍSTNOSTÍ

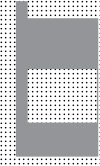
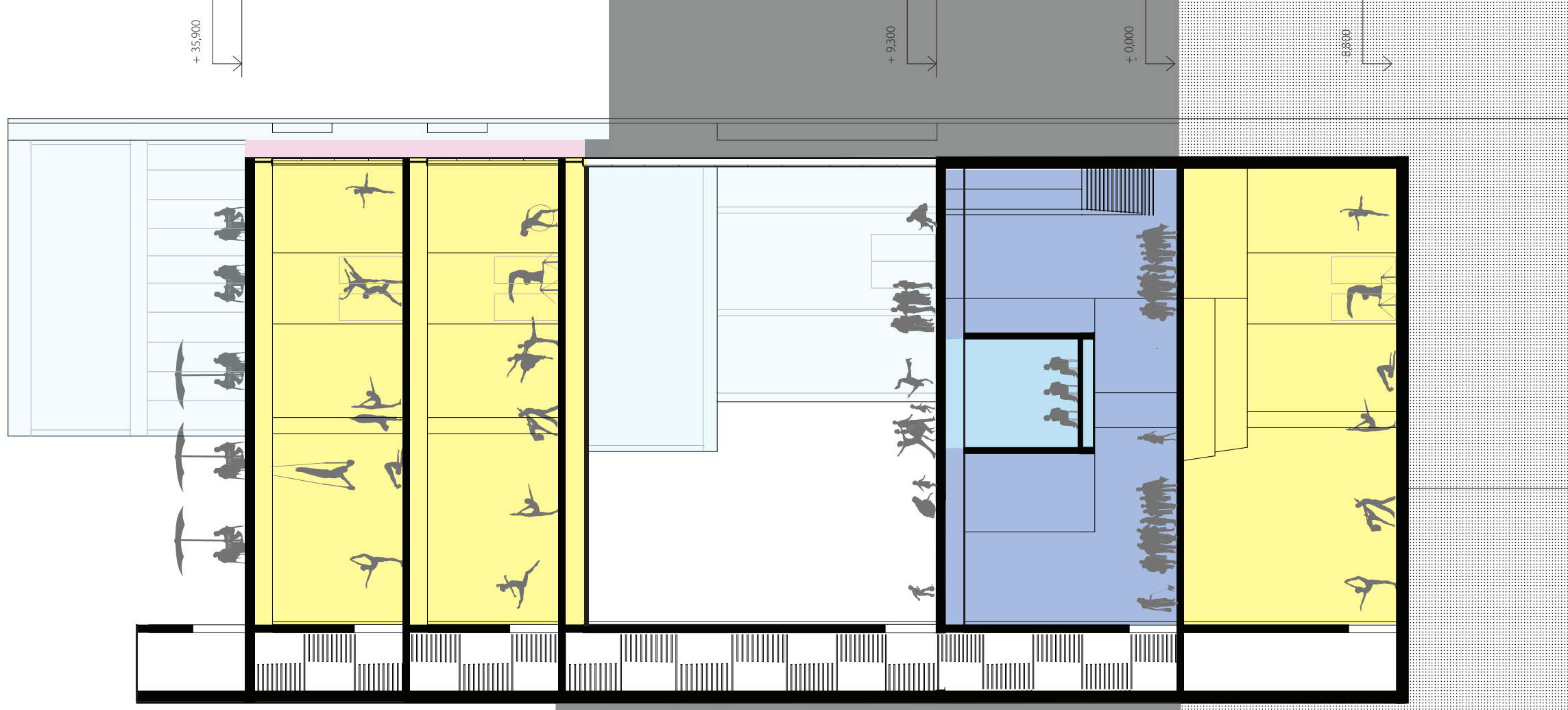
9NP		
9.01	ŘEDITELNA, ZASEDACÍ MÍSTNOST	28.5 m ²
9.02	SEKRETARIÁT	9 m ²
9.03	KANCELÁŘ 1	27 m ²
9.04	KANCELÁŘ 2	25.5 m ²
9.05	RECEPCE, ODPOČINKOVÁ ZÓNA	14 m ²
9.06	WC ŽENY	3.2 m ²
9.07	WC MUŽI	3.2 m ²
9.08	SPRCHA ŽENY	1.8 m ²
9.09	SPRCHA MUŽI	1.8 m ²
9.10	KOPÍROVACÍ MÍSTNOST, KUCHYŇKA	11.5 m ²
9.11	SKLAD	17 m ²
9.12	SCHODIŠŤOVÝ PROSTOR S VÝTAHY (ZADNÍ KOMUNIKACE)	37.5 m ²

ŘEZ **AA'** M 1:200

ŘEZ **DD'** M 1:200

+45,000

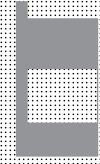
+32,700

+26,700

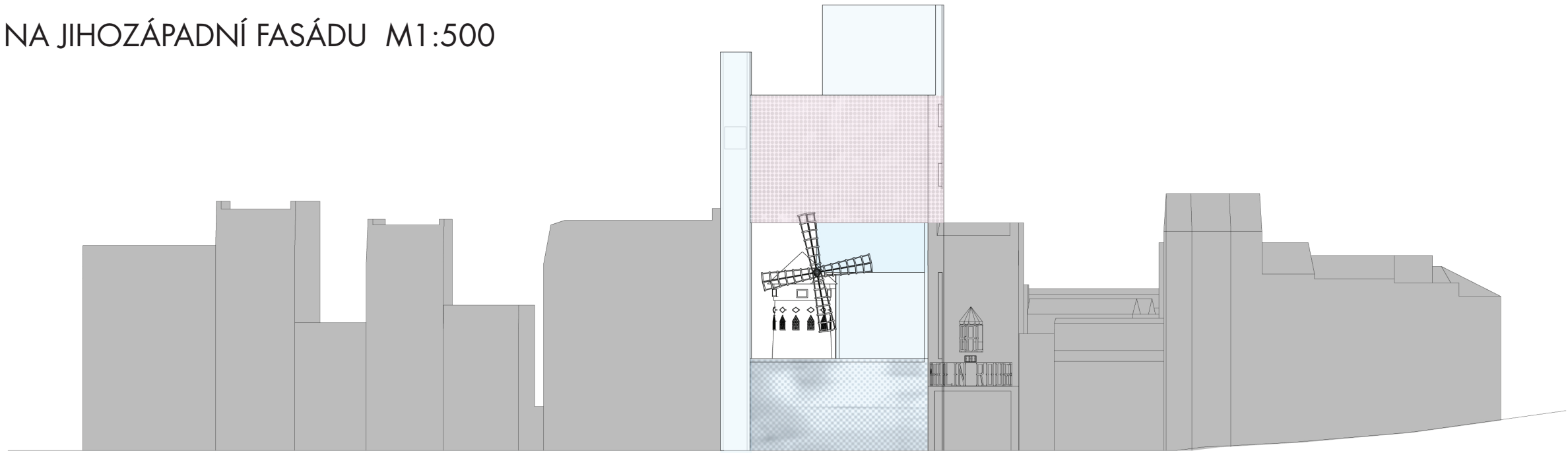
+9,300

+0,000

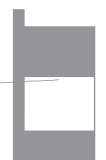
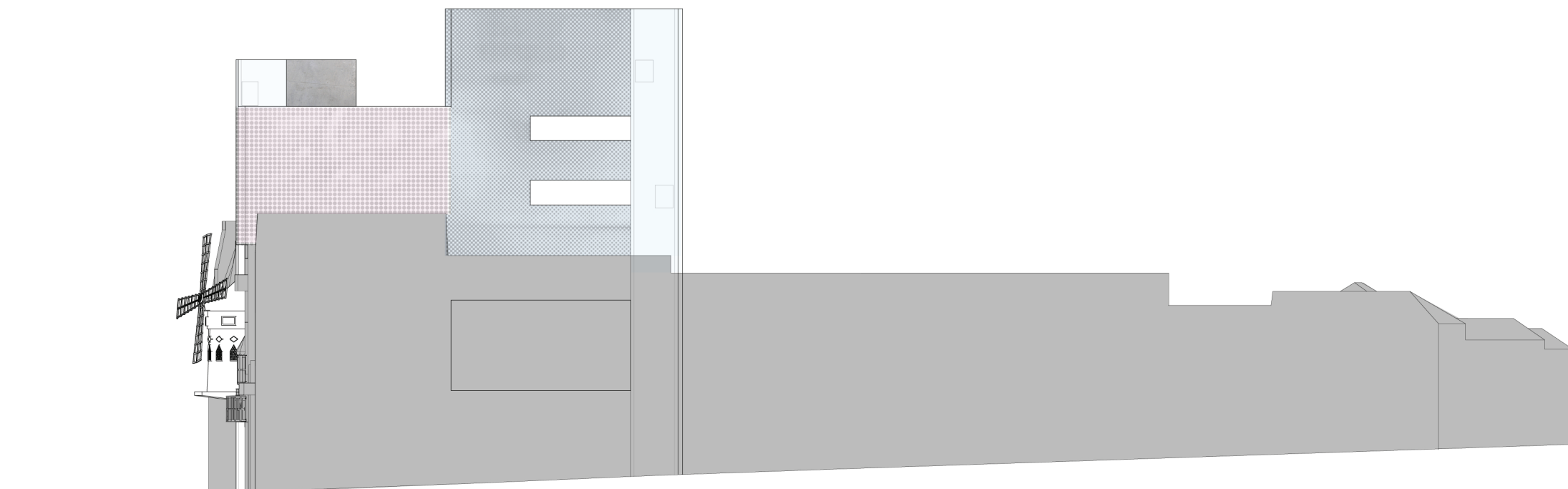
-13,300

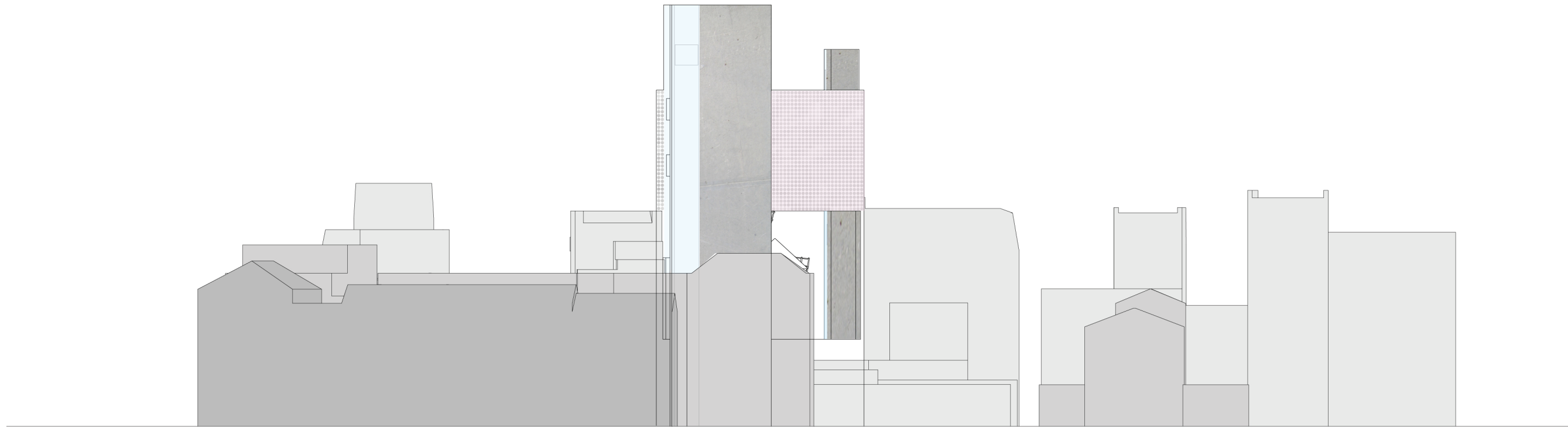
POHLED NA JIHOZÁPADNÍ FASÁDU M1:500

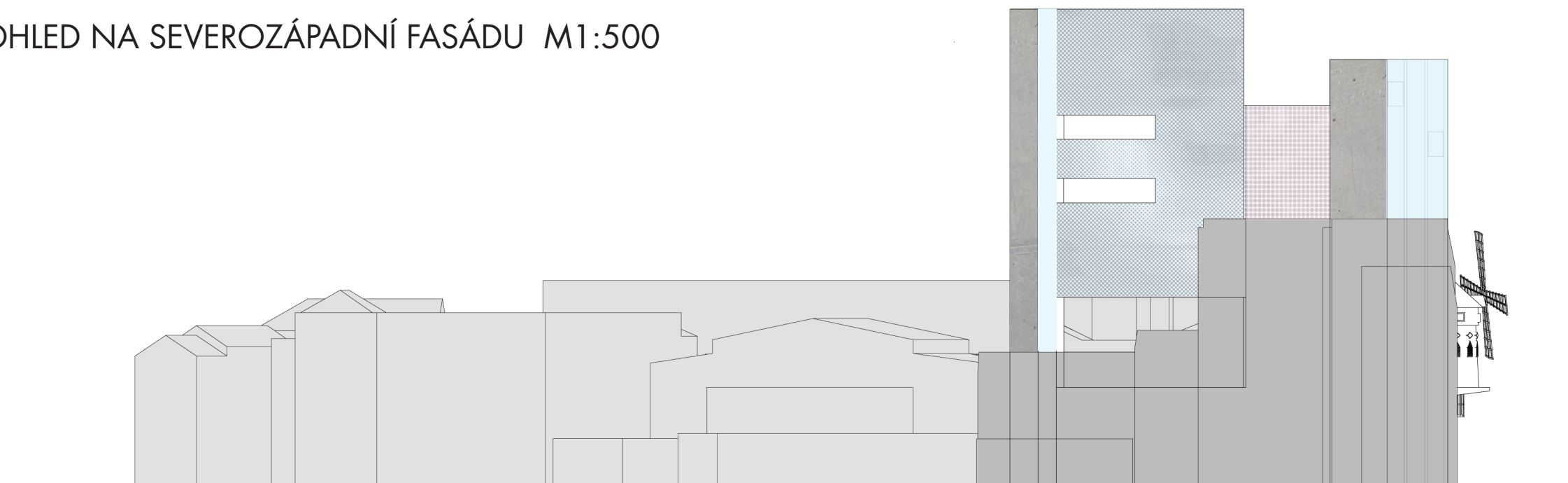
POHLED NA SEVEROZÁPADNÍ FASÁDU M1:500

POHLED NA SEVEROVÝCHODNÍ FASÁDU M1:500

POHLED NA SEVEROZÁPADNÍ FASÁDU M1:500

VÝKRESOVÁ A DOKUMENTAČNÍ ČÁST

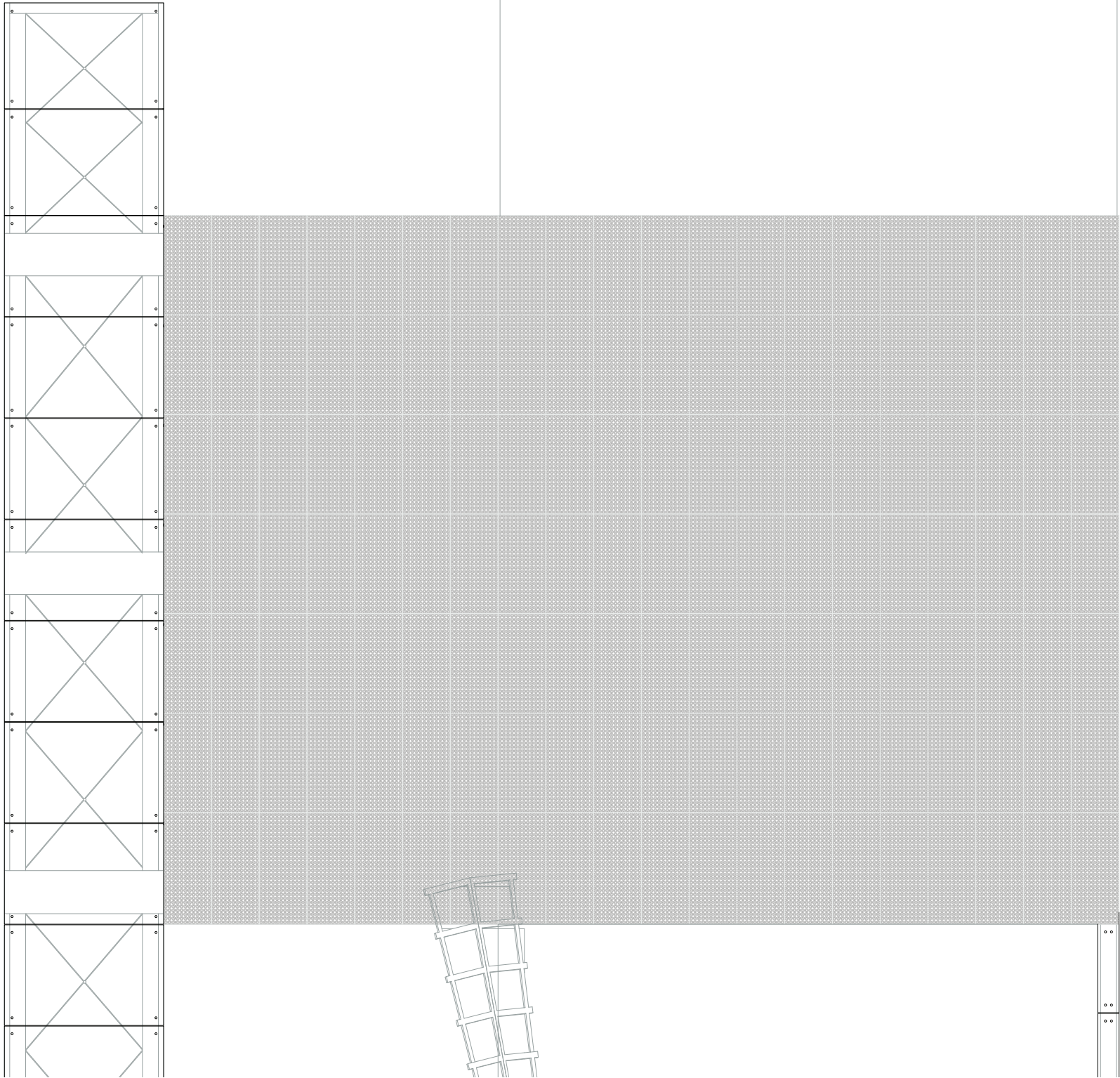
D ARCHITEKTONICKÉ DETAILS

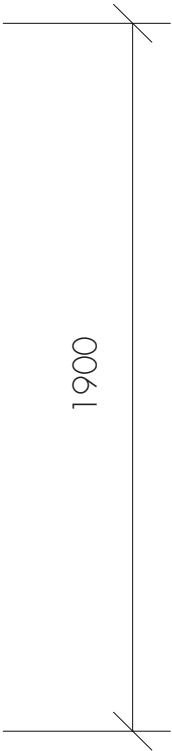
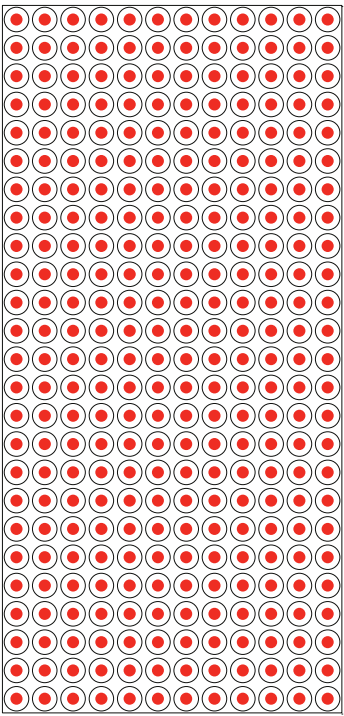
ARCHITEKTONICKÝ DETAIL

JIHOZÁPADNÍ (MEDIA) FASÁDA

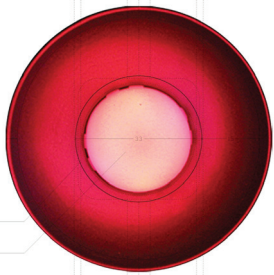
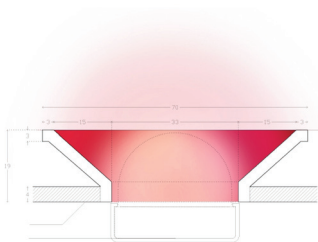
POHLED M 1:100

LED PANEL M 1:20

LED DIDA M 1:2

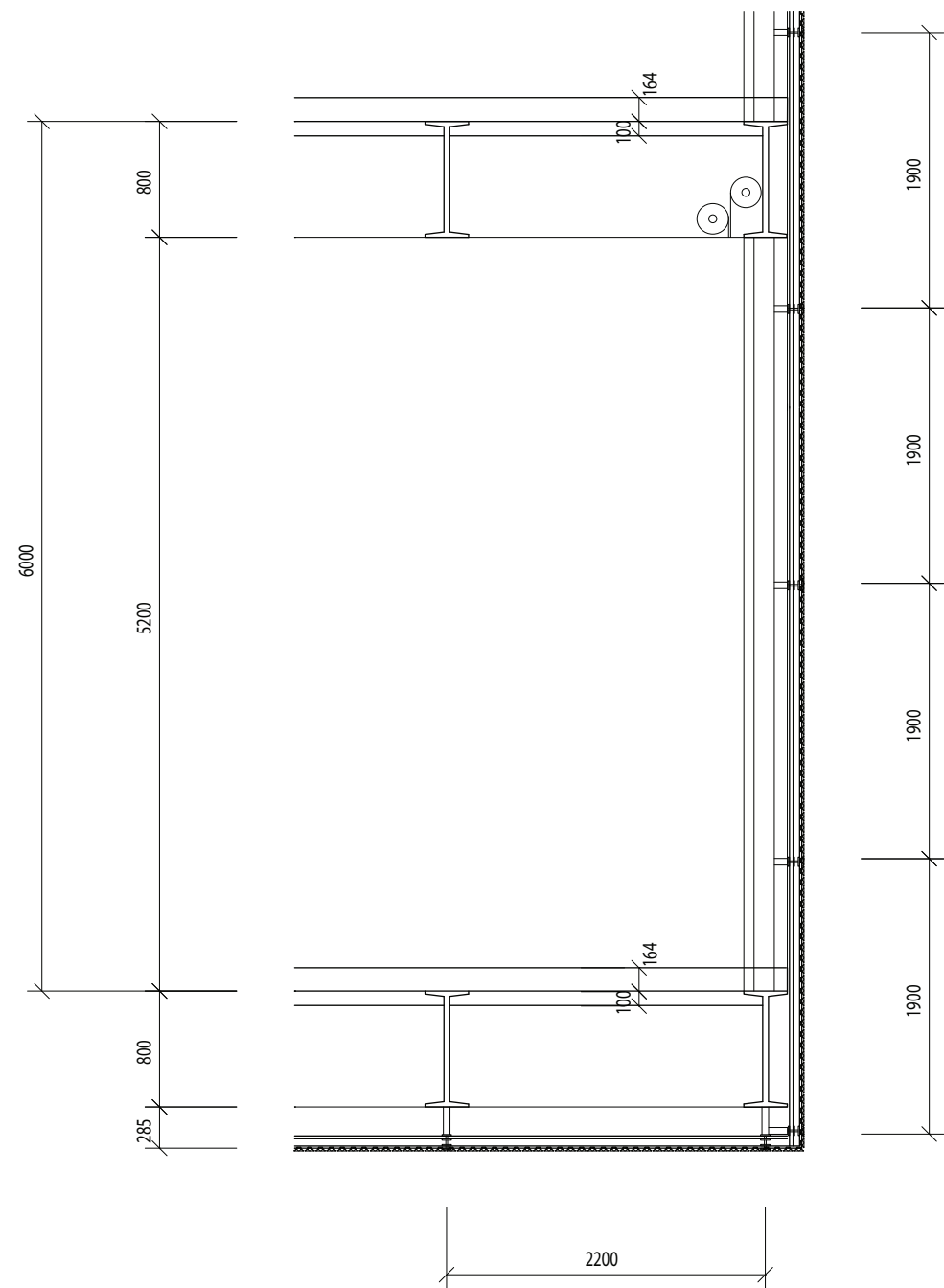

ARCHITEKTONICKÝ DETAIL

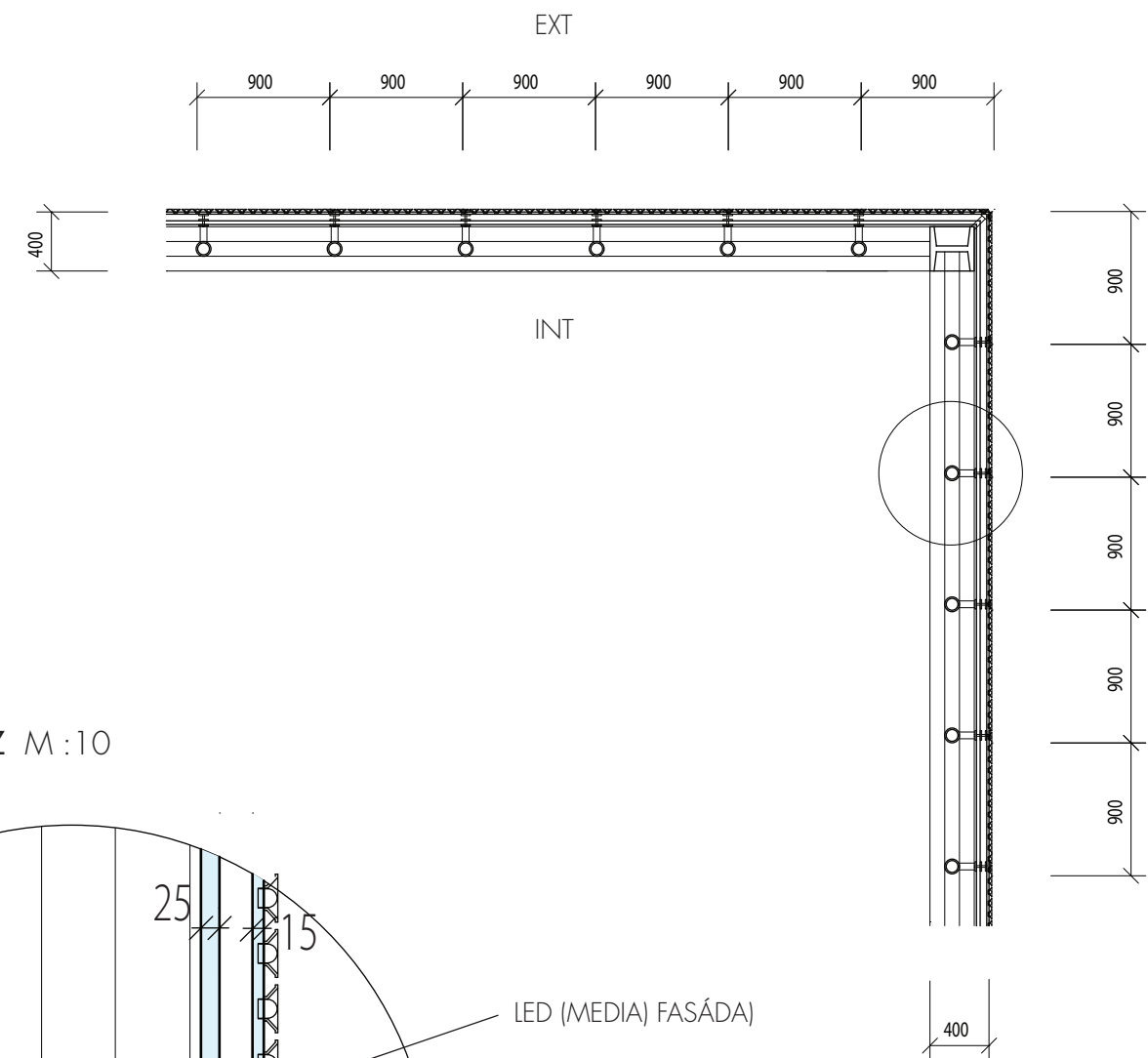
JIHOZÁPADNÍ (MEDIA) FASÁDA

ŘEZY M 1: 50

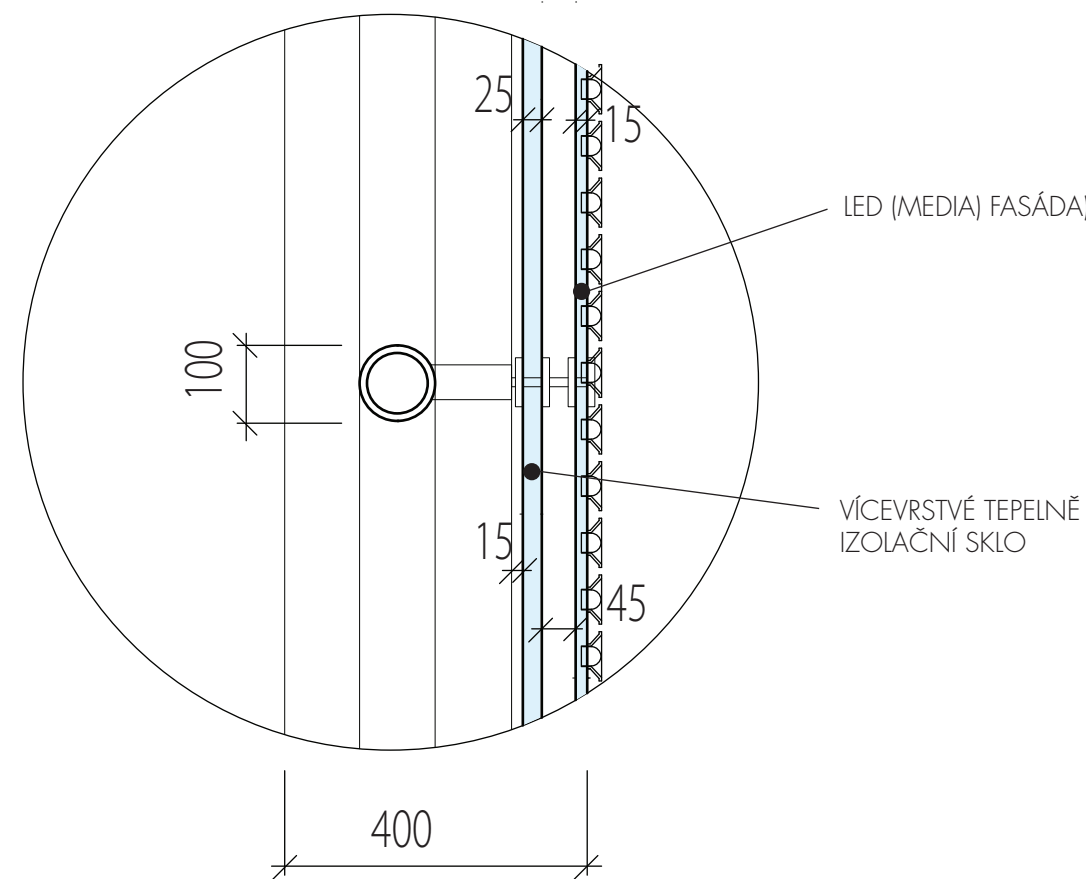
SVISLÝ ŘEZ

PODÉLNÝ ŘEZ

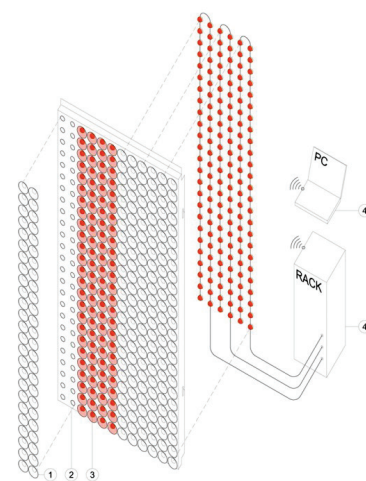
DETAIL PODÉLNÝ ŘEZ M :10

ARCHITEKTONICKÝ DETAIL

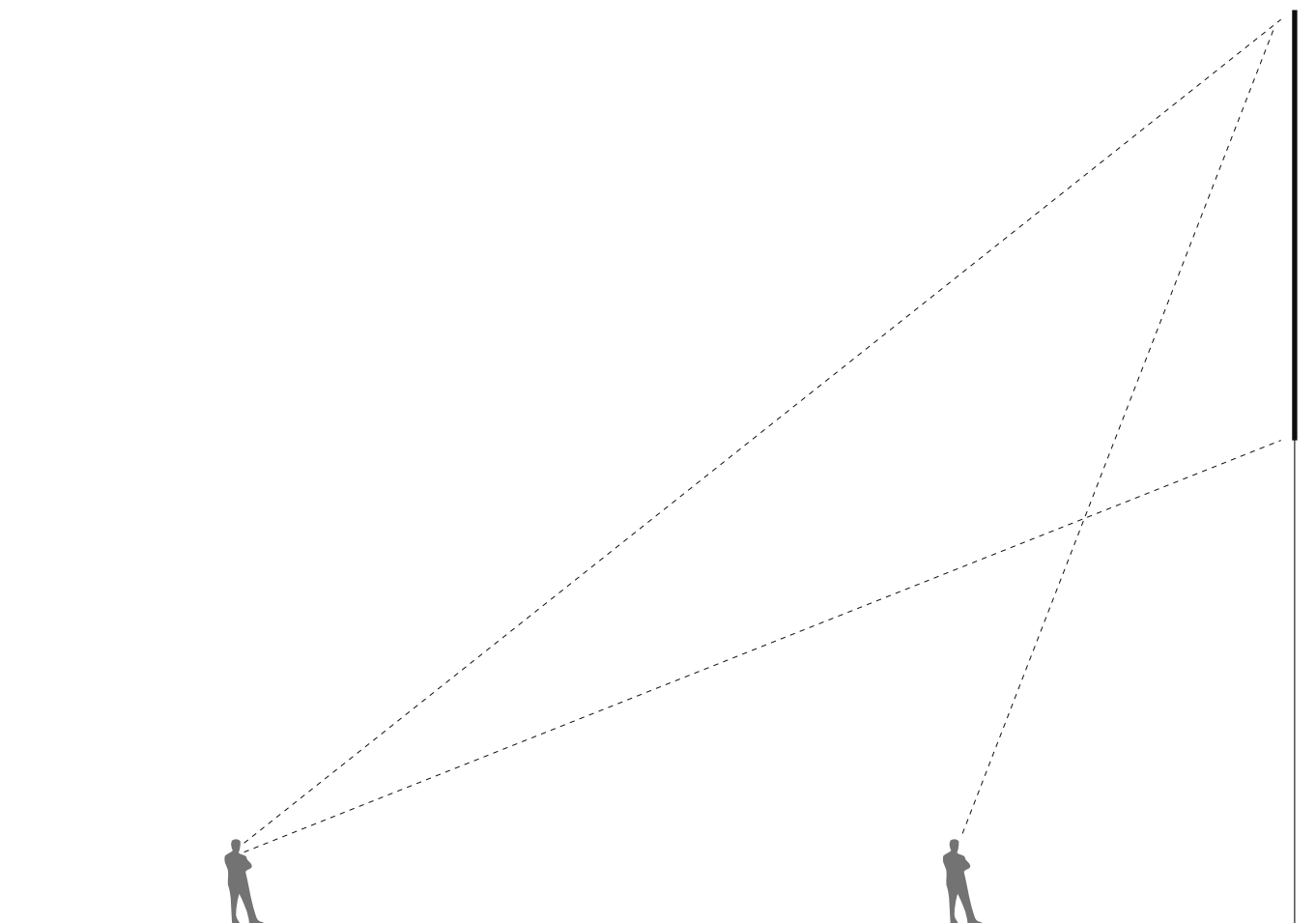
JIHOZÁPADNÍ (MEDIA) FASÁDA

TECHNICKÉ PARAMETRY

KOMPONENTY PANELU

- 1 KÓNICKÉ REFLEKTORY (TRANSPARENTNÍ PMMA)
- 2 NOSNÝ PANEL (TRANSPARENTNÍ PMMA)
- 3 ŘÁDKY NAVZÁJEM PROPOJENÝCH DIOD
- 4 OVLÁDACÍ JEDNOTKA

OPTIMÁLNÍ POZOROVACÍ VZDÁLENOST = 20 m

MINIMÁLNÍ POZOROVACÍ VZDÁLENOST = 7 m

LED FASÁDA VYUŽÍVÁ **PHILIPS COLOR KINETICS iCOLOR FLEX SLX SYSTEM**. TVOŘÍ JÍ SÉRIE OBDÉLNÍKOVÝCH PANELŮ KTERÉ TVOŘÍ SVRCHNÍ VRSTVU FASÁDY PO OBVODĚ DVOU VELKÝCH TANEČNÍCH SÁLŮ.

NA FASÁDĚ JE POUŽITO CELKEM 282 PANELŮ O ROZMĚRECH 900 x 1900. KAŽDÝ PANEL JE SLOŽEN Z 12 SLOUPCŮ A 25TI ŘÁDEK LED DIOD (25X12 PX) CELKEM JE NA FASÁDĚ POUŽITO 86600 LED DIOD.

ROZLIŠENÍ ČELNÍ (ULIČNÍ FASÁDY) : 144 X 175 PX.

JAS: 114 Cd/m²

VIDEO INPUT: 1024X768@Hz

POZOROVACÍ VZDÁLENOST:

MINIMÁLNÍ: 7m

optimální: 30 m

MAXIMÁLNÍ: 250 m

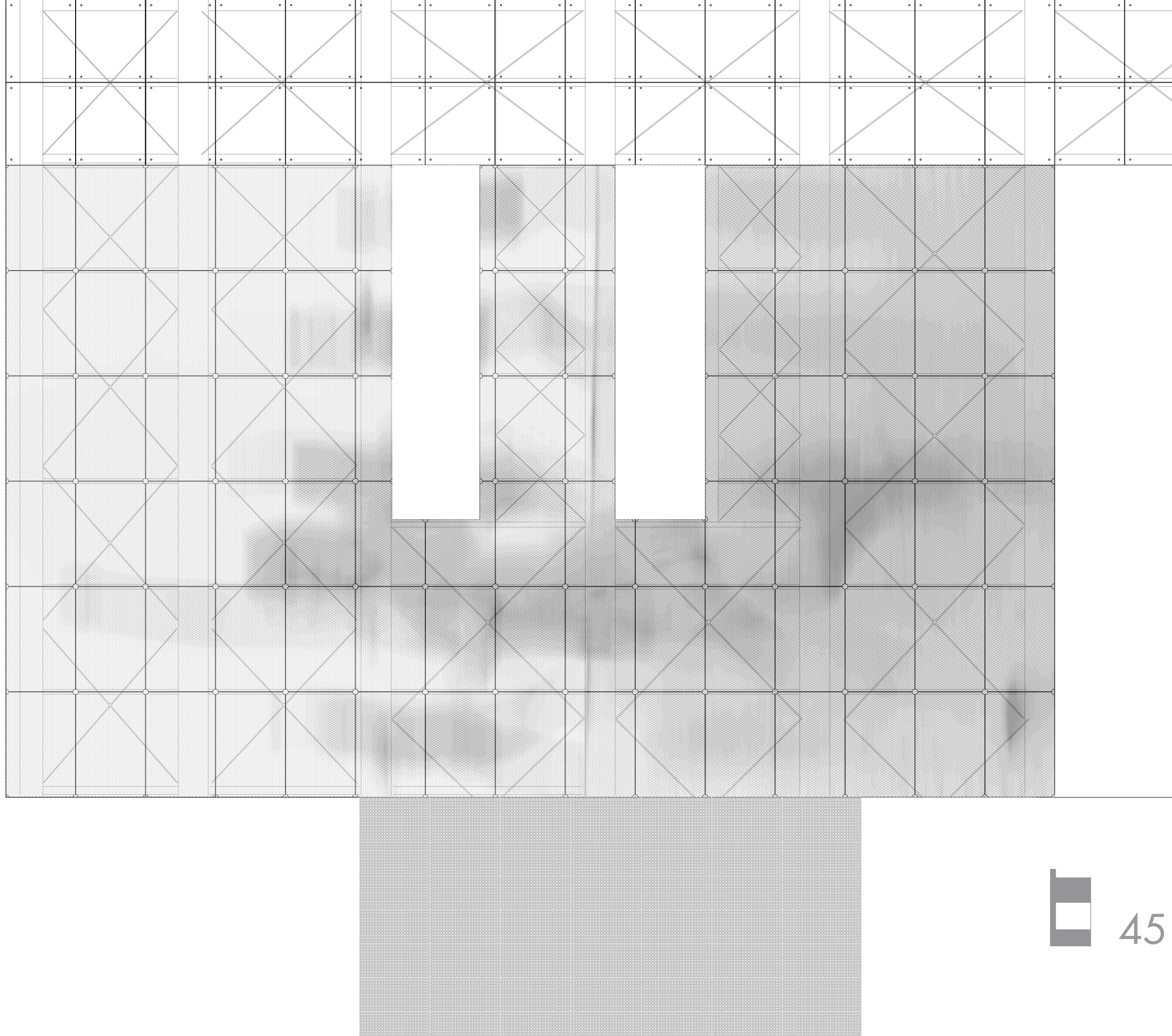
POZOROVACÍ ÚHEL: 115°

ARCHITEKTONICKÝ DETAIL

JHOVÝCHODNÍ FASÁDA

POHLED M 1:100

ARCHITEKTONICKÝ DETAIL

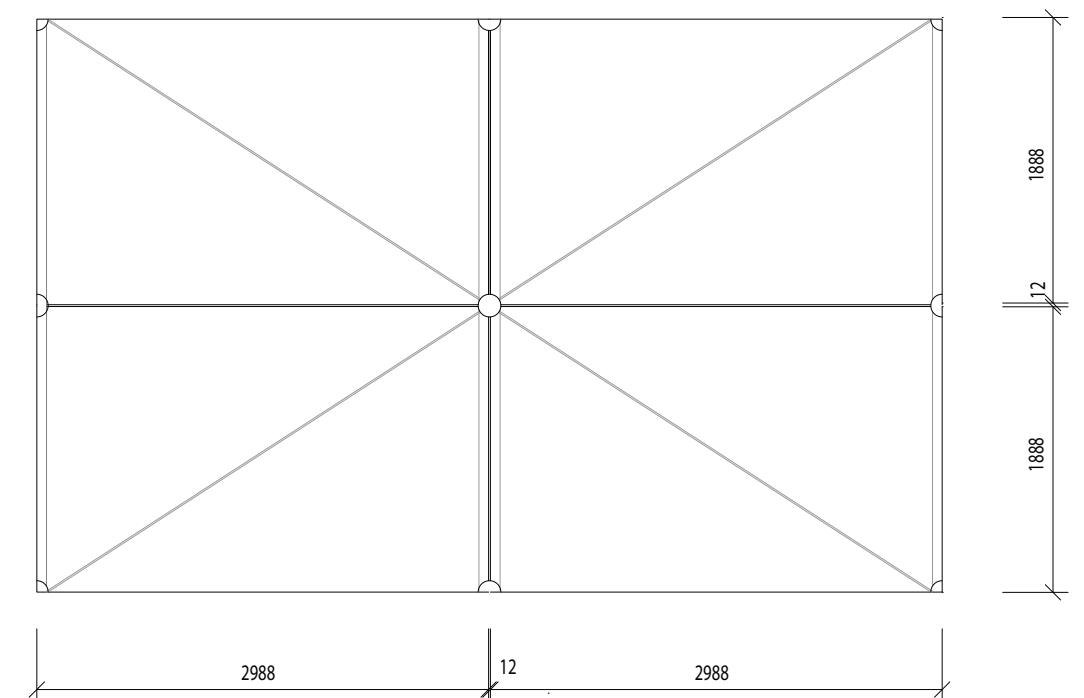
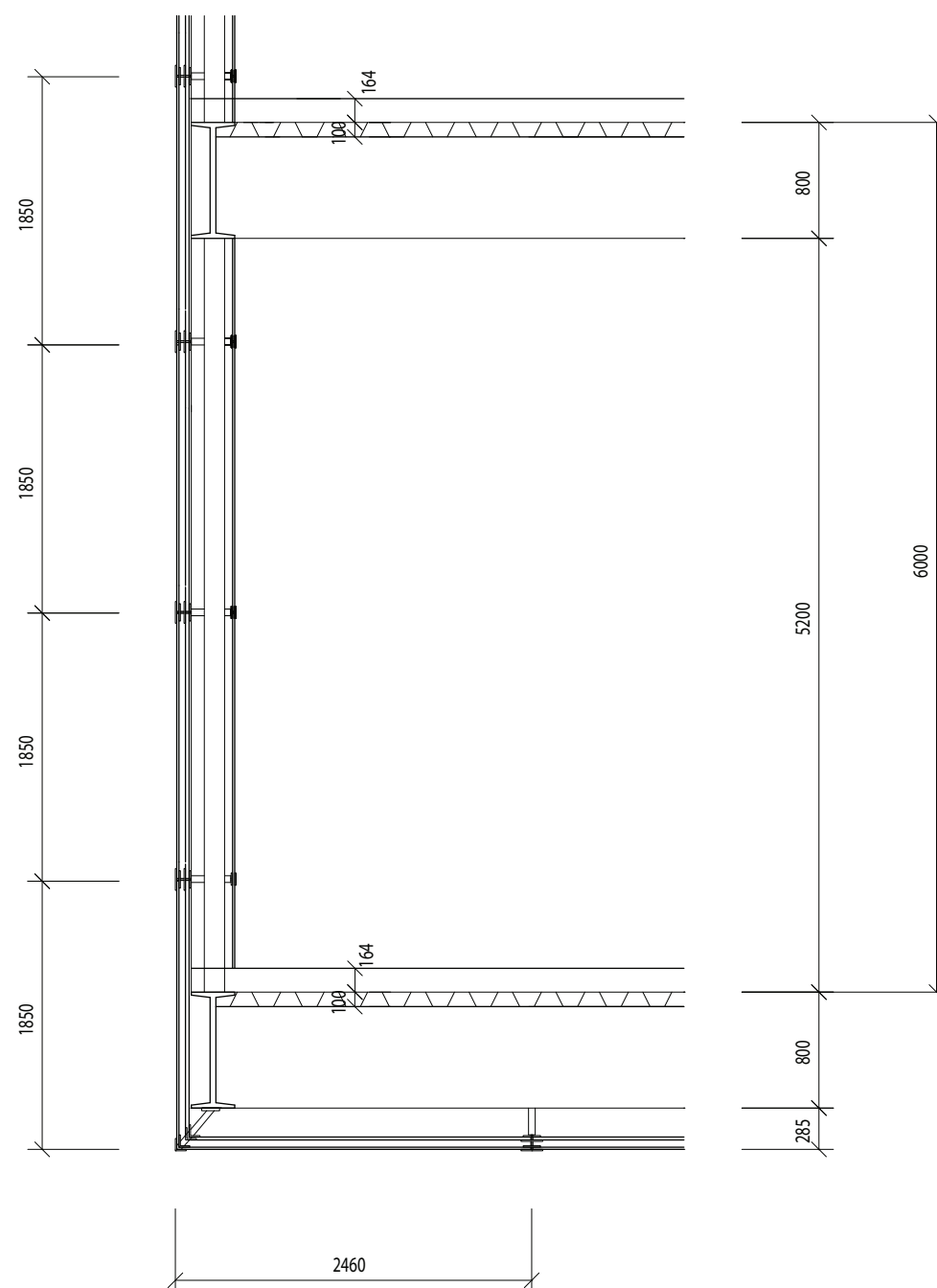
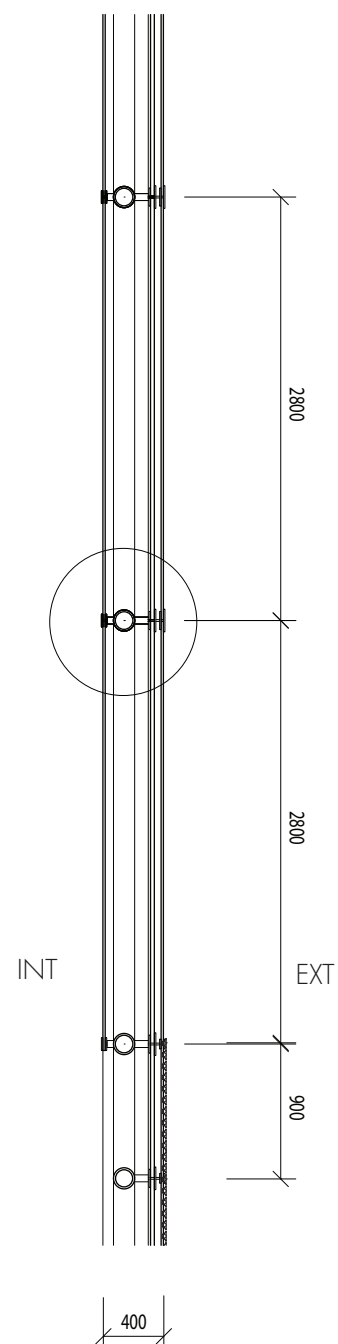
JIHOVÝCHODNÍ FASÁDA

ŘEZY M 1:50

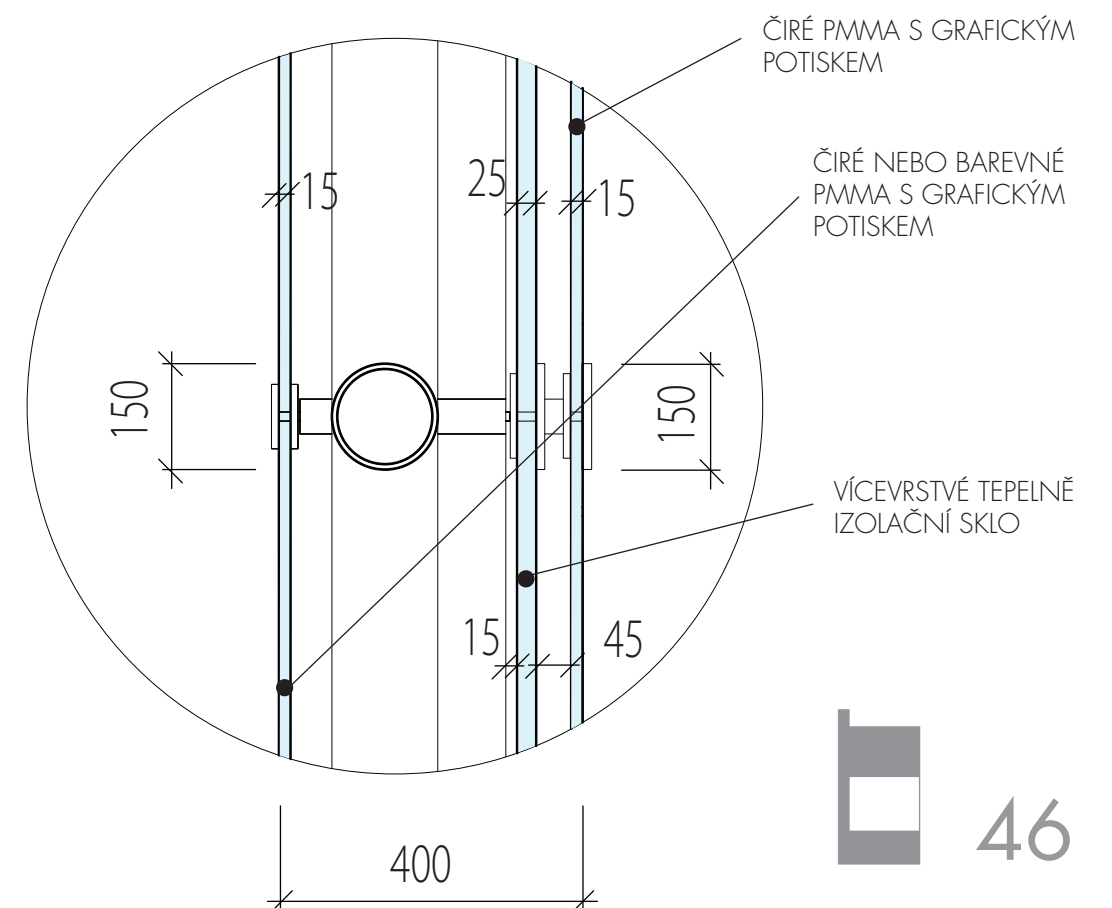
VÝSEK POHLEDU NA FASÁDU

PODÉLNÝ ŘEZ

SVISLÝ ŘEZ

DETAIL PODÉLNÝ ŘEZ M:10

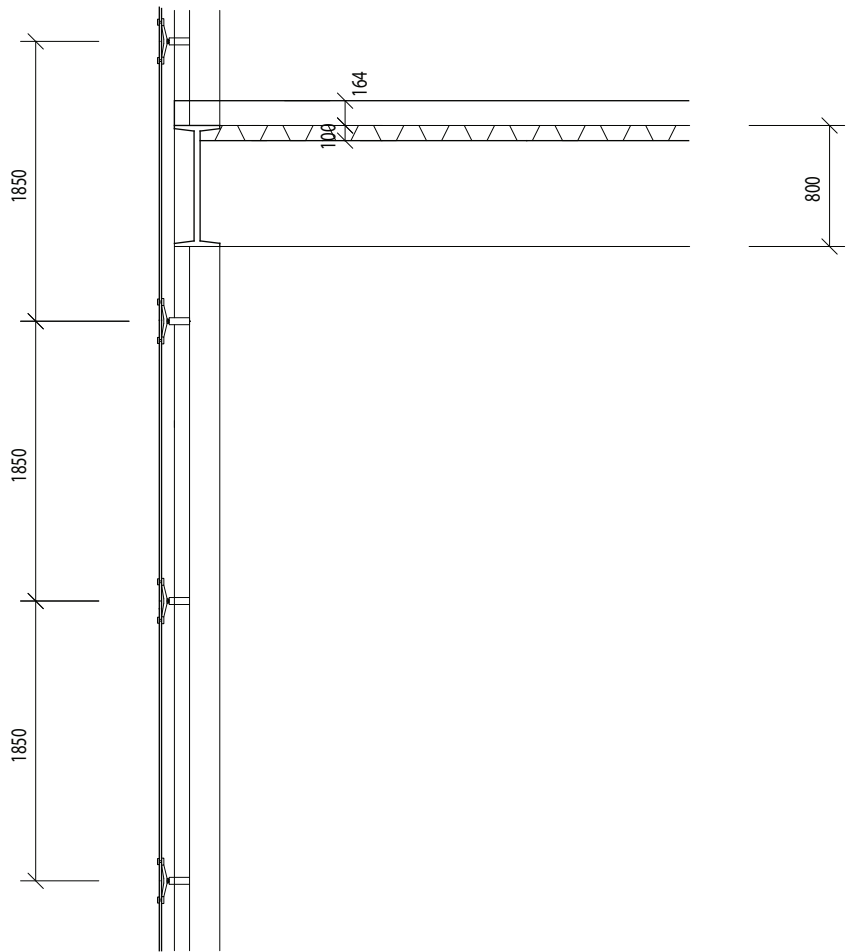

ARCHITEKTONICKÝ DETAIL

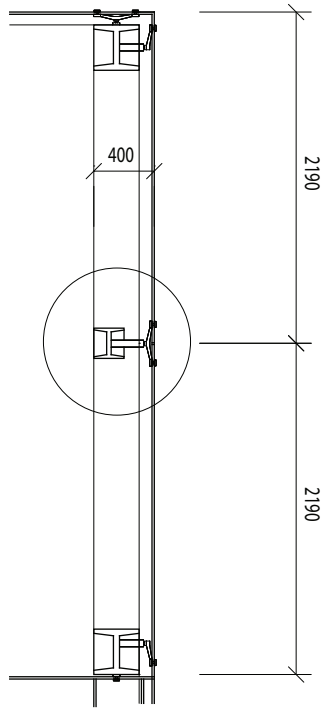
FASÁDA KOMUNIKAČNÍ JÁDRO

ŘEZY M 1: 50

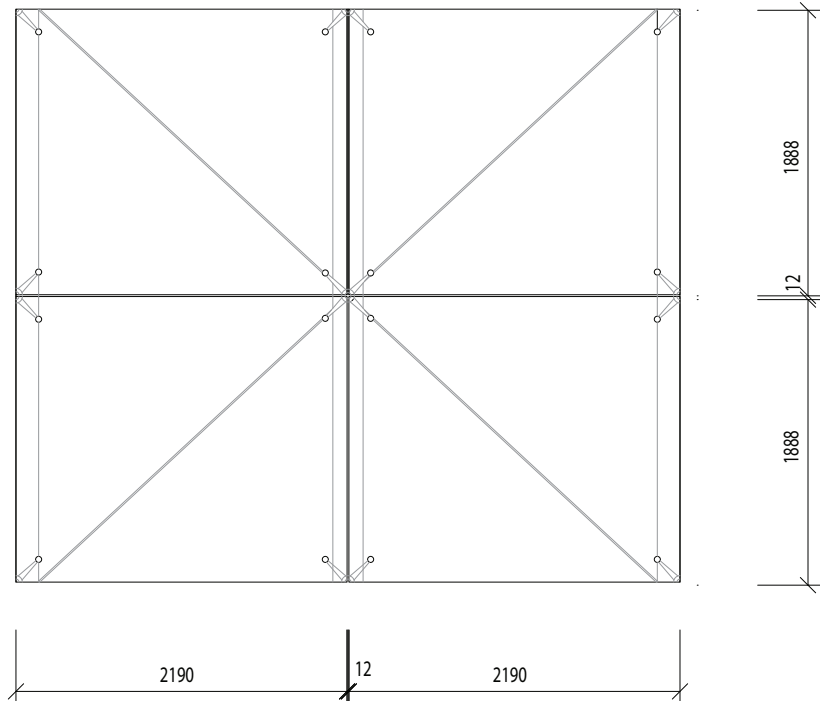
SVISLÝ ŘEZ

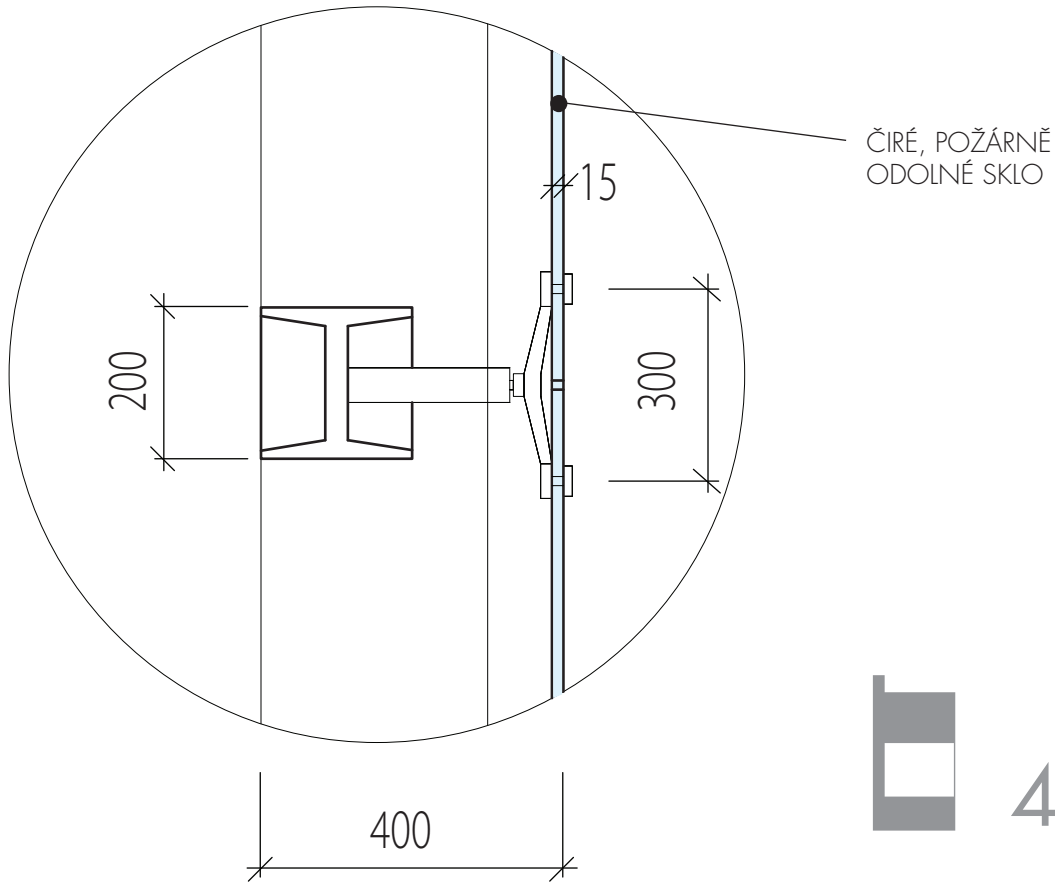
PODÉLNÝ ŘEZ

VÝSEK POHLEDU NA FASÁDU

DETAIL PODÉLNÝ ŘEZ M :10

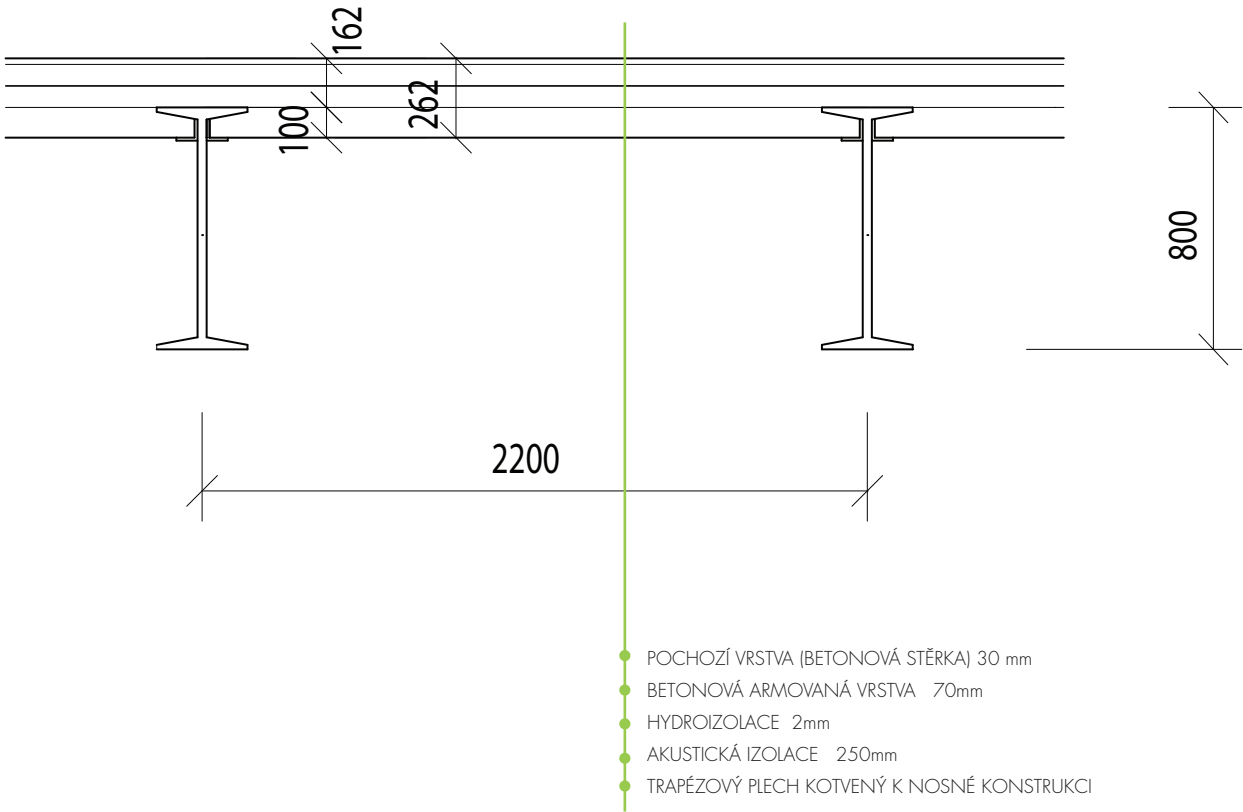

ARCHITEKTONICKÝ DETAIL

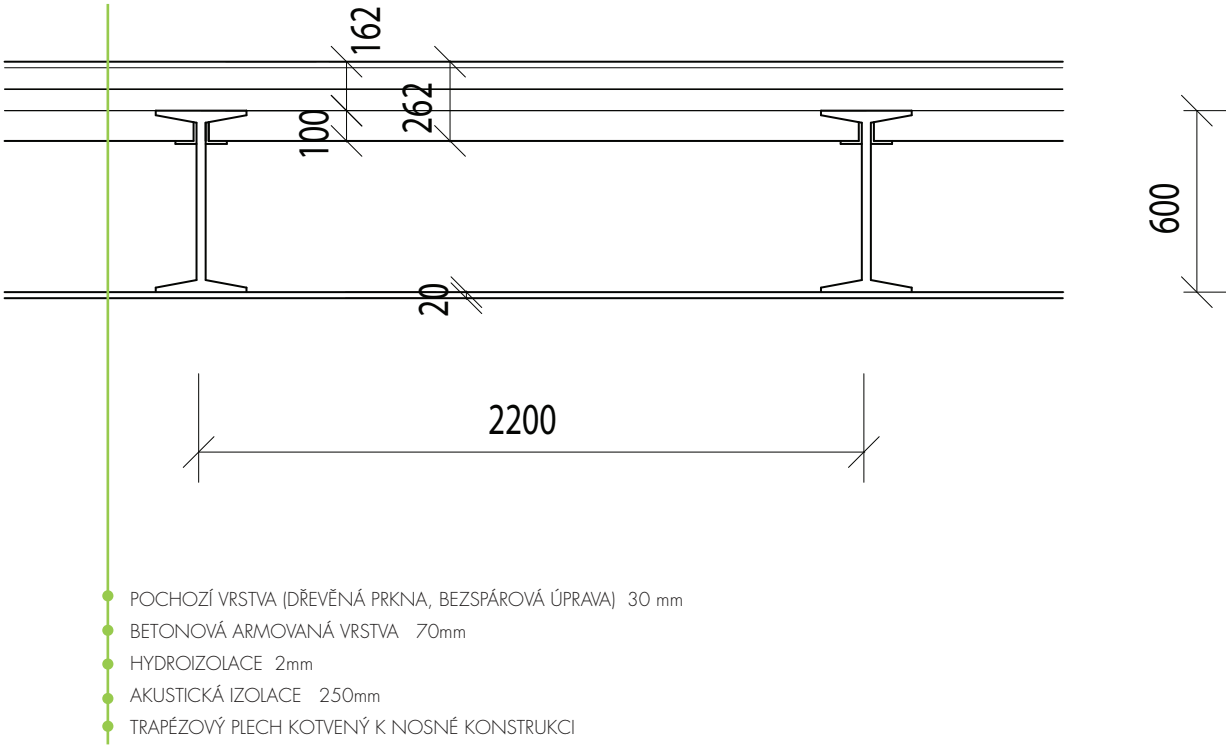
SKLADBY PODLAH 1

ŘEZY M 1: 25

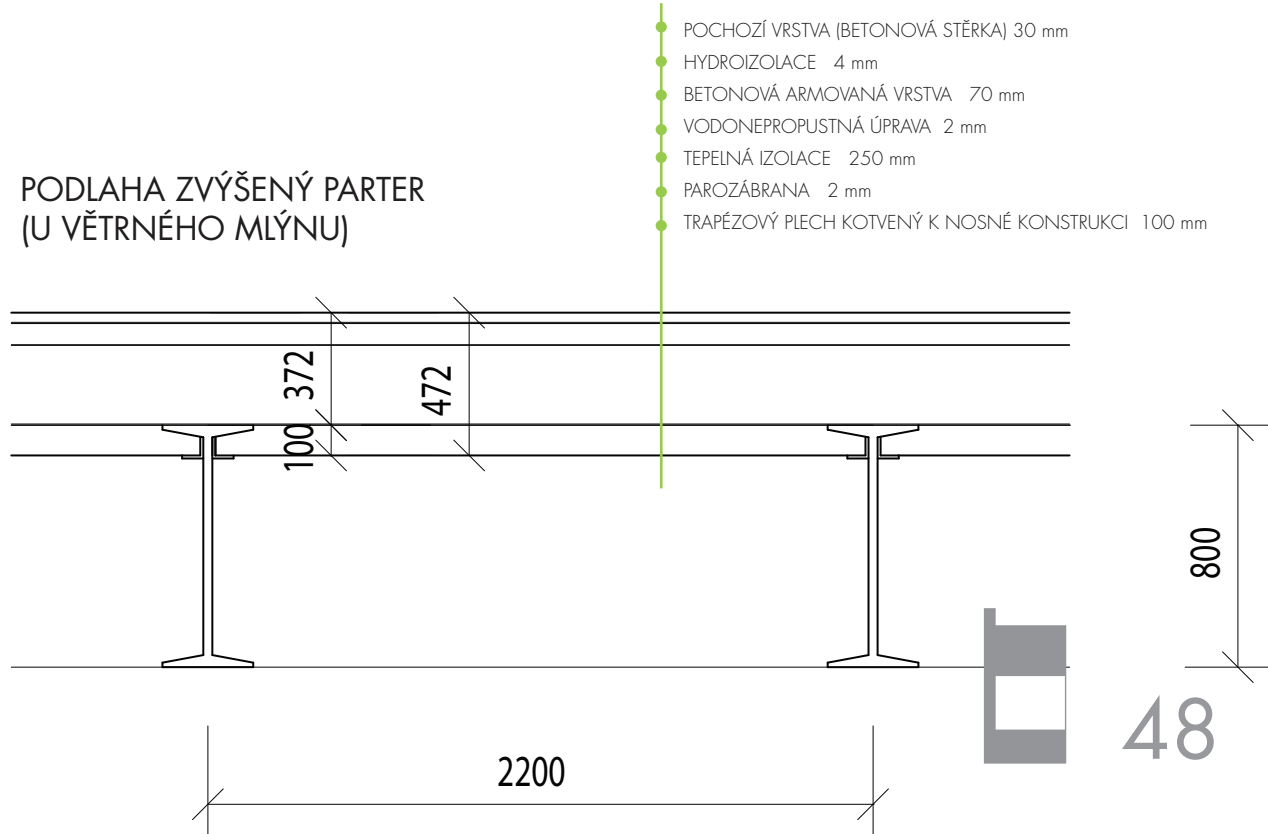
PODLAHA MUZEUM

PODLAHA AUDITORIA

PODLAHA ZVÝŠENÝ PARTER (U VĚTRNÉHO MLÝNU)

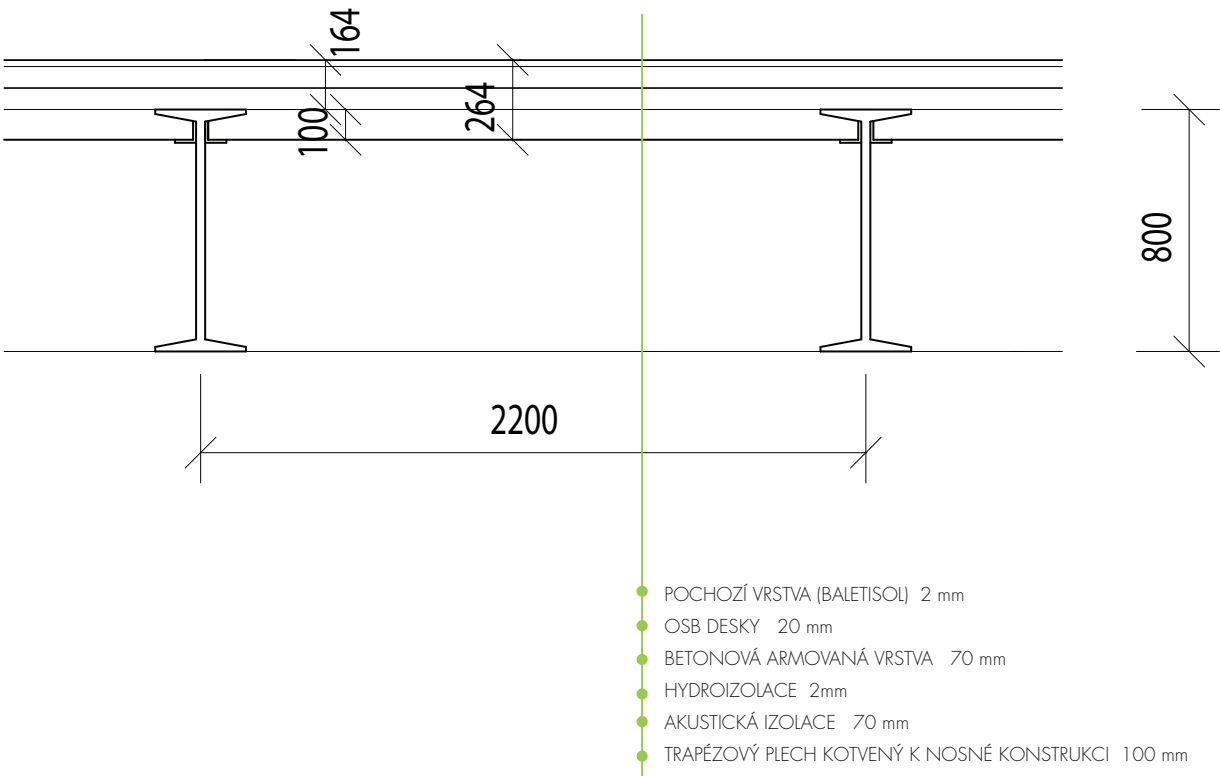

ARCHITEKTONICKÝ DETAIL

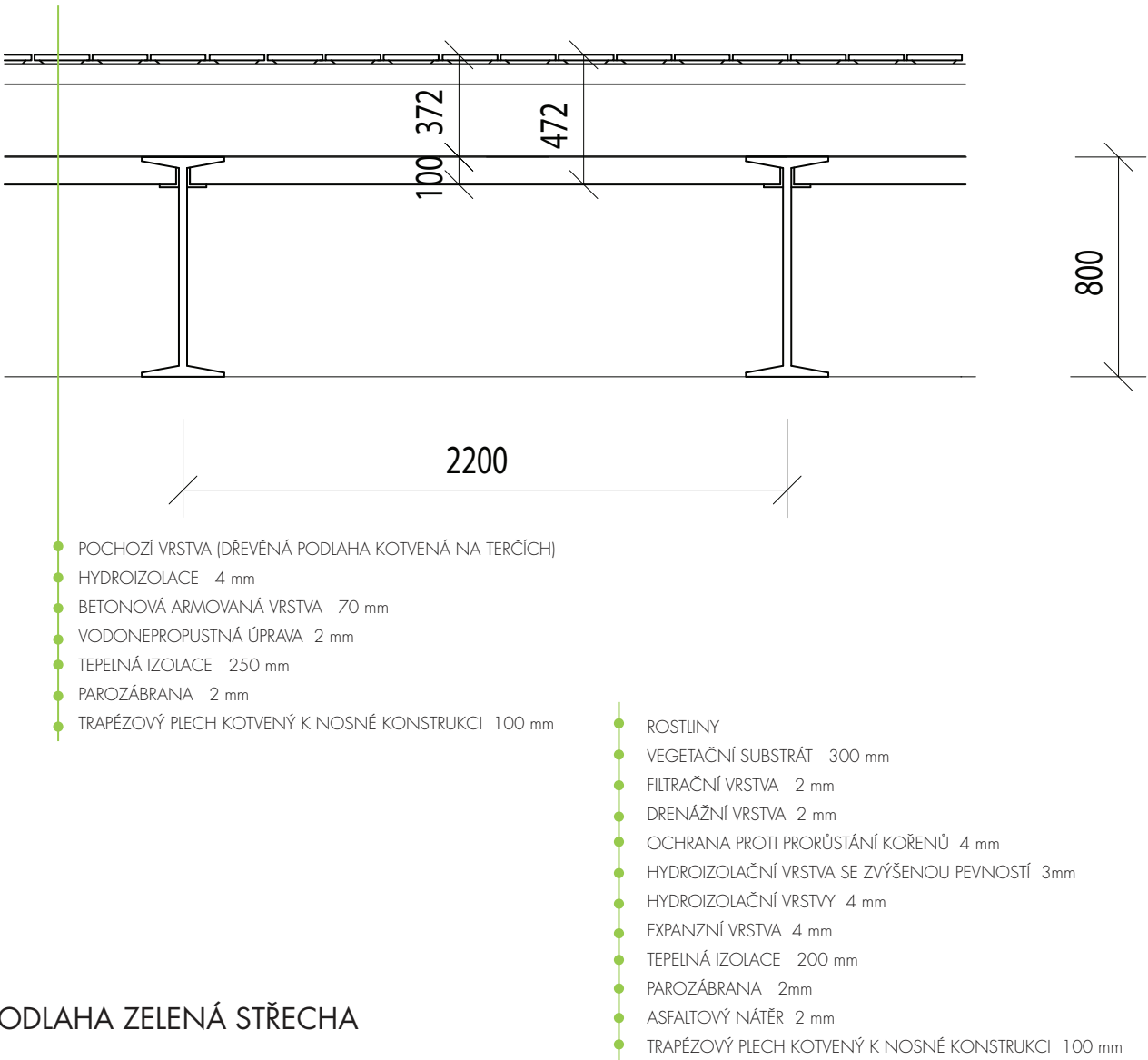
SKLADBY PODLAH 2

ŘEZY M 1: 25

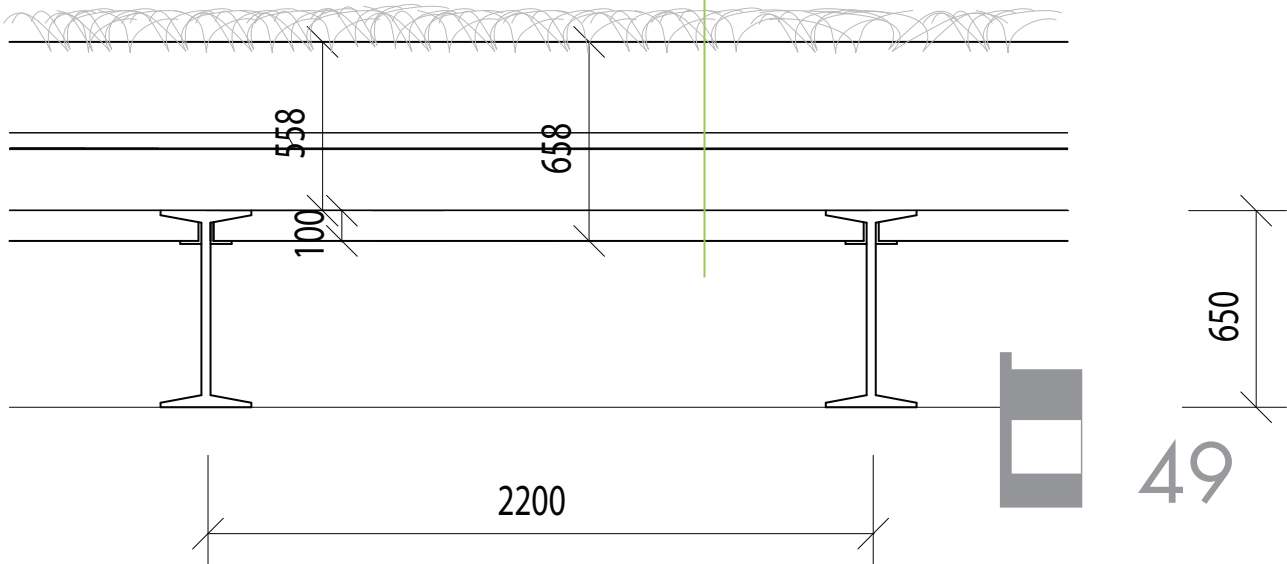
PODLAHA TANEČNÍ SÁL

PODLAHA PALUBA)

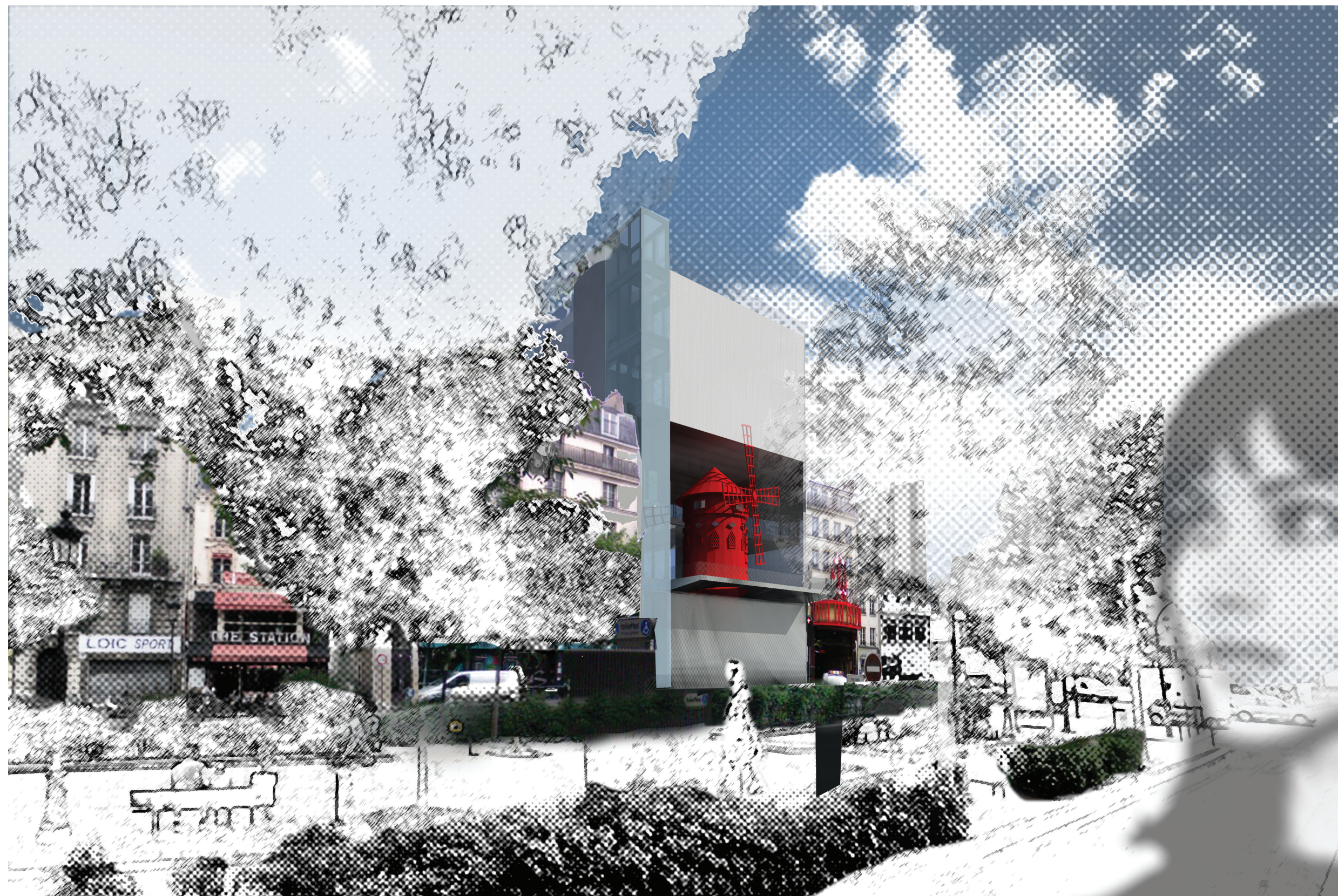

PODLAHA ZELENÁ STŘECHA

VÝKRESOVÁ A DOKUMENTAČNÍ ČÁST

E VIZUALIZACE

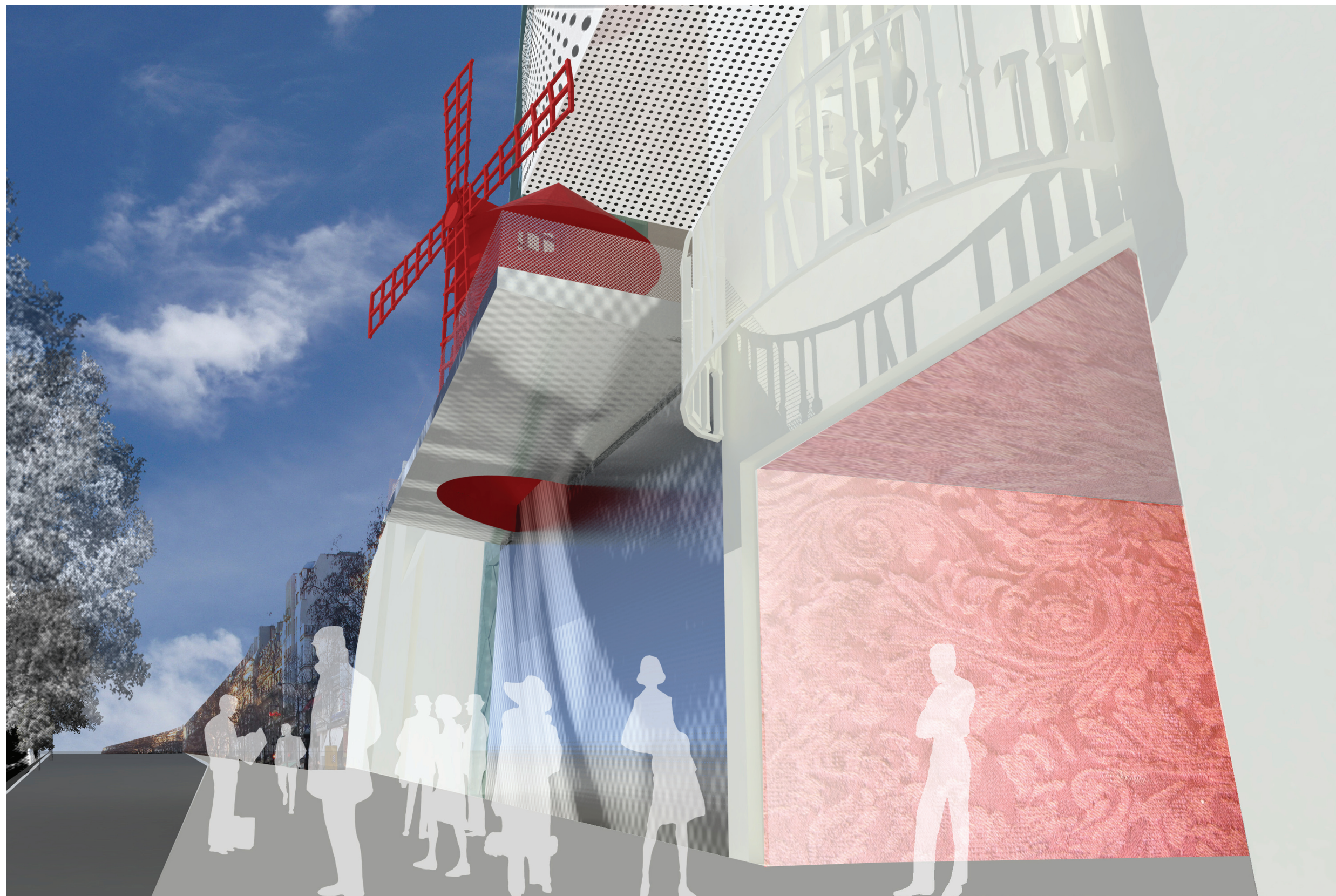
POHLED OD JIHOZÁPADU

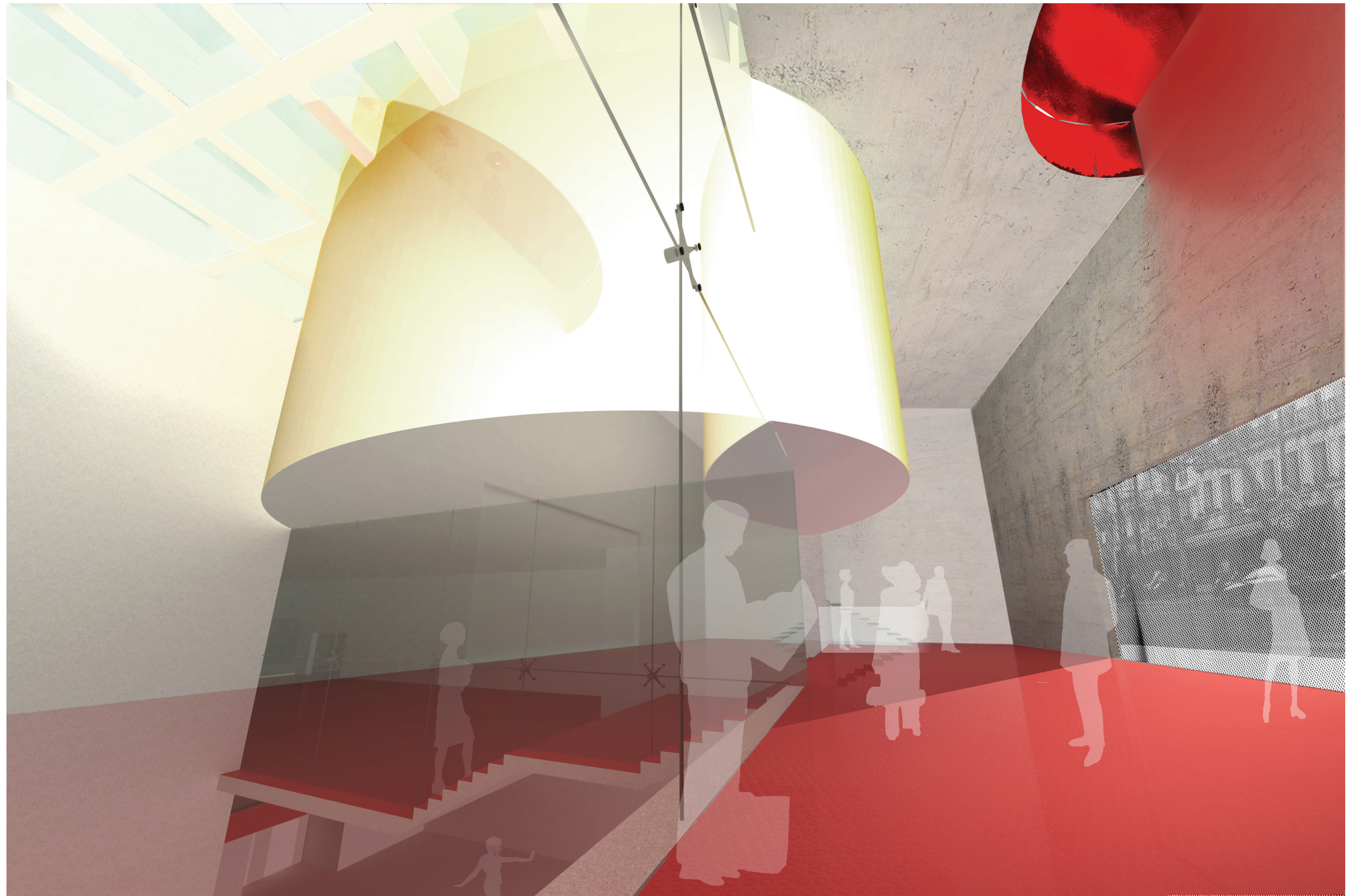
POHLED OD JIHOVÝCHODU

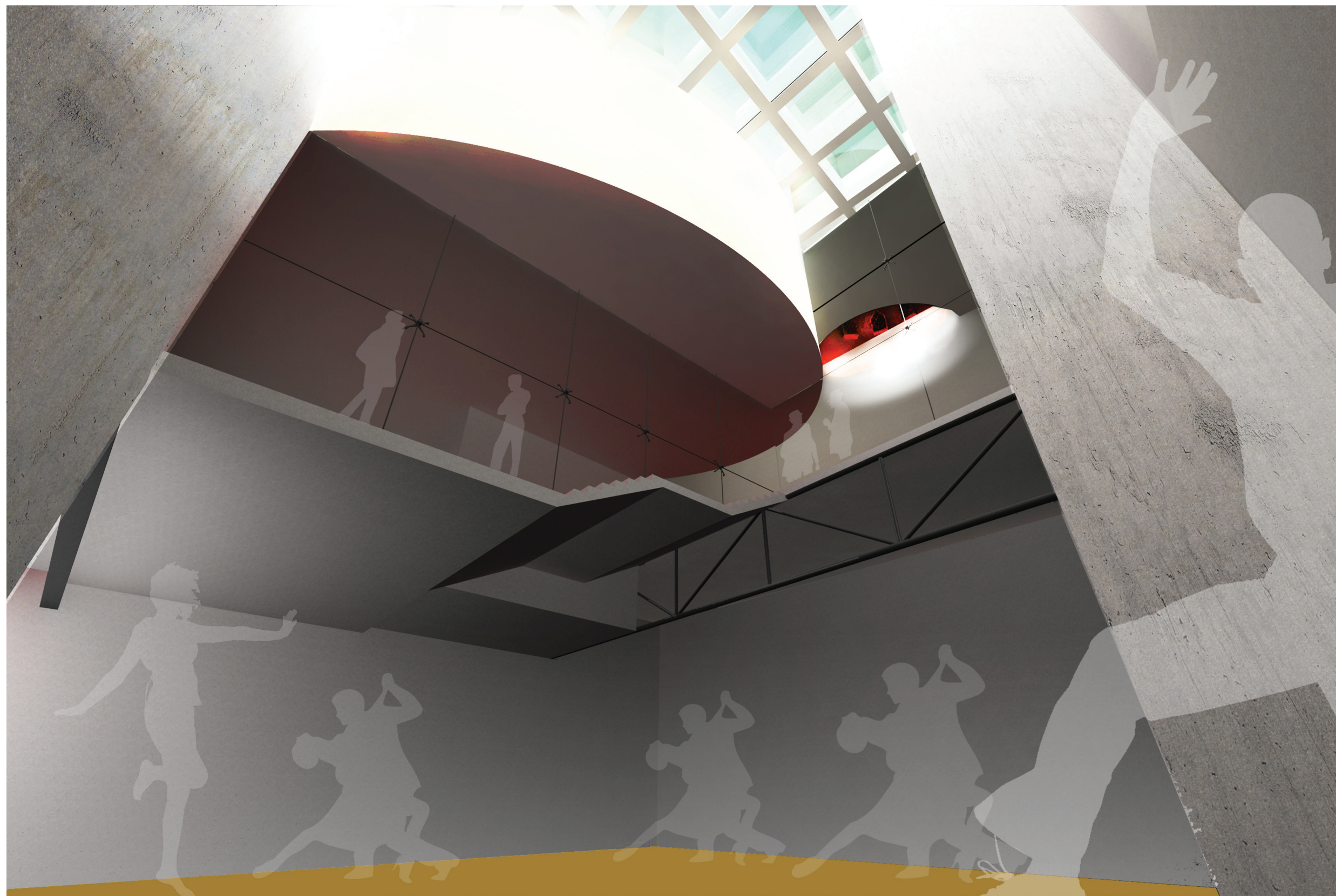
POHLED NA VSTUP

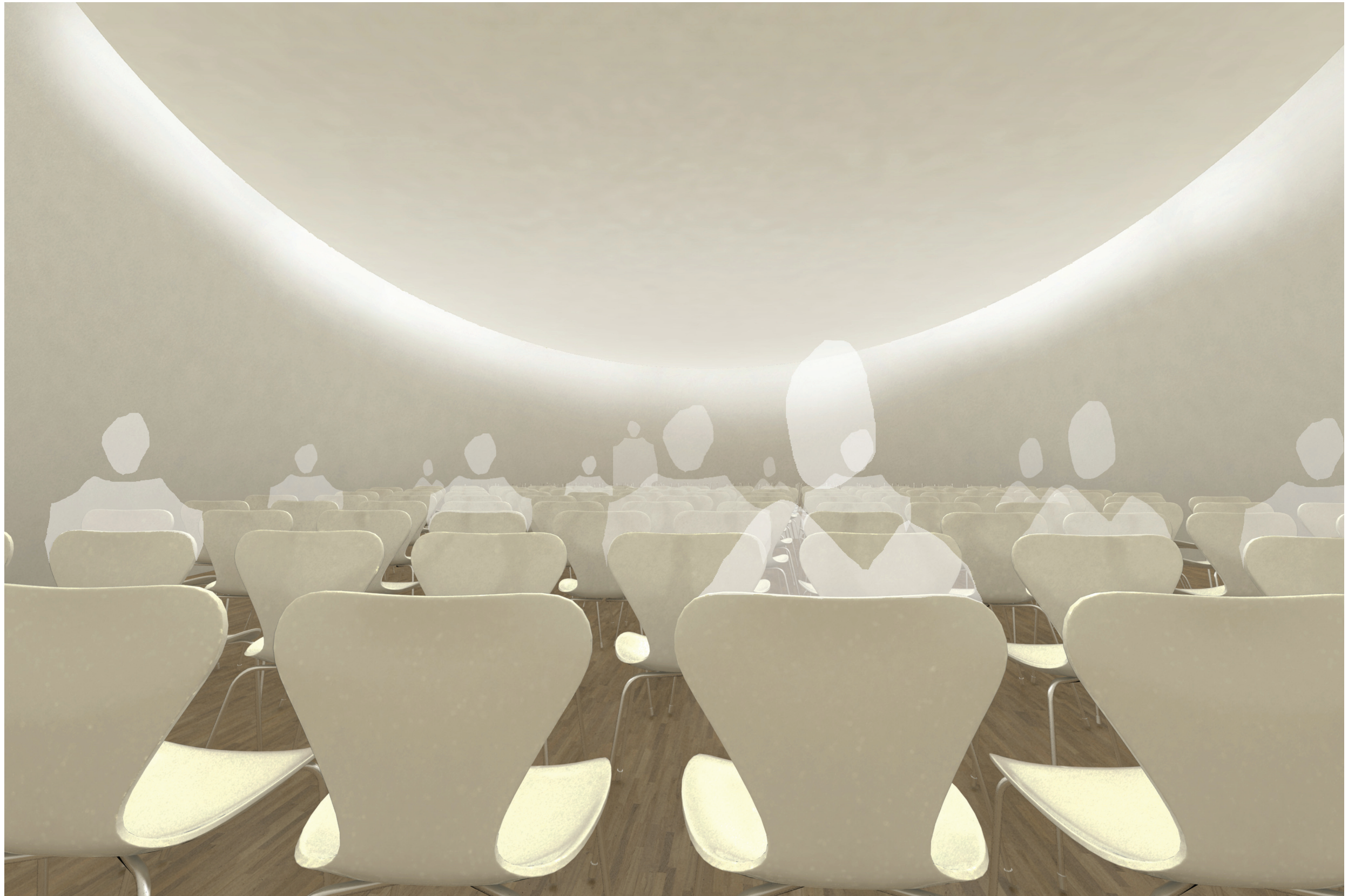
FOYER

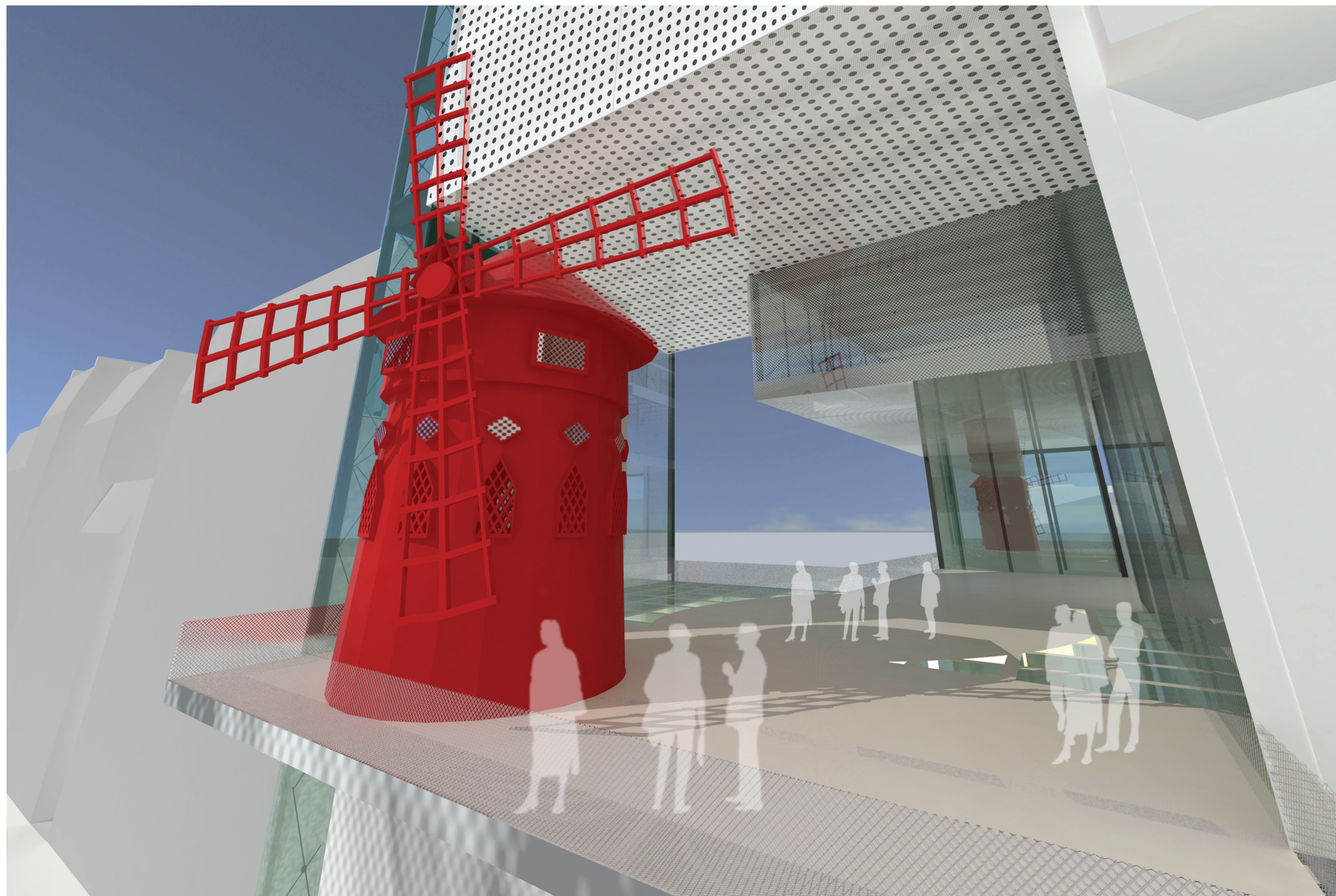
TANEČNÍ SÁL 2PP

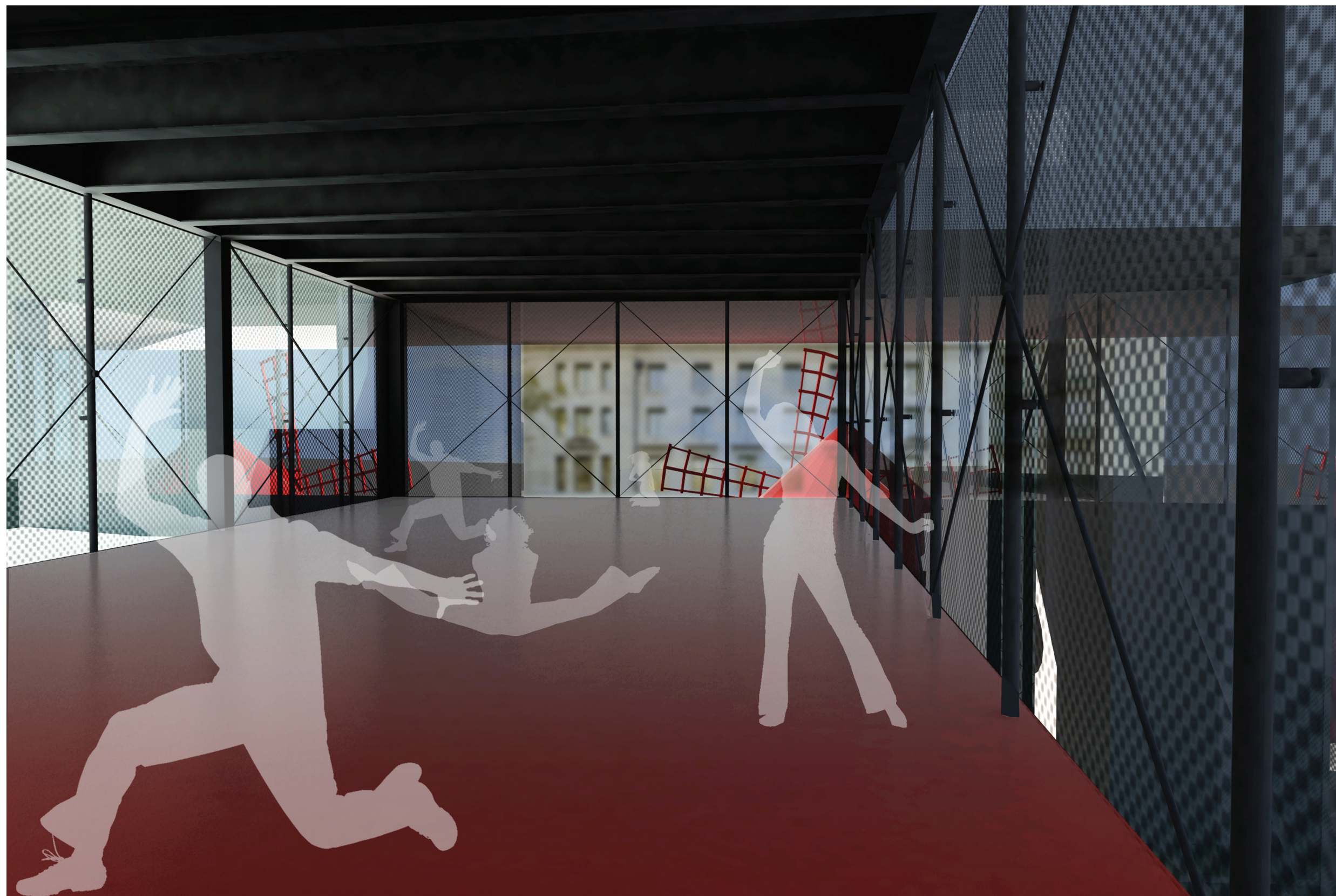
AUDITORIUM 1 NP

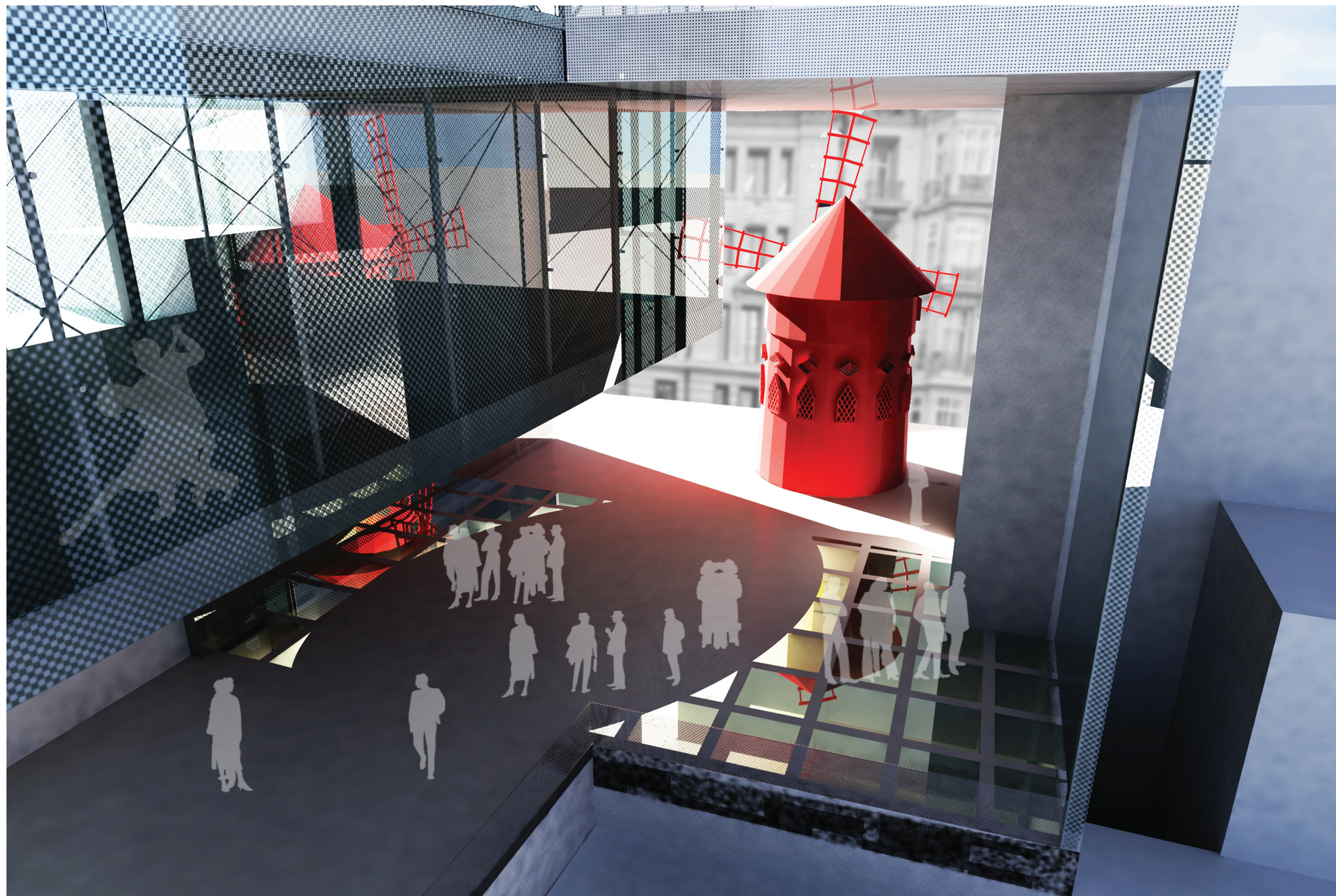
ZVÝŠENÝ PARTER 2NP

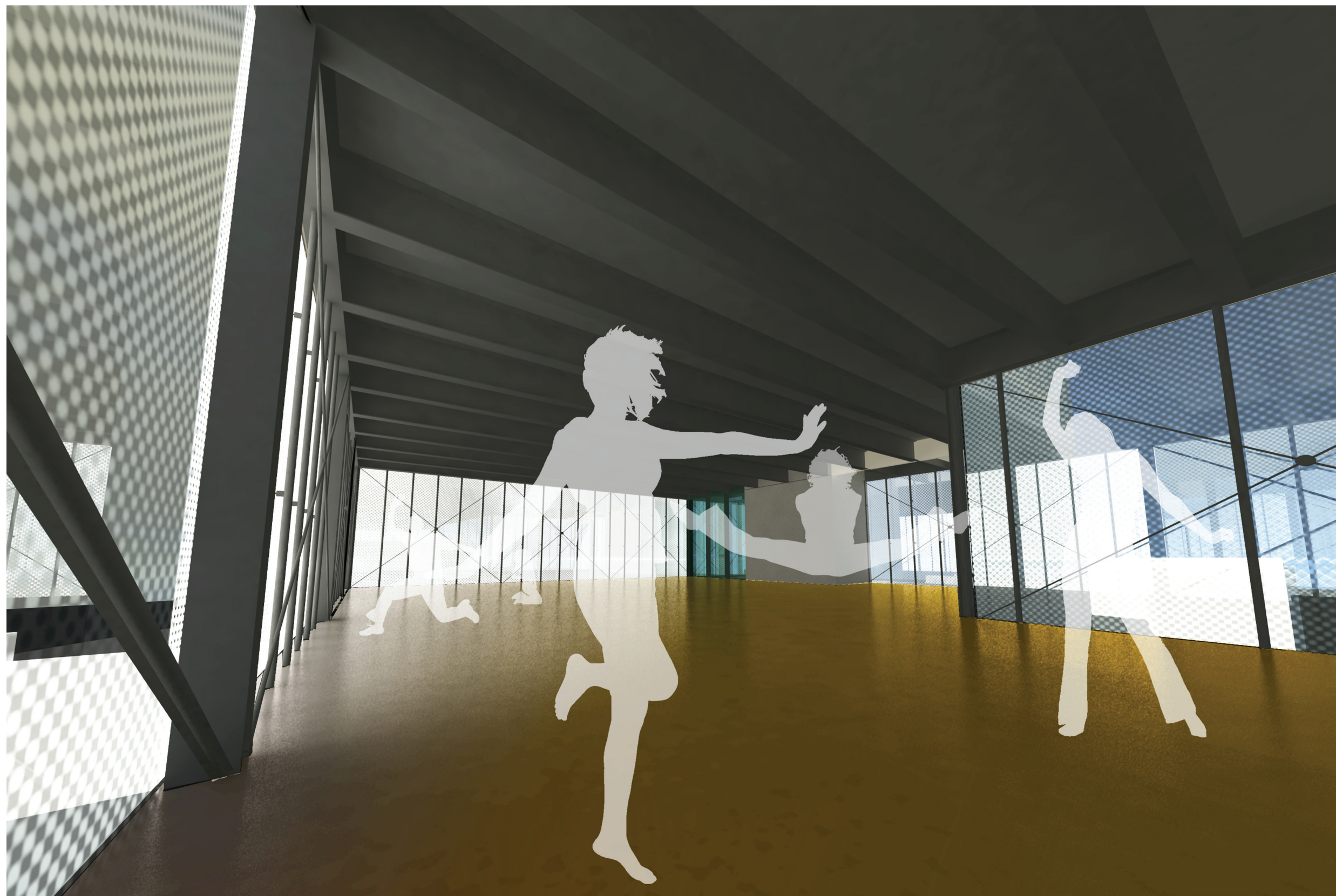
MALÝ TANEČNÍ SÁL 3NP

POHLED PŘES MALÝ TANEČNÍ SÁL NA ZVÝŠENÝ PARTER

VELKÝ TANEČNÍ SÁL 4NP

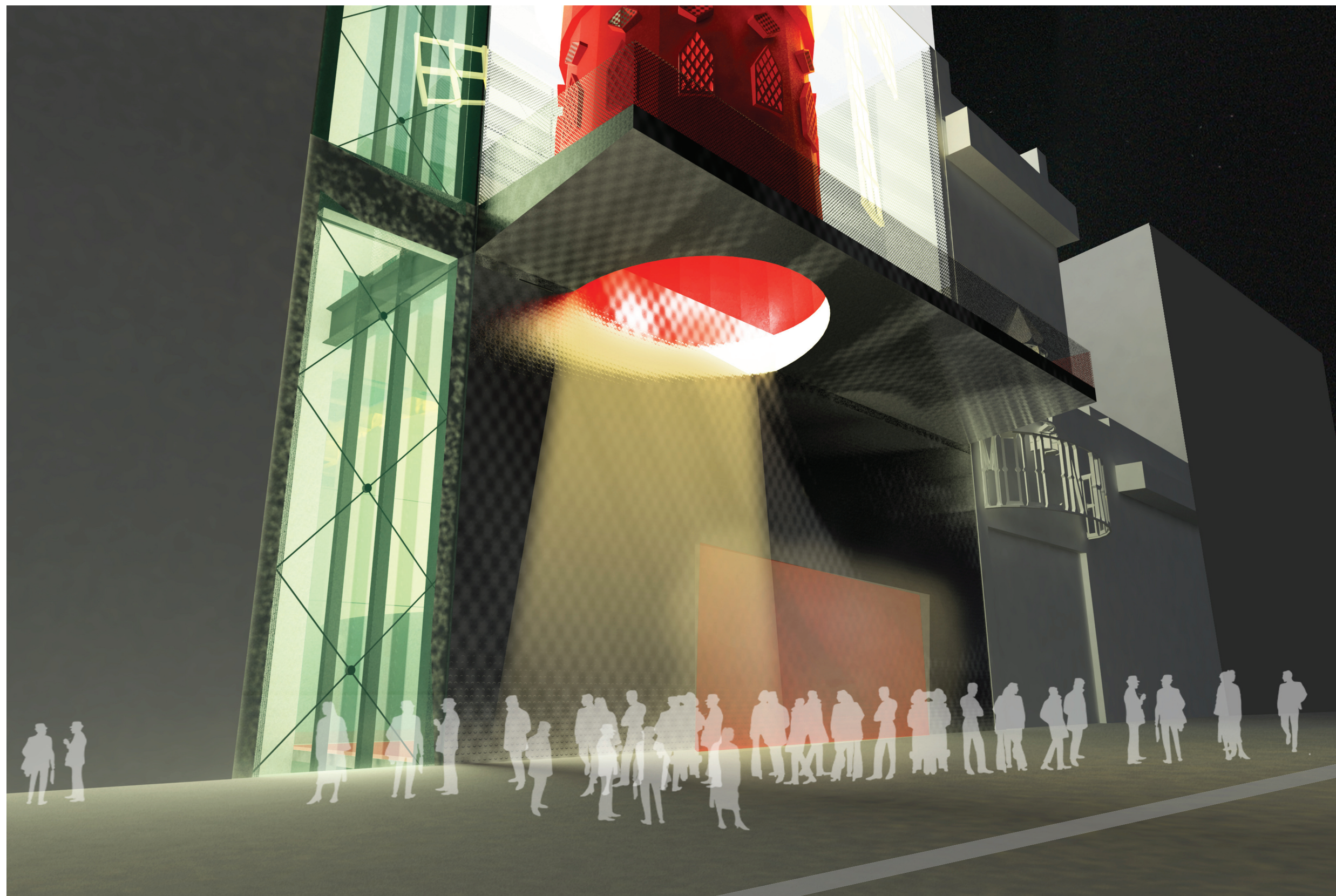
KAVÁRNA

NOČNÍ POHLED OD JIHOVÝCHODU

NOČNÍ POHLED NA VSTUP

TANEČNÍ SÁL 2PP

F POUŽITÉ ZDROJE

- 1) FLORIÁN, Miloš. *INTELIGENTNÍ SKLENĚNÉ FASÁDY*. Praha : České vysoké učení technické v Praze Vydavatelství ČVUT, 2005. 190 s.
- 2) ADJAYE, David. *MAKING PUBLIC BUILDINGS*. London : Thames & Hudson, 2006. 221 s.
- 3) BEYLERIAN, George M.; DENT, Andrew. *MATERIAL CONNEXION*. London : Thames & Hudson, 2005. 286 s.
- 4) SCHITTICH, Christian, et al. *GLASBAU ATLAS*. München : Institut für internationale Architektur-Dokumentation GmbH, 1998. 328 s.
- 5) WIGGINTON, Michael. *GLASS IN ARCHITECTURE*. London : Phaidon Press Inc., 1996. 320 s.
- 6) *The History of the Paris Moulin Rouge*. EHow [online]. 2007, 1, [cit. 2010-06-12]. Dostupný z WWW: <http://www.ehow.com/about_5436477_history-paris-moulin-rouge.html>
- 7) SYRUČEK, Milan. *Moulin Rouge: Mlýn plný efektů a turistů*. IHned [online]. 2007, 1, [cit. 2010-06-12]. Dostupný z WWW: <http://kultura.ihned.cz/c4-10104280-20873040-JOF000_d-moulin-rouge-mlyn-plny-efektu-a-turistu>.

